

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2014/334/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej 1
- Protokół ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 607/2014 z dnia 19 maja 2014 r. dotyczące podziału uprawnień do połowów na podstawie Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej 27
- ★ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 608/2014 z dnia 26 maja 2014 r. określające środki wykonawcze dotyczące systemu zasobów własnych Unii Europejskiej 29
- ★ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (wersja przekształcona) 39
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 610/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. ustanawiające odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) w odniesieniu do wspólnego przedsiębiorstwa ECSEL ⁽¹⁾ 53

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 611/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do programów wsparcia dla sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych	55
★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 612/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 poprzez zmianę rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 w odniesieniu do nowych środków w ramach krajowych programów wsparcia w sektorze wina	62
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 613/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r. zatwierdzające nieznaczną zmianę specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Pagnotta del Dittaino (ChNP)]	68
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 614/2014 z dnia 6 czerwca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 555/2008 w odniesieniu do stosowania niektórych środków wsparcia w sektorze wina	73
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 615/2014 z dnia 6 czerwca 2014 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do programów prac w celu wsparcia sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych	95
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 616/2014 z dnia 6 czerwca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	103

DECYZJE

2014/335/UE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej 105

2014/336/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 5 czerwca 2014 r. zmieniająca decyzje 2006/799/WE, 2007/64/WE, 2009/300/WE, 2009/894/WE, 2011/330/UE, 2011/331/UE i 2011/337/UE w celu przedłużenia okresu ważności kryteriów ekologicznych stosowanych przy przyznawaniu oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3674)⁽¹⁾
- 112

2014/337/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie oprocentowania depozytów, sald oraz nadwyżek rezerw (EBC/2014/23)
- 115

2014/338/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 czerwca 2014 r. zmieniająca decyzję EBC/2010/23 w sprawie podziału dochodów pieniężnych krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro (EBC/2014/24)
- 117

WYTYCZNE

2014/339/UE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 czerwca 2014 r. zmieniające wytyczne EBC/2014/9 w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne (EBC/2014/22)
- 118

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2014/340/UE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 czerwca 2014 r. zmieniające wytyczne EBC/2012/27 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) (EBC/2014/25) 120
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 12/2014 z dnia 8 stycznia 2014 r. rejestrującego w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Salinātā rudzu rupjmaize (GTS)] (Dz.U. L 4 z 9.1.2014) 122

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 19 maja 2014 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej

(2014/334/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 lipca 2007 r. Rada, rozporządzeniem (WE) nr 894/2007⁽¹⁾, zatwierdziła Umowę o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej a Wspólnotą Europejską (zwaną dalej „Umową o partnerstwie”).
- (2) Ostatni protokół⁽²⁾ ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie wygasł dnia 12 maja 2014 r.
- (3) Unia Europejska negocjowała z Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej nowy protokół, na okres czterech lat, przyznający statkom Unii uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w zakresie rybołówstwa. Negocjacje zakończyły się parafowaniem nowego protokołu w dniu 19 grudnia 2013 r.
- (4) W celu zapewnienia ciągłości prowadzenia działalności połowowej przez statki rybackie Unii przewiduje się tymczasowe stosowanie nowego protokołu do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jego zawarcia. To tymczasowe stosowanie ma miejsce od daty podpisania protokołu, lecz nie przed datą wygaśnięcia ostatniego protokołu.
- (5) Nowy protokół powinien zostać podpisany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej (zwanego dalej „Protokołem”), z zastrzeżeniem zawarcia wspomnianego protokołu.

Tekst Protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 894/2007 z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej a Wspólnotą Europejską (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 35).

⁽²⁾ Protokół ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej (Dz.U. L 136 z 24.5.2011, s. 5).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Protokołu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Protokół, zgodnie z jego art. 14, stosuje się tymczasowo od dnia jego podpisania ⁽¹⁾, i najwcześniej od dnia 13 maja 2014 r., do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jego zawarcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data podpisania Protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

PROTOKÓŁ**ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej***Artykuł 1***Okres stosowania i uprawnienia do połowów**

1. Na okres 4 lat, począwszy od rozpoczęcia tymczasowego stosowania, zostają ustalone uprawnienia do połowów przyznawane statkom Unii Europejskiej na podstawie art. 5 umowy o partnerstwie w sprawie połowów, aby umożliwić dokonywanie połowów gatunków daleko migrujących (gatunki wymienione w załączniku 1 do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.), z wyjątkiem gatunków chronionych lub objętych zakazem połowów przez ICCAT.
2. Uprawnienia do połowów zostają przyznane:
 - a) 28 sejnierom tuńczykowym;
 - b) 6 taklowcom powierzchniowym.
3. ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 5, 6, 7 i 8 niniejszego protokołu.
4. W zastosowaniu art. 6 umowy statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą dokonywać połowów na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, wyłącznie jeżeli posiadają upoważnienie do połowów (licencję połowową) wydane w ramach niniejszego protokołu.

*Artykuł 2***Rekompensata finansowa — Szczegółowe zasady płatności**

1. Rekompensata finansowa przewidziana w art. 7 umowy o partnerstwie w sprawie połowów jest ustalona na okres, o którym mowa w art. 1, i wynosi 2 805 000 EUR.
2. Rekompensata finansowa obejmuje:
 - a) roczną kwotę z tytułu dostępu do obszaru połowowego Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w wysokości 385 000 podczas pierwszych trzech lat, a następnie 350 000 EUR w czwartym roku, stanowiącą równowagę pojemności referencyjnej 7 000 ton rocznie, oraz
 - b) specjalną kwotę w wysokości 325 000 EUR rocznie w ciągu 4 lat, przeznaczoną na wsparcie realizacji sektorowej polityki rybołówstwa Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
3. ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem art. 3, 4, 5, 7 i 8 niniejszego protokołu oraz art. 12 i 13 umowy o partnerstwie w sprawie połowów.
4. Rekompensata finansowa, o której mowa w ust. 1, jest wypłacana przez Unię Europejską w kwocie 710 000 EUR rocznie podczas pierwszych trzech lat i w kwocie 675 000 EUR w czwartym roku, co odpowiada sumie rocznych kwot, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b).
5. Jeżeli całkowita roczna wielkość połowów dokonanych przez statki UE na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przekracza roczną pojemność referencyjną określoną w ust. 2, łączna kwota rocznej rekompensaty finansowej zostanie zwiększona o 55 EUR w pierwszych trzech latach i o 50 EUR w czwartym roku za każdą dodatkową tonę połowu. Łączna roczna kwota wypłacana przez Unię Europejską nie może być jednak wyższa niż dwukrotność kwoty wskazanej w ust. 2 lit. a). W przypadku gdy wielkość połowów statków Unii Europejskiej przekracza ilość odpowiadającą dwukrotności łącznej rocznej kwoty, kwota należna za nadwyżkę ponad ten limit jest wypłacana w roku następnym.
6. Płatność następuje najpóźniej dziewięćdziesiąt (90) dni po dacie rozpoczęcia tymczasowego stosowania protokołu w odniesieniu do pierwszego roku i najpóźniej w rocznicę wejścia w życie protokołu w odniesieniu do lat kolejnych.

7. Przeznaczenie rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 2 lit. a), podlega wyłącznej kompetencji władz Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

8. Rekompensata finansowa wskazana w ust. 2 niniejszego artykułu jest wpłacana na rachunek Skarbu Państwa w Banku Centralnym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej; rekompensata finansowa wskazana w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, przeznaczona na wsparcie sektorowe, pozostaje do dyspozycji Dyrekcji ds. Rybołówstwa. Dane dotyczące rachunku bankowego są przekazywane co roku Komisji Europejskiej przez organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

Artykuł 3

Wspieranie odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej

1. Strony uzgadniają w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 9 umowy o partnerstwie w sprawie połowów, najpóźniej w terminie trzech (3) miesięcy od wejścia w życie niniejszego protokołu, wieloletni program sektorowy oraz warunki jego stosowania, w szczególności:

a) roczne i wieloletnie wytyczne, zgodnie z którymi jest wykorzystywana rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b);

b) cele do osiągnięcia w skali rocznej i wieloletniej, w celu ustanowienia, z biegiem czasu, zrównoważonego i odpowiedzialnego rybołówstwa, z uwzględnieniem priorytetów wyrażonych przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w ramach krajowej polityki rybołówstwa lub też innych polityk związanych lub mających wpływ na ustanowienie odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa, w szczególności w zakresie wsparcia dla łodzio-wego rybołówstwa przybrzeżnego, nadzoru, kontroli i zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowa-nych połowów (połowy NNN);

c) kryteria i procedury, jakie należy stosować w celu umożliwienia przeprowadzenia oceny uzyskanych wyników w skali rocznej.

2. Wszelkie proponowane zmiany w wieloletnim programie sektorowym muszą zostać zatwierdzone przez Strony w ramach wspólnego komitetu.

3. Co roku organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej podejmują decyzję o ewentualnym przeznaczeniu dodatkowej kwoty do części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), na cele wprowadzenia w życie programu wieloletniego. O przeznaczeniu takiej kwoty należy poinformować Unię Europejską najpóźniej dwa (2) miesiące przed dniem rocznicy wejścia w życie niniejszego protokołu.

4. Strony dokonują corocznej oceny wyników realizacji wieloletniego programu sektorowego. W przypadku gdyby wspomniana ocena realizacji celów finansowanych bezpośrednio z części rekompensaty, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), okazała się być niezadowolająca, Komisja Europejska zastrzega sobie prawo do zmiany części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) protokołu, w celu dostosowania kwoty przeznaczanej na realizację programu stosownie do wyników.

Artykuł 4

Współpraca naukowo-badawcza w dziedzinie odpowiedzialnego rybołówstwa

1. Strony zobowiązują się do propagowania odpowiedzialnego rybołówstwa na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w oparciu o zasadę niedyskryminowania żadnej z flot prowadzących działalność na tych wodach.

2. W okresie obowiązywania niniejszego protokołu Unia Europejska i Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej zobowiązują się do współpracy w celu monitorowania stan zasobów rybnych na obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

3. Strony zobowiązują się do propagowania, na poziomie regionu Afryki Środkowej, współpracy w zakresie odpowiedzialnego rybołówstwa. Strony zobowiązują się do przestrzegania wszystkich zaleceń i uchwał Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).

4. Zgodnie z art. 4 umowy o partnerstwie w sprawie połowów Strony, na podstawie zaleceń i uchwał przyjętych przez ICCAT oraz w świetle najlepszych dostępnych opinii naukowych, przeprowadzają konsultacje w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 9 umowy o partnerstwie w sprawie połowów, w celu podjęcia środków mających na celu zrównoważone zarządzanie gatunkami ryb objętymi tym protokołem i mających wpływ na działalność statków Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Przegląd uprawnień do połowów i środków technicznych w drodze wzajemnego porozumienia

1. Uprawnienia do połowów, o których mowa w art. 1, mogą zostać zmienione za obopólną zgodą, jeśli zalecenia i uchwały przyjęte przez ICCAT potwierdzają, że taka zmiana gwarantuje zrównoważone zarządzanie gatunkami ryb, o których mowa w niniejszym protokole. W takim przypadku rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), zostaje zmieniona proporcjonalnie i *pro rata temporis*. Łączna kwota rocznej rekompensaty finansowej wypłacana przez Unię Europejską nie może jednak przekroczyć dwukrotności kwoty wskazanej w art. 2 ust. 2 lit. a).
2. W razie potrzeby wspólny komitet będzie mógł zbadać i dostosować w drodze wzajemnego porozumienia postanowienia dotyczące prowadzenia połowów i warunków stosowania niniejszego protokołu i załącznika do niego.

Artykuł 6

Nowe uprawnienia do połowów

1. W odniesieniu do eksploatacji łowisk nieobjętych niniejszym protokołem, organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej mogą zwrócić się do Unii Europejskiej o rozważenie możliwości prowadzenia połowów na takich łowiskach na podstawie wyników kampanii naukowej uwzględniającej najlepsze opinie naukowe zatwierdzone przez specjalistów naukowych obu Stron.
2. W zależności od tych wyników oraz jeżeli Unia Europejska wyrazi zainteresowanie tymi łowiskami, Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu przed ewentualnym przyznaniem upoważnienia ze strony organów Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej. Jeżeli zajdzie taka potrzeba, Strony uzgadniają warunki mające zastosowanie do tych nowych uprawnień do połowów i, w razie konieczności, wprowadzają zmiany w niniejszym protokole i w załączniku do niego.

Artykuł 7

Zawieszenie i zmiana płatności rekompensaty finansowej

1. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) i b), może zostać zmieniona lub zawieszona w przypadku zaistnienia jednego lub kilku z następujących warunków:
 - a) nadzwyczajnych okoliczności opisanych w art. 2 lit. h) umowy o partnerstwie w sprawie połowów, które uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej w w.s.e. Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
 - b) W wyniku istotnych zmian definicji i realizacji polityki rybołówstwa, które doprowadziły do zawarcia niniejszego protokołu, jedna ze Stron wnosi o przegląd jego postanowień w celu dokonania ich ewentualnej zmiany.
 - c) Jeżeli Unia Europejska stwierdzi naruszenie zasadniczych i podstawowych elementów praw człowieka, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu, i po przeprowadzeniu procedury określonej w art. 8 i 96 wymienionej umowy.
2. Unia Europejska zastrzega sobie prawo do częściowego lub całkowitego zawieszenia płatności specjalnej rekompensaty finansowej przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. b) niniejszego protokołu:
 - a) w przypadku gdy wspólny komitet stwierdzi w wyniku przeprowadzonej oceny, że osiągnięte wyniki nie są zgodne z planem;
 - b) w przypadku gdy wspomniana rekompensata finansowa nie jest wykorzystana.
3. Płatność rekompensaty finansowej jest wznawiana po przeprowadzeniu konsultacji i osiągnięciu porozumienia przez Strony, z chwilą przywrócenia sytuacji sprzed wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, lub gdy jest to uzasadnione w świetle osiągniętych wyników finansowych, o których mowa w ust. 2. Jednakże płatność specjalnej rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), nie może nastąpić w terminie przekraczającym okres sześciu (6) miesięcy po wygaśnięciu ważności protokołu.

Artykuł 8

Zawieszenie wykonywania protokołu

1. Wykonywanie niniejszego protokołu może zostać zawieszona na wniosek jednej ze Stron w przypadku zaistnienia jednego lub kilku z następujących warunków:
 - a) nadzwyczajnych okoliczności opisanych w art. 2 lit. h) umowy o partnerstwie w sprawie połowów, które uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej w w.s.e. Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej;
 - b) w wyniku istotnych zmian definicji i realizacji polityki rybołówstwa, które doprowadziły do zawarcia niniejszego protokołu, jedna ze Stron wnosi o przegląd jego postanowień w celu dokonania ich ewentualnej zmiany;
 - c) jeżeli jedna ze Stron stwierdzi naruszenie zasadniczych i podstawowych elementów praw człowieka, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu, i po przeprowadzeniu procedury określonej w art. 8 i 96 wymienionej umowy;
 - d) niedokonania przez Unię Europejską płatności rekompensaty finansowej przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. a) z powodów innych niż określone w niniejszym artykule;
 - e) istnienia sporu pomiędzy Stronami dotyczącego interpretacji niniejszego protokołu.
2. Wykonywanie protokołu może zostać zawieszona na wniosek jednej ze Stron, gdy konsultacje przeprowadzone w ramach wspólnego komitetu nie doprowadziły do polubownego zakończenia sporu pomiędzy Stronami.
3. Strona, która występuje o zawieszenie stosowania protokołu, powiadamia o swoim zamiarze na piśmie na co najmniej trzy (3) miesiące przed planowanym wejściem w życie zawieszenia.
4. W przypadku zawieszenia Strony nadal prowadzą konsultacje, poszukując polubownego rozwiązania sporu, który je poróżnił. Z chwilą rozstrzygnięcia sporu wznawiane jest stosowanie protokołu, a kwota rekompensaty finansowej jest zmniejszana proporcjonalnie i *pro rata temporis*, w zależności od okresu, w którym stosowanie protokołu było zawieszona.

Artykuł 9

Obowiązujące przepisy prawa krajowego

1. Działalność statków rybackich Unii Europejskiej na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej podlega ustawodawstwu obowiązującemu w Demokratycznej Republice Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, chyba że umowa o partnerstwie w sprawie połowów, niniejszy protokół oraz załącznik i dodatki do niego stanowią inaczej.
2. Organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej informują Komisję Europejską o każdej zmianie lub każdym nowym przepisie dotyczącym sektora rybołówstwa.
3. Komisja Europejska informuje organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej o każdej zmianie lub każdym nowym przepisie dotyczącym floty dalekomorskiej Unii Europejskiej.

Artykuł 10

Komputeryzacja wymiany informacji

1. Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej i Unia Europejska zobowiązują się wprowadzić w jak najkrótszym terminie systemy informatyczne niezbędne do wymiany elektronicznej wszystkich informacji i dokumentów związanych z wykonaniem umowy.
2. Wersja elektroniczna dokumentu będzie uznawana za całkowicie równoważną jego wersji papierowej.
3. Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej i Unia Europejska powiadamiają się niezwłocznie o wszelkich awariach systemu informatycznego. Informacje i dokumenty związane z wykonaniem umowy są wówczas automatycznie zastępowane ich wersją papierową.

*Artykuł 11***Poufność danych**

1. Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej i Unia Europejska zobowiązują się, aby wszystkie dane osobowe dotyczące statków europejskich i ich działalności połowowej, uzyskane w ramach umowy, były zawsze traktowane z ostrożnością i zgodnie z zasadami poufności i ochrony danych.
2. Strony dopilnowują, aby wyłącznie skonsolidowane dane dotyczące działalności połowowej na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej były dostępne publicznie, zgodnie z przepisami ICCAT w tej dziedzinie. Dane, które można uznać za poufne, powinny być wykorzystywane przez organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej wyłącznie na potrzeby wykonania umowy oraz kontroli rybołówstwa i nadzoru nad nim.

*Artykuł 12***Okres obowiązywania**

Niniejszy protokół i załącznik do niego obowiązują przez okres 4 lat od daty rozpoczęcia tymczasowego stosowania zgodnie z art. 14 i 15, o ile protokół nie zostanie wypowiedziany zgodnie z art. 13.

*Artykuł 13***Wypowiedzenie**

1. W przypadku wypowiedzenia niniejszego protokołu Strona wypowiadająca powiadamia drugą Stronę na piśmie o swoim zamiarze wypowiedzenia protokołu, co najmniej na sześć (6) miesięcy przed datą, z którą wypowiedzenie to staje się skuteczne.
2. Wysłanie powiadomienia, o którym mowa w poprzednim ustępie, powoduje rozpoczęcie konsultacji przez Strony.

*Artykuł 14***Tymczasowe stosowanie**

Niniejszy protokół stosuje się tymczasowo od dnia jego podpisania, ale nie wcześniej niż od dnia 13 maja 2014 r.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejszy protokół i załącznik do niego wchodzi w życie z dniem, w którym Strony powiadomią się nawzajem o dopełnieniu koniecznych procedur.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Demokratycznej Republiki Wysp
Świętego Tomasza i Książęcej

Съставено в Брюксел на двадесет и трети май две хиляди и четиринадесета година.
Hecho en Bruselas, el veintitrés de mayo de dos mil catorce.
V Bruselu dne dvacátého třetího května dva tisíce čtrnáct.
Udfærdiget i Bruxelles den treogtyvende maj to tusind og fjorten.
Geschehen zu Brüssel am dreiundzwanzigsten Mai zweitausendvierzehn.
Kahe tuhande neljateistkümnenda aasta maikuu kahekümne kolmandal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι τρεις Μαΐου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Done at Brussels on the twenty-third day of May in the year two thousand and fourteen.
Fait à Bruxelles, le vingt-trois mai deux mille quatorze.
Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset trećeg svibnja dvije tisuće četrnaeste.
Fatto a Bruxelles, addì ventitré maggio duemilaquattordici.
Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada divdesmit trešajā maijā.
Priimta du tūkstančiai keturioliktų metų gegužės dvidešimt trečią dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenegyedik év május havának huszonharmadik napján.
Magħmul fi Brussell, fit-tlieta u għoxrin jum ta' Mejju tas-sena elfejn u erbatax.
Gedaan te Brussel, de drieëntwintigste mei tweeduizend veertien.
Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego trzeciego maja roku dwa tysiące czternastego.
Feito em Bruxelas, em vinte e três de maio de dois mil e catorze.
Întocmit la Bruxelles la douăzeci și trei mai două mii paisprezece.
V Bruseli dvadsiateho tretieho mája dvetisícštrnásť.
V Bruslju, dne triindvajsetega maja leta dva tisoč štirinajst.
Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkolmantena päivänä toukokuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.
Som skedde i Bryssel den tjugotredje maj tjugohundrafjorton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Европскую унию
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā —
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За правителството на Демократична република Сао Томе и Принсипи
 Por el Gobierno de la República Democrática de Santo Tomé y Príncipe
 Za vládu Demokratické republiky Svatý Tomáš a Princův ostrov
 For regeringen for Den Demokratiske Republik São Tomé og Príncipe
 Für die Regierung der Demokratischen Republik São Tomé und Príncipe
 São Tomé ja Príncipe Demokraatliku Vabariigi valitsuse nimel
 Για την κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας του Σάο Τομέ και Πρίνσιπε
 For the Government of the Democratic Republic of São Tomé and Príncipe
 Pour le gouvernement de la République démocratique de São Tomé e Príncipe
 Za vladu Demokratske Republike Svetog Tome i Prinsipea
 Per il governo della Repubblica democratica di São Tomé e Príncipe
 Santomes un Prinsipi Demokrātiskās Republikas valdības vārdā —
 San Tomé ir Prinsipés Demokratinės Respublikos Vyriausybės vardu
 A São Tomé és Príncipe Demokratikus Köztársaság kormánya részéről
 Għall-Gvern tar-Repubblika Demokratika ta' Sao Tome u Principe
 Voor de regering van de Democratische Republiek São Tomé en Príncipe
 W imieniu Rządu Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej
 Pelo Governo da República Democrática de São Tomé e Príncipe
 Pentru guvernul Republicii Democrate São Tomé și Príncipe
 Za vládu Demokratickej republiky Svätého Tomáša a Princovho ostrova
 Za vlado Demokratične republike São Tomé in Príncipe
 São Tomé ja Prinsipen demokraattisen tasavallan hallituksen puolesta
 För Demokratiska republiken São Tomé och Principes regerings vägnar

Estelina Gonçalves
Gonçaves

ZAŁĄCZNIK

Warunki dokonywania połowów na obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przez statki unii europejskiej

ROZDZIAŁ I

FORMALNOŚCI OBOWIĄZUJĄCE PRZY SKŁADANIU WNIOSKÓW I WYDAWANIU UPOWAŻNIEŃ DO POŁOWÓW

SEKCJA 1

Upoważnienia do połowów

Warunki niezbędne do uzyskania upoważnienia do połowów

1. Upoważnienie do połowów (licencję połowową) na obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej mogą otrzymać tylko kwalifikujące się statki.
2. Aby statek został zakwalifikowany, ani armator, ani kapitan, ani sam statek nie mogą mieć zakazu prowadzenia działalności połowowej na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej. Ich sytuacja w stosunku do administracji Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej musi być zgodna z przepisami w tym znaczeniu, że muszą wywiązać się ze wszystkich wcześniejszych zobowiązań wynikających z prowadzenia przez nich działalności połowowej na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w ramach umów w sprawie połowów zawartych z Unią Europejską. Oprócz tego powinni oni spełniać wymogi określone w przepisach rozporządzenia (WE) nr 1006/2008 ⁽¹⁾ w sprawie upoważnień do połowów.
3. Każdy statek Unii Europejskiej zwracający się z wnioskiem o upoważnienie do połowów może być reprezentowany przez agenta zamieszkałego w Demokratycznej Republice Wysp Świętego Tomasza i Książęcej. Nazwisko i adres tego przedstawiciela można wpisać we wniosku o wydanie upoważnienia do połowów.

Wniosek o wydanie upoważnienia do połowów

4. Właściwe organy Unii Europejskiej przedkładają drogą elektroniczną ministerstwu Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej odpowiedzialnemu za rybołówstwo, z kopią do delegatury Unii Europejskiej w Gabonie, wniosek dla każdego statku, który chce prowadzić połowy na mocy umowy o partnerstwie w sprawie połowów, w terminie co najmniej piętnastu (15) dni roboczych przed dniem rozpoczęcia okresu ważności, w odniesieniu do którego został złożony wniosek. Oryginały są wysyłane bezpośrednio przez właściwe organy Unii Europejskiej do Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, z kopią do delegatury Unii Europejskiej w Gabonie.
5. Wnioski przedkładane są ministerstwu odpowiedzialnemu za rybołówstwo na formularzu, którego wzór znajduje się w dodatku 1.
6. Do każdego wniosku o wydanie upoważnienia do połowów dołączone są następujące dokumenty:
 - dowód wpłaty zaliczki ryczałtowej na okres ważności upoważnienia;
 - aktualne kolorowe zdjęcie statku (widok burty).
7. Należność wpłaca się na rachunek wskazany przez organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej zgodnie z art. 2 ust. 8 protokołu.
8. Obejmuje ona wszystkie podatki krajowe i lokalne, z wyjątkiem podatków portowych i kosztów świadczonych usług.

Wydanie upoważnienia do połowów

9. Upoważnienia do połowów dla wszystkich statków wydawane są armatorom lub ich przedstawicielom, za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej w Gabonie, przez ministerstwo odpowiedzialne za rybołówstwo w Demokratycznej Republice Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, w terminie 15 dni roboczych od otrzymania wszystkich dokumentów, o których mowa powyżej w pkt 6. Jednocześnie, aby nie opóźnić możliwości dokonywania połowów na przedmiotowym obszarze, kopia upoważnienia do połowów jest wysyłana do armatorów drogą elektroniczną. Kopia ta może być wykorzystywana podczas maksymalnego okresu 60 dni po dacie wydania licencji. W tym okresie kopia będzie uznawana za równoważną z oryginałem.
10. Upoważnienie do połowów jest wydawane dla danego statku i nie podlega przeniesieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

11. Na wniosek Unii Europejskiej i w przypadku udowodnionego działania siły wyższej, upoważnienie danego statku do połowów zostaje jednak zastąpione nowym upoważnieniem, wystawionym dla innego statku tej samej kategorii co statek, który należy zastąpić, bez konieczności wnoszenia nowej należności. W takim przypadku przy obliczaniu poziomu połowów dla określenia ewentualnej dodatkowej płatności zostanie uwzględniona suma całkowitych połowów dwóch statków.
12. Armator statku, którego upoważnienie do połowów ma być zastąpione, lub jego przedstawiciel przekazuje unieważnione upoważnienie do połowów ministerstwu Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej odpowiedzialnemu za rybołówstwo za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej w Gabonie.
13. Nowe upoważnienie jest ważne od dnia, w którym armator złożył anulowane upoważnienie w ministerstwie Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej odpowiedzialnym za rybołówstwo. Delegatura Unii Europejskiej w Gabonie jest informowana o przeniesieniu upoważnienia do połowów.
14. Upoważnienie do połowów musi być przechowywane na statku przez cały czas, bez uszczerbku dla postanowień pkt 9 niniejszej sekcji.

SEKCJA 2

Warunki otrzymywania upoważnień do połowów — należności i zaliczki

1. Okres ważności upoważnienia do połowów wynosi jeden rok.
2. Należność za sejnery tuńczykowe i taklowce powierzchniowe, w EUR za tonę złowioną na obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej zostaje ustalona następująco:
 - 55 EUR w pierwszym i drugim roku obowiązywania;
 - 60 EUR w trzecim roku obowiązywania;
 - 70 EUR w czwartym roku obowiązywania.
3. Upoważnienia do połowów wydawane są po wpłaceniu na rzecz właściwych organów krajowych następujących należności ryczałtowych:
 - w odniesieniu do sejnery tuńczykowych:
 - 6 930 EUR za statek jako ekwiwalent należności za 126 ton rocznie w pierwszym i drugim roku obowiązywania protokołu;
 - 6 960 EUR za statek jako ekwiwalent należności za 116 ton rocznie w trzecim roku obowiązywania protokołu;
 - 7 000 EUR za statek jako ekwiwalent należności za 100 ton rocznie w czwartym roku obowiązywania protokołu.
 - w odniesieniu do taklowców powierzchniowych:
 - 2 310 EUR za statek jako ekwiwalent należności za 42 ton rocznie w pierwszym i drugim roku obowiązywania protokołu;
 - 2 310 EUR za statek jako ekwiwalent należności za 38,5 ton rocznie w trzecim roku obowiązywania protokołu;
 - 2 310 EUR za statek jako ekwiwalent należności za 33 ton rocznie w czwartym roku obowiązywania protokołu.
4. Końcowe rozliczenie należności z tytułu roku „n” zostaje zamknięte przez Komisję Europejską najpóźniej do sześćdziesiątego (60) dnia następującego po dniu rocznicy podpisania protokołu roku następnego (n+1), na podstawie raportów połowowych sporządzonych przez każdego armatora i potwierdzonych przez naukowe instytuty odpowiedzialne za sprawdzanie danych dotyczących połowów w państwach członkowskich, takie jak IRD (Institut de Recherche pour le Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía) oraz IPMA (Instituto Português do Mar e da Atmosfera), za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej w Gabonie.
5. Rozliczenie takie jest przedstawiane jednocześnie ministerstwu Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej odpowiedzialnemu za rybołówstwo i armatorom.

6. Każda ewentualna dodatkowa opłata (za połowy przekraczające ilość w tonach określoną w pkt 4 tej sekcji) musi zostać uiszczona przez armatorów na rzecz właściwych organów Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej najpóźniej trzy (3) miesiące po dniu rocznicy podpisania protokołu roku n+1, na rachunek, o którym mowa w pkt 7 sekcji 1 niniejszego rozdziału, na podstawie kwoty za tonę wskazanej w pkt 2 niniejszej sekcji (55, 60 lub 70 EUR w zależności od roku).
7. Jeżeli jednak końcowe rozliczenie jest niższe od kwoty zaliczki, o której mowa w pkt 3 niniejszej sekcji, różnica nie jest zwracana armatorowi.

ROZDZIAŁ II

OBSZARY POŁOWOWE

1. Statki Unii Europejskiej prowadzące działalność w ramach niniejszego protokołu na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej będą mogły prowadzić działalność połowową na wodach znajdujących się w odległości ponad 12 mil morskich od linii podstawowych dla sejnerów tuńczykowych i dla takłowców powierzchniowych.
2. Współrzędne wyłącznej strefy ekonomicznej Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej to współrzędne określone w powiadomieniu przesłanym przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej do Narodów Zjednoczonych dnia 7 maja 1998 r. (1)
3. Zakazana jest, bez wyjątku, każda działalność połowowa prowadzona w obszarze przeznaczonym do wspólnego wykorzystania przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej oraz Nigerię, wytyczonym przez współrzędne wymienione w dodatku 3.

ROZDZIAŁ III

MONITOROWANIE I NADZÓR

SEKCJA 1

System rejestrowania połowów

1. Kapitanowie wszystkich statków prowadzących działalność w ramach niniejszego protokołu na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej mają obowiązek informowania o złowionych zasobach ministerstwo Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej odpowiedzialne za rybołówstwo, aby organ ten mógł kontrolować złowione ilości, które potwierdzają właściwe instytuty naukowe zgodnie z procedurą, o której mowa w rozdziale I sekcja 2 pkt 4 niniejszego załącznika. Szczegółowe zasady informowania o połowach są następujące:
 - 1.1. Statki Unii Europejskiej prowadzące działalność w ramach niniejszego protokołu na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej muszą wypełnić raport połowowy, którego wzór znajduje się w dodatku 2 i który w każdym punkcie odzwierciedla informacje zawarte w dzienniku połowowym. Kopia raportu połowowego przekazywana jest, najlepiej pocztą elektroniczną, co tydzień do Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR) Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej oraz w chwili opuszczenia obszaru połowowego Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
 - 1.2. Kapitan statku przesyła kopię dziennika połowowego do ministerstwa Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej odpowiedzialnego za rybołówstwo, jak również do instytutów naukowych wskazanych w rozdziale I sekcja 2 pkt 4, najpóźniej 14 dni po zakończeniu wyładunku po odnośnym rejsie.
2. Kapitan zapisuje każdego dnia w raporcie połowowym ilość każdego gatunku zidentyfikowanego kodem Alfa 3 FAO złowionego i zatrzymanego na burcie, wyrażoną w kg masy w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk. W odniesieniu do każdego głównego gatunku kapitan wymienia również połowy o wyniku zerowym. Kapitan zapisuje również codziennie w raporcie połowowym ilości każdego gatunku wyrzucone do morza, wyrażone w kg masy w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk.
3. Raporty połowowe wypełniane są czytelnie i podpisywane przez kapitana statku.
4. W przypadku nieprzestrzegania postanowień niniejszego rozdziału, rząd Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej będzie mógł zawiesić upoważnienie do połowów przedmiotowego statku do czasu dopełnienia formalności i nałożenia na armatora statku kary przewidzianej w przepisach obowiązujących w Demokratycznej Republice Wysp Świętego Tomasza i Książęcej. Komisja Europejska oraz państwo członkowskie bandery są o tym natychmiast powiadamiane.
5. Strony deklarują wspólną chęć przejścia na elektroniczny system raportowania połowów na podstawie specyfikacji technicznych określonych w dodatku 5. Strony postanawiają razem zdefiniować szczegółowe zasady tego przejścia oraz dążyć do osiągnięcia celu, jakim jest uruchomienie systemu w dniu 1 lipca 2015 r.

(1) <http://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/losic/losic9ef.pdf>

SEKCJA 2

Informowanie o połowach: wpłynięcie na wody i opuszczenie wód Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej

1. Statki Unii Europejskiej prowadzące działalność w ramach niniejszego protokołu na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej informują z co najmniej sześciogodzinnym (6) wyprzedzeniem właściwe organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej o swoim zamiarze wpłynięcia na wody Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej lub ich opuszczenia.
2. Powiadamiając o wejściu do wyłącznej strefy ekonomicznej Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej lub jej opuszczeniu, statki powinny również jednocześnie informować o swojej pozycji oraz o znajdujących się na burcie połowach zidentyfikowanych kodem Alfa 3 FAO, złowionych i zatrzymanych na burcie, wyrażonych w kg masy w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk, bez uszczerbku dla postanowień sekcji 2. Informacje te należy przesyłać drogą elektroniczną lub faksem na adresy, które zostaną podane przez organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
3. Statek, wobec którego stwierdzono, że prowadzi połowy bez uprzedniego powiadomienia właściwych organów Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, zostaje uznany za statek nieposiadający upoważnienia do połowów oraz podlega konsekwencjom przewidzianym przez ustawodawstwo krajowe.
4. Do upoważnienia do połowów załączane są: adres e-mail, numer faksu i telefonu oraz współrzędne radiowe.

SEKCJA 3

Przeładunki i wyładunki

1. Wszystkie statki Unii Europejskiej prowadzące działalność w ramach niniejszego protokołu na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, które dokonują przeładunku na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, muszą przeprowadzać tę czynność na redzie portów Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

Armatorzy tych statków lub ich przedstawiciele, którzy chcą dokonać wyładunku lub przeładunku, muszą przekazać organom Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, co najmniej z 24-godzinnym wyprzedzeniem, następujące informacje:

nazwy statków rybackich, których dotyczy przeładunek lub wyładunek;

nazwę przewoźnika ładunku;

tony do przeładunku lub wyładunku, w rozbiciu na gatunki;

datę przeładunku lub wyładunku;

przeznaczenie przeładowanych lub wyładowanych połowów.

2. Na przeładunek zezwala się wyłącznie na następujących obszarach: Fernão Dias, Neves, Ana Chaves.
3. Przeładunek lub wyładunek uznawany jest za opuszczenie wód Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej. Statki zobowiązane są do przekazania właściwym organom Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej raportów połowowych oraz do poinformowania o swoich zamiarach, czyli o kontynuowaniu połowów lub opuszczeniu wód Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
4. Wszelkie czynności związane z przeładunkiem lub wyładunkiem połowów, o których nie ma wzmianki w punktach powyżej, są zabronione na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej. Za naruszenie tego postanowienia grożą sankcje przewidziane w przepisach prawnych obowiązujących w Demokratycznej Republice Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

SEKCJA 4

Satelitarny system monitorowania statków (VMS)

1. Komunikaty dotyczące pozycji statków — system VMS

Podczas przebywania w obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej statki UE posiadające licencję muszą być wyposażone w satelitarny system monitorowania statków (VMS), który zapewnia automatycznie, stałe i codzienne przekazywanie informacji o ich pozycji do Centrum Monitorowania Rybołówstwa — CMR) ich państwa bandery.

Każdy komunikat o pozycji musi zawierać:

- a) identyfikację statku;
- b) ostatnią pozycję geograficzną statku (długość, szerokość geograficzna) z marginesem błędu pozycji poniżej 100 metrów i przedziałem ufności wynoszącym 99 %;
- c) dzień i godzinę zarejestrowania pozycji;
- d) prędkość i kurs statku.

Każdy komunikat o pozycji musi być skonfigurowany w formacie podanym w dodatku 4 do niniejszego załącznika.

Pierwsza pozycja zarejestrowana po wejściu do obszaru połowowego Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej będzie oznaczona kodem „ENT”. Wszystkie następne pozycje będą oznaczone kodem „POS”, z wyjątkiem pierwszej pozycji zarejestrowanej po opuszczeniu obszaru połowowego Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, która będzie oznaczona kodem „EXI”.

CMR państwa bandery zapewnia automatyczne przetwarzanie i, w razie potrzeby, elektroniczne przesyłanie komunikatów o pozycji. Komunikaty o pozycji powinny być rejestrowane w sposób bezpieczny i zachowywane przez okres trzech lat.

2. Przesyłanie informacji przez statek w przypadku awarii systemu VMS

Kapitan powinien stale dopilnowywać, aby system VMS był w pełni operacyjny, a komunikaty o pozycji prawidłowo przesyłane do CMR państwa bandery.

W razie awarii system VMS statku będzie naprawiony lub zastąpiony w terminie 10 dni. Po upływie tego terminu statek przestanie być upoważniony do prowadzenia połowów w obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

Statki z uszkodzonym systemem VMS, które prowadzą połowy w obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, powinny przekazywać komunikaty o pozycji do CMR państwa bandery pocztą elektroniczną, drogą radiową lub faksem z częstotliwością co najmniej co cztery godziny, podając wszelkie wymagane informacje.

3. Bezpieczne przesyłanie komunikatów o pozycji do Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej

CMR państwa bandery przesyła automatycznie komunikaty o pozycji odnośnych statków do CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej. CMR państwa bandery i CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przekazują sobie nawzajem swoje kontaktowe adresy elektroniczne oraz informują się niezwłocznie o wszelkich zmianach tych adresów.

Przesyłanie komunikatów o pozycji pomiędzy CMR państwa bandery i CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej odbywa się drogą elektroniczną zgodnie z systemem bezpiecznej komunikacji.

CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej informuje niezwłocznie CMR państwa bandery i Unii Europejskiej o wszelkich następujących po sobie zakłóceniach w odbiorze komunikatów o pozycji statku posiadającego licencję, w przypadku gdy odnośny statek nie zgłosił swojego wyjścia z obszaru połowowego.

4. Nieprawidłowe działanie systemu łączności

Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej zapewnia zgodność swojego sprzętu elektronicznego ze sprzętem CMR państwa bandery oraz informuje niezwłocznie Unię Europejską o wszelkich zakłóceniach w łączności i w odbiorze komunikatów o pozycji w celu jak najszybszego znalezienia rozwiązania technicznego.

Kapitan będzie uznany za odpowiedzialnego za wszelką dowiedzioną interwencję w systemie VMS mającą na celu zakłócenie funkcjonowania systemu lub sfałszowanie komunikatów o pozycji. Wszelkie naruszenie przepisów podlega karom przewidzianym w obowiązującym ustawodawstwie Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

5. Zmiana częstotliwości wysyłania komunikatów o pozycji

Na podstawie uzasadnionych elementów, które wskazują na istnienie naruszenia, Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej może zwrócić się z prośbą do CMR państwa bandery, wysyłając kopię prośby do Unii Europejskiej, o skrócenie do trzydziestu minut, w okresie wyznaczonym do przeprowadzenia śledztwa, przerw pomiędzy kolejnymi komunikatami o pozycji statku. Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej powinna niezwłocznie przesłać wspomniane dowody do CMR państwa bandery i Unii Europejskiej. CMR państwa bandery wysyła niezwłocznie Demokratycznej Republice Wysp Świętego Tomasza i Książęcej komunikaty o pozycji z nową częstotliwością.

Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej niezwłocznie informuje CMR państwa bandery i Unię Europejską o zakończeniu okresu wyznaczonego na prowadzenie śledztwa, a także o ewentualnych czynnościach następczych.

ROZDZIAŁ IV

ZAOKRĘTOWANIE MARYNARZY

1. Armatorzy sejnów tuńczykowych i taklowców powierzchniowych zatrudniają obywateli krajów AKP na następujących warunkach i przy następujących limitach:
 - w przypadku floty sejnów tuńczykowych, co najmniej 20 % zaokrętowanych marynarzy w sezonie połowienia tuńczyka na obszarze połowowym państwa trzeciego będzie pochodziło z Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej lub ewentualnie z krajów AKP;
 - w przypadku floty taklowców powierzchniowych, co najmniej 20 % zaokrętowanych marynarzy w sezonie połowienia tuńczyka na obszarze połowowym państwa trzeciego będzie pochodziło z Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej lub ewentualnie z krajów AKP.
2. Armatorzy starają się zatrudnić dodatkowych marynarzy pochodzących z Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
3. Armatorzy dysponują prawem swobodnego wyboru marynarzy, których zaokrętuje na swoich statkach, spośród zdolnych do pracy i wykwalifikowanych marynarzy, których nazwiska znajdują się w wykazie przedłożonym przez właściwe organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej i przedstawicieli armatorów.
4. Armator lub jego przedstawiciel przekazuje właściwemu organowi Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej nazwiska zaokrętowanych miejscowych marynarzy oraz podaje ich stanowisko w załodze.
5. Do marynarzy zaokrętowanych na statkach Unii Europejskiej stosuje się z mocy prawa Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy. Dotyczy to w szczególności swobody zrzeszania się i rzeczywistego uznawania prawa do negocjacji zbiorowych pracowników oraz zniesienia dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia i zawodu.
6. Umowy o pracę z członkami załogi pochodzącymi z Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej i krajów AKP, których kopie otrzymuje ministerstwo pracy oraz strony tych umów, sporządzane są pomiędzy przedstawicielem (przedstawicielami) armatorów a marynarzami lub związkami zawodowymi lub ich przedstawicielami. Umowy o pracę zapewniają marynarzom korzystanie z systemu zabezpieczeń społecznych, który jest dla nich obowiązujący, w tym ubezpieczenia na wypadek śmierci, ubezpieczenia zdrowotnego i od nieszczęśliwych wypadków.
7. Wynagrodzenie marynarzy pokrywają armatorzy. Jego wysokość jest ustalana za obopólnym porozumieniem armatorów lub ich przedstawicieli i marynarzy lub związków zawodowych bądź ich przedstawicieli. Jednakże warunki wynagrodzenia marynarzy nie mogą być gorsze od warunków wynagrodzenia stosowanych dla załóg w ich własnych krajach, a w żadnym razie nie mogą być gorsze od norm przewidzianych przez MOP.
8. Każdy marynarz zatrudniony przez statek Unii Europejskiej stawia się u kapitana określonego statku w przeddzień zaokrętowania. Jeżeli marynarz nie stawia się w terminie i o godzinie przewidzianej na zaokrętowanie, armator będzie automatycznie zwolniony z obowiązku zatrudnienia tego marynarza.

ROZDZIAŁ V

OBSERWATORZY

1. Statki Unii Europejskiej prowadzące działalność w ramach niniejszego protokołu na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej zaokrętuje obserwatorów wyznaczonych przez ministerstwo Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej odpowiedzialne za rybołówstwo zgodnie z warunkami przedstawionymi poniżej:
 - 1.1. Na wniosek organów Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej statki Unii Europejskiej zabierają na pokład jednego obserwatora wyznaczonego przez ten organ, którego zadaniem jest sprawdzanie połowów przeprowadzanych na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
 - 1.2. Właściwe organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej sporządzają wykaz statków, które zostały wyznaczone do zabrania na pokład obserwatorów, jak również wykaz obserwatorów wyznaczonych do wejścia na pokład. Wykazy te są stale uaktualniane. Wykazy te przekazywane są Komisji Europejskiej z chwilą sporządzenia, a następnie co trzy (3) miesiące z chwilą ich ewentualnego uaktualnienia.
 - 1.3. Właściwe organy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przekazują Delegaturze Unii Europejskiej w Gabonie oraz zainteresowanym armatorom, najlepiej pocztą elektroniczną, nazwisko obserwatora, który został wyznaczony dla danego statku, w chwili wydania upoważnienia do połowów lub najpóźniej na 15 dni przed przewidywaną datą wejścia obserwatora na statek.

2. Czas pozostawiania obserwatora na pokładzie to jeden rejs połowowy. Na wyraźny wniosek właściwych organów Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej pobyt obserwatora może zostać rozłożony na kilka rejsów połowowych, w zależności od średniego czasu trwania rejsów połowowych przewidywanych dla danego statku. Wniosek ten składany jest przez właściwe organy podczas przekazywania nazwiska obserwatora wyznaczonego do wejścia na pokład danego statku.
3. Warunki zaokrętowania obserwatora ustalane są za obopólną zgodą przez armatora lub jego przedstawiciela i przez właściwe organy.
4. Zaokrętowanie obserwatora i opuszczenie przez niego statku odbywa się w porcie wyznaczonym przez armatora. Zaokrętowanie obserwatora odbywa się na początku pierwszego rejsu połowowego na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, zgodnie z informacją podaną w wykazie wyznaczonych statków.
5. W terminie dwóch tygodni i z dziesięciodniowym wyprzedzeniem zainteresowani armatorzy przekazują informacje dotyczące dat i portów podregionu, przewidzianych do zaokrętowania obserwatorów i opuszczenia przez nich statku.
6. W przypadku gdy obserwator zostaje zaokrętowany poza granicami Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, koszty podróży obserwatora pokrywa armator. Jeżeli statek z obserwatorem Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej na pokładzie opuszcza obszar połowowy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, należy podjąć na koszt armatora wszelkie środki mające na celu jak najszybszy powrót obserwatora do kraju.
7. W przypadku nieobecności obserwatora w uzgodnionym miejscu i czasie oraz w ciągu następných dwunastu godzin, armator zostaje automatycznie zwolniony z obowiązku zaokrętowania tego obserwatora.
8. Obserwator jest traktowany na pokładzie tak jak oficer. Jeżeli statek prowadzi działalność na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, obserwator wykonuje następujące zadania:
 - 8.1. obserwuje działalność połowową prowadzoną przez statki;
 - 8.2. sprawdza pozycje statków biorących udział w połowach;
 - 8.3. sporządza wykaz używanych narzędzi połowowych;
 - 8.4. sprawdza dane dotyczące połowów dokonanych na obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, zamieszczone w dzienniku połowowym;
 - 8.5. sprawdza procentowy udział przyłowów i szacuje ilość odrzuconych gatunków ryb nadających się do sprzedaży;
 - 8.6. przekazuje wszelkimi możliwymi sposobami swoim właściwym organom dane dotyczące połowów, w tym wielkość połowów podstawowych i przyłowów na burcie.
9. Kapitan podejmuje wszelkie możliwe działania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa fizycznego i komfortu psychicznego przy wykonywaniu jego zadań.
10. Obserwatorowi przysługują wszelkie ułatwienia niezbędne do wykonania zadań. Kapitan zapewnia mu dostęp do środków łączności niezbędnych do wypełniania jego zadań, do dokumentów związanych bezpośrednio z prowadzeniem działalności połowowej przez statek, w szczególności do dziennika połowowego i do dziennika nawigacyjnego, a także do części statku niezbędnych do ułatwienia mu wykonywania jego zadań.
11. Podczas pobytu na pokładzie obserwator:
 - 11.1. podejmuje wszelkie odpowiednie działania, aby warunki jego zaokrętowania ani obecności na statku nie zakłócały ani nie utrudniały prowadzenia połowów;
 - 11.2. szanuje materiały i sprzęt znajdujące się na statku oraz zachowuje poufność wszelkich dokumentów należących do danego statku.
12. Po zakończeniu okresu obserwacji, a przed opuszczeniem statku, obserwator sporządza sprawozdanie z działalności, które przekazywane jest właściwym organom Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, z kopią dla Komisji Europejskiej. Podpisuje je w obecności kapitana, który może dodać do sprawozdania lub zlecić dodanie wszelkich uwag, jakie uzna za stosowne, następnie je podpisując. Kopia sprawozdania przekazywana jest kapitanowi statku w chwili opuszczenia statku przez obserwatora.

13. Armator zapewnia na swój koszt zakwaterowanie i wyżywienie obserwatorów na warunkach stosowanych wobec oficerów z uwzględnieniem praktycznych możliwości statku.
14. Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej pokrywa koszty wynagrodzenia i zabezpieczenia społecznego obserwatora.

ROZDZIAŁ VI

KONTROLA I INSPEKCJA

1. Europejskie statki rybackie przestrzegają środków i zaleceń przyjętych przez ICCAT w odniesieniu do narzędzi połowowych, ich specyfikacji technicznych oraz wszelkich innych środków technicznych stosowanych do prowadzenia przez nie działalności połowowej i ich połowów.
2. Procedury inspekcji:

Inspekcji na morzu, w porcie lub na redzie na obszarze połowowym Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w odniesieniu do statków Unii Europejskiej posiadających licencję będą dokonywać statki i inspektorzy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, których można zidentyfikować i którzy są odpowiedzialni za kontrole połowów.

Przed wejściem na statek upoważnieni inspektorzy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej uprzedzają statek Unii Europejskiej o decyzji przeprowadzenia inspekcji. Inspekcja będzie prowadzona przez maksymalnie dwóch inspektorów, którzy będą musieli przedstawić swoją tożsamość i kwalifikacje jako inspektorzy przed rozpoczęciem inspekcji.

Inspektorzy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej pozostaną na statku Unii Europejskiej jedynie przez okres niezbędny do wykonania zadań związanych z inspekcją. Przeprowadzą oni inspekcję w sposób ograniczający do minimum jej skutki dla statku, prowadzonej przez niego działalności połowowej i ładunku.

Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej może zezwolić Unii Europejskiej na uczestniczenie w inspekcji na morzu w roli obserwatora.

Kapitan statku Unii Europejskiej ułatwia wejście na statek i wykonywanie pracy inspektorom Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

Na zakończenie każdej inspekcji inspektorzy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej sporządzają sprawozdanie z inspekcji. Kapitan statku UE ma prawo wprowadzić swoje komentarze do sprawozdania z inspekcji. Raport z inspekcji jest podpisywany przez inspektora, który go sporządził, oraz przez kapitana statku Unii Europejskiej.

Podpisanie sprawozdania z inspekcji przez kapitana nie przesądza o prawie przysługującym armatorowi do obrony podczas postępowania w sprawie naruszenia przepisów. W przypadku odmowy podpisania dokumentu kapitan musi przedstawić na piśmie powody tej odmowy, a inspektor nanieść zapis „odmowa podpisania”. Inspektorzy Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przekazują kopię raportu z inspekcji kapitanowi statku Unii Europejskiej przed opuszczeniem statku. Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przesyła Unii Europejskiej kopię sprawozdania z inspekcji w terminie 7 dni od zakończenia inspekcji.

ROZDZIAŁ VII

NARUSZENIE PRZEPISÓW

1. Postępowanie w stosunku do naruszenia przepisów:

Wszelkie naruszenie przepisów przez statek Unii Europejskiej posiadający licencję zgodnie z postanowieniami niniejszego załącznika powinno być wymienione w sprawozdaniu z inspekcji. Wzmiankowane sprawozdanie jest przekazywane Unii Europejskiej i państwu bandery w ciągu 24 godzin. Podpisanie sprawozdania z inspekcji przez kapitana nie przesądza o prawie przysługującym armatorowi do obrony podczas postępowania w sprawie naruszenia przepisów. Kapitan statku współpracuje podczas trwania procedury inspekcji.

2. Zatrzymanie statku — spotkanie informacyjne:

Jeżeli obowiązujące ustawodawstwo Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przewiduje to w odniesieniu do zgłoszonego naruszenia, każdy statek Unii Europejskiej, który naruszył przepisy, może być zmuszony do zaprzestania działalności połowowej i, jeśli znajduje się na morzu, do powrotu do któregoś z portów Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej zgłasza Unii Europejskiej w terminie maksymalnie 24 godzin każde zatrzymanie statku Unii Europejskiej posiadającego licencję połowową. Do zgłoszenia załącza się dowody na istnienie zgłoszonego naruszenia przepisów.

Przed podjęciem jakiegokolwiek środka przeciwko kapitanowi lub załodze statku albo ładunkowi, poza działaniami mającymi na celu zachowanie dowodów w sprawie podejrzanego naruszenia przepisów, na wniosek Unii Europejskiej Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przeprowadza w następnym dniu roboczym po otrzymaniu informacji o zatrzymaniu statku spotkanie informacyjne mające na celu wyjaśnienie faktów, które doprowadziły do zatrzymania statku, oraz przedstawienie ewentualnych działań następczych. Przedstawiciel państwa bandery może wziąć udział w spotkaniu informacyjnym.

3. Kary za naruszenie przepisów — postępowanie ugodowe:

Kara za zgłoszone naruszenie przepisów jest wyznaczana przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej zgodnie z przepisami obowiązującego ustawodawstwa krajowego.

Jeżeli rozstrzygnięcie kwestii naruszenia przepisów wymaga postępowania sądowego, przed jego rozpoczęciem i o ile naruszenie nie posiada znamion przestępstwa, uruchamiane jest postępowanie ugodowe pomiędzy Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej a Unią Europejską w celu określenia treści i poziomu kary. Przedstawiciele państwa bandery i Unii Europejskiej mogą wziąć udział w postępowaniu ugodowym. Postępowanie ugodowe kończy się najpóźniej 3 dni po zgłoszeniu zatrzymania statku.

4. Postępowanie sądowe — gwarancja bankowa:

Jeżeli postępowanie ugodowe nie powiedzie się, a sprawa dotycząca naruszenia przepisów zostaje wniesiona przed właściwy organ sądowy, armator statku, który naruszył przepisy, składa gwarancję bankową w banku wyznaczonym przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, której wysokość ustalona przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej pokrywa koszty związane z zatrzymaniem statku, szacowaną grzywną i ewentualnymi odszkodowaniami wyrównawczymi. Gwarancja bankowa jest unieruchomiona do czasu zakończenia postępowania sądowego.

Gwarancja bankowa jest zwalniana i zwracana armatorowi niezwłocznie po wydaniu orzeczenia:

- a) w całości, jeśli nie orzeczono żadnej kary;
- b) do wysokości salda, jeśli kara skutkowałą grzywną nieprzekraczającą gwarancji bankowej.

Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej informuje Unię Europejską o wynikach postępowania sądowego w terminie 7 dni od wydania orzeczenia.

5. Zwolnienie statku i załogi:

Statek i jego załoga mogą opuścić port po uregulowaniu kary wynikającej z postępowania ugodowego lub po złożeniu gwarancji bankowej.

—————

Dodatki

- 1 — Wniosek o wydanie upoważnienia do połowów
- 2 — Wzór raportu połowowego
- 3 — Współrzędne geograficzne obszaru, w którym połowy są zakazane
- 4 — Format komunikatów VMS o pozycji
- 5 — Wytyczne dotyczące wdrożenia systemu elektronicznego przekazywania danych dotyczących połowów (system ERS)

—————

Dodatek 1

UMOWA W SPRAWIE POŁOWÓW DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA WYSP ŚWIĘTEGO TOMASZA I KSIĄŻECY —
UNIA EUROPEJSKA WNIOSEK O WYDANIE UPOWAŻNIENIA DO POŁOWÓW

I — WNIOSKODAWCA

1. Nazwa/Nazwisko armatora:
2. Adres armatora:
3. Nazwa stowarzyszenia lub nazwisko przedstawiciela armatora:
4. Adres stowarzyszenia lub przedstawiciela armatora:
5. Telefon:Faks Poczta elektroniczna:
6. Nazwisko kapitana: Obywatelstwo:
- Poczta elektroniczna:

II — STATEK I JEGO IDENTYFIKACJA

1. Nazwa statku:
2. Państwo bandery:
3. Zewnętrzny numer rejestracyjny:
4. Port macierzysty: MMSI: Numer IMO:
5. Data przyjęcia obecnej bandery: / /
- Poprzednia bandera (jeśli dotyczy):
6. Data i miejsce budowy: / / w
- Radiowy sygnał wywoławczy:
7. Częstotliwość wywoławcza:
- Numer telefonu satelitarnego:
8. Rodzaj kadłuba: Stal Drewno Poliester Inne

III — CHARAKTERYSTYKA TECHNICZNA STATKU I JEGO WYPOSAŻENIE

1. Długość całkowita: Szerokość:
2. Pojemność brutto (wyrażona w GT): Pojemność netto:
3. Moc głównego silnika w kW: Marka: Typ:
4. Rodzaj statku: Sejner tuńczykowy Takłowiec powierzchniowy
5. Narzędzia połowowe:
6. Obszary połowowe: Gatunki docelowe:
7. Port wyznaczony do wyładunku:
8. Łączna liczba członków załogi:
9. Sposób konserwacji na statku: Świeże Schładzanie Mieszana Zamrażanie
10. Zdolność mrożenia (w tonach/24 godz.): Pojemność ładowni: Liczba:
11. Transponder VMS:
Producent Model: Numer seryjny:
- Wersja oprogramowania: Operator satelitarny:

Ja, niżej podpisany, niniejszym oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym dokumencie są prawdziwe oraz zostały przedstawione w dobrej wierze.

Sporządzono w dnia [.....] r.

Podpis wnioskodawcy

WZÓR RAPORTU POŁOWOWEGO

Nazwa statku:	Pojemność brutto:	WYPŁYNIĘCIE statku:	Miesiąc	Dzień	Rok	Port		
Państwo bandery:	Ładowność – (MT):							
Numer rejestracyjny:	Kapitan:	POWRÓT statku:						
Armator:	Liczba członków załogi:							
Adres:	Data raportu:							
	(Autor raportu):	Liczba dni na morzu:		Liczba dni połowowych:		Nr wyjścia na połów:		
				Liczba dokonanych stawień:				

☐	Takle
☐	Żywa przynęta
☐	Okreźnica
☐	Włok
☐	Pozostałe
☐	
☐	

Dodatek 3

WSPÓŁRZĘDNE GEOGRAFICZNE OBSZARU, W KTÓRYM POŁOWY SĄ ZAKAZANE

Szerokość geograficzna				Długość geograficzna			
Stopnie	Minuty	Sekundy		Stopnie	Minuty	Sekundy	
03	02	22	N	07	07	31	E
02	50	00	N	07	25	52	E
02	42	38	N	07	36	25	E
02	20	59	N	06	52	45	E
01	40	12	N	05	57	54	E
01	09	17	N	04	51	38	E
01	13	15	N	04	41	27	E
01	21	29	N	04	24	14	E
01	31	39	N	04	06	55	E
01	42	50	N	03	50	23	E
01	55	18	N	03	34	33	E
01	58	53	N	03	53	40	E
02	02	59	N	04	15	11	E
02	05	10	N	04	24	56	E
02	10	44	N	04	47	58	E
02	15	53	N	05	06	03	E
02	19	30	N	05	17	11	E
02	22	49	N	05	26	57	E
02	26	21	N	05	36	20	E
02	30	08	N	05	45	22	E
02	33	37	N	05	52	58	E
02	36	38	N	05	59	00	E
02	45	18	N	06	15	57	E
02	50	18	N	06	26	41	E
02	51	29	N	06	29	27	E
02	52	23	N	06	31	46	E
02	54	46	N	06	38	07	E
03	00	24	N	06	56	58	E
03	01	19	N	07	01	07	E
03	01	27	N	07	01	46	E
03	01	44	N	07	03	07	E
03	02	22	N	07	07	31	E

Dodatek 4

FORMAT KOMUNIKATÓW VMS O POZYCJI

Dane	Kod	Obowiązkowe/ nieobowiązkowe	Treść
Początek rejestracji	SR	O	Szczegółowe dane systemu wskazujące początek rejestracji
Odbiorca	AD	O	Szczegółowe dane komunikatu — adresat; kod Alfa 3 państwa (ISO-3166)
Nadawca	FR	O	Szczegółowe dane komunikatu — nadawca; kod Alfa 3 państwa (ISO-3166)
Państwo bandery	FS	O	Szczegółowe dane komunikatu — bandera; kod Alfa 3 (ISO-3166)
Typ komunikatu	TM	O	Szczegółowe dane komunikatu — typ komunikatu (ENT, POS, EXI)
Radiowy sygnał wywoławczy (IRCS)	RC	O	Szczegółowe dane statku — międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (IRCS)
Wewnętrzny numer referencyjny dla umawiającej się strony	IR	F	Szczegółowe dane statku — niepowtarzalny numer umawiającej się strony; kod Alfa 3 (ISO-3166), po którym następuje numer
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	O	Szczegółowe dane statku — numer znajdujący się na burcie statku (ISO 8859.1)
Szerokość geograficzna	LT	O	Szczegółowe dane statku — pozycja w stopniach i stopniach dziesiętnych N/S DD.ddd (WGS84)
Długość geograficzna	LG	O	Szczegółowe dane statku — pozycja w stopniach i stopniach dziesiętnych E/W DD.ddd (WGS84)
Kurs	CO	O	Kurs statku w skali 360°
Prędkość	SP	O	Prędkość statku w dziesiętnych węzła
Data	DA	O	Szczegółowe dane pozycji statku — dzień zarejestrowania pozycji UTC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	O	Szczegółowe dane pozycji statku — godzina zarejestrowania pozycji UTC (GGMM)
Koniec rejestracji	ER	O	Szczegółowe dane systemu wskazujące koniec rejestracji

Każda transmisja danych ma następującą strukturę:

używane znaki muszą być zgodne z normą ISO 8859.1;

podwójny ukośnik (//) i litery „SR” wskazują początek komunikatu;

Każda dana jest zidentyfikowana kodem i oddzielona od innych podwójnym ukośnikiem (//);

pojedynczy ukośnik (/) oznacza oddzielenie kodu od danych;

litery „ER” oraz podwójny ukośnik (//) wskazują koniec komunikatu;

dane fakultatywne muszą być wprowadzane między początkiem a końcem zapisu.

Dodatek 5

WYTYCZNE DOTYCZĄCE WDROŻENIA SYSTEMU ELEKTRONICZNEGO PRZEKAZYWANIA DANYCH DOTYCZĄCYCH POŁOWÓW (SYSTEM ERS)

Postanowienia ogólne

- 1) Podczas prowadzenia połowów na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej każdy statek rybacki UE musi być wyposażony w elektroniczny system, zwany dalej „systemem ERS”, umożliwiający rejestrowanie i przekazywanie danych o działalności połowowej statku, zwanych dalej „danymi ERS”.
- 2) Statek UE, który nie jest wyposażony w system ERS, lub którego system ERS nie działa, nie jest upoważniony do wejścia na wody Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w celu prowadzenia połowów.
- 3) Dane ERS są przekazywane zgodnie z procedurami państwa bandery statku, tzn. są najpierw wysyłane do Centrum Monitorowania Rybołówstwa (zwanego dalej „CMR”) państwa bandery, które zapewnia ich automatyczną dostępność dla CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
- 4) Państwo bandery i Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej dopilnowują, by ich CMR były wyposażone w sprzęt informatyczny i oprogramowanie niezbędne do automatycznego przekazywania danych ERS w formacie XML dostępnym pod adresem: [http://ec.europa.eu/cfp/control/codes/index_en.htm] oraz by dysponowały procedurą awaryjną zdolną do rejestracji i przechowywania danych ERS w formie czytelnej na komputerze przez okres co najmniej 3 lat.
- 5) Wszelkie zmiany lub aktualizacje wspomnianego formatu muszą być zidentyfikowane i datowane i będą operacyjne po upływie sześciu (6) miesięcy od ich wejścia w życie.
- 6) Przekazywanie danych ERS musi odbywać się przy użyciu elektronicznych środków komunikacji, którymi zarządza Komisja Europejska w imieniu UE, określonymi jako DEH (Data Exchange Highway).
- 7) Państwo bandery i Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej wyznaczają swoich korespondentów ERS, którzy będą pełnić funkcję punktów kontaktowych.
 - a) Korespondenci ERS są wyznaczani na okres co najmniej sześciu (6) miesięcy.
 - b) Przed rozpoczęciem produkcji ERS przez dostawcę CMR państwa bandery i Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przekazują sobie nawzajem dane swoich korespondentów ERS (nazwisko, adres, telefon, telex, adres e-mail).
 - c) O wszelkich zmianach danych korespondentów ERS należy niezwłocznie informować.

Sporządzanie i przekazywanie danych ERS

- 8) Statek rybacki UE ma obowiązek:
 - a) przekazywać codziennie dane ERS w odniesieniu do każdego dnia spędzonego na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej;
 - b) rejestrować dla każdej operacji połowowej ilości złowione w odniesieniu do każdego gatunku złowionego i znajdującego się na statku, jako gatunku docelowego, przyłowy lub odrzutu;
 - c) w odniesieniu do każdego gatunku określonego w upoważnieniu do połowów wydanym przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej — należy również wymienić połowy o wyniku zerowym;
 - d) każdy gatunek należy zidentyfikować odpowiadającym mu kodem Alfa 3 FAO;
 - e) ilości wyrażane są w kg masy w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk;
 - f) rejestrować w danych ERS w stosunku do każdego gatunku ilości przeładowane lub wyladowane;
 - g) rejestrować w danych ERS podczas każdego wejścia na wody Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej (komunikat COE) i wyjścia z nich (komunikat COX) specjalny komunikat zawierający, w odniesieniu do każdego gatunku określonego w upoważnieniu do połowów wydanym przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, ilości zatrzymane na statku za każdym razem, gdy statek się przemieszcza;
 - h) przekazywać codziennie dane ERS do CMR państwa bandery w formacie, o którym mowa w ust. 3 powyżej, najpóźniej do 23:59 UTC.

- 9) Kapitan odpowiada za dokładność rejestrowanych i przekazywanych danych ERS.
- 10) CMR państwa bandery wysyła automatycznie i niezwłocznie dane ERS do CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
- 11) CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej potwierdza przyjęcie danych ERS komunikatem zwrotnym oraz traktuje wszystkie dane ERS jako poufne.

Awaria systemu ERS na statku lub systemu przekazywania danych ERS pomiędzy statkiem a CMR państwa bandery

- 12) Państwo bandery informuje niezwłocznie kapitana lub właściciela statku, który pływa pod jego banderą, lub jego przedstawiciela, o każdej awarii technicznej systemu ERS zainstalowanego na statku lub o tym, że nie działa przekazywanie danych ERS między statkiem a CMR państwa bandery.
- 13) Państwo bandery informuje Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej o wykrytej awarii i środkach naprawczych, które zostały podjęte.
- 14) W razie awarii systemu ERS na statku kapitan lub właściciel dokonują naprawy lub wymiany systemu w terminie 10 dni. Jeżeli statek zawija do portu w okresie tych 10 dni, nie będzie mógł podjąć ponownie działalności połowowej na wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej aż do przywrócenia pełnej sprawności jego systemu ERS, chyba że Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej udzieli mu zezwolenia.
- 15) Statek rybacki nie może opuścić portu po awarii technicznej swego systemu ERS zanim:
 - a) jego system ERS nie będzie na nowo sprawny w sposób satysfakcjonujący państwo bandery i Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, lub
 - b) jeżeli otrzyma upoważnienie państwa bandery. W tym ostatnim przypadku państwo bandery informuje Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej o swojej decyzji przed opuszczeniem przez statek portu.
- 16) Każdy statek UE, który prowadzi połowy w wodach Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej, posiadając niesprawny system ERS, powinien przekazywać codziennie najpóźniej do godziny 23:59 UTC wszelkie dane ERS do CMR państwa bandery przy pomocy wszelkich innych środków komunikacji elektronicznej dostępnej w CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.
- 17) Dane ERS, których nie można udostępnić Demokratycznej Republice Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w systemie ERS z powodu awarii systemu, są przekazywane przez CMR państwa bandery do CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w innej formie elektronicznej wzajemnie uzgodnionej. Dane przekazywane w taki alternatywny sposób będą uznawane za priorytetowe, wzięwszy pod uwagę że normalnie stosowane terminy przekazywania mogą być niedotrzymane.
- 18) Jeżeli CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej nie otrzymuje danych ERS ze statku przez 3 kolejne dni, Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej może wydać statkowi nakaz natychmiastowego udania się do portu wyznaczonego przez Demokratyczną Republikę Wysp Świętego Tomasza i Książęcej na potrzeby śledztwa.

Awaria w CMR — nieprzyjmowanie danych ERS przez CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej

- 19) Jeżeli jedno z CMR nie otrzymuje danych ERS, jego korespondent ERS informuje o tym niezwłocznie korespondenta drugiego CMR i, jeśli to konieczne, pomaga w rozwiązywaniu problemu.
- 20) CMR państwa bandery i CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej uzgadniają wzajemnie, przed uruchomieniem systemu ERS, alternatywne środki komunikacji elektronicznej, które powinny być używane do przekazywania danych ERS w razie awarii w CMR, i informują się nawzajem niezwłocznie o wszelkich zmianach.
- 21) Gdy CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej sygnalizuje, że nie otrzymało danych ERS, CMR państwa bandery identyfikuje przyczyny problemu i podejmuje właściwe środki, aby problem ten rozwiązać. CMR państwa bandery informuje CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej i UE o wynikach i podjętych środkach w terminie 24 godzin od stwierdzenia awarii.
- 22) Jeżeli zlikwidowanie problemu wymaga więcej niż 24 godzin, CMR państwa bandery przekazuje niezwłocznie brakujące dane ERS do CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przy pomocy któregoś z alternatywnych środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w pkt 17.
- 23) Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przekazuje informację swoim właściwym służbom kontrolnym (CMR), aby statków UE nie uznano za popełniające naruszenie polegające na nieprzekazywaniu danych ERS przez CMR Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej z powodu awarii w jednym z CMR.

Konserwacja CMR

- 24) Zaplanowane czynności konserwacyjne w CMR (program obsługi technicznej), które mogą wpłynąć na wymianę danych ERS, należy zgłosić drugiemu CMR co najmniej na 72 godziny wcześniej, wskazując w miarę możliwości dzień i czas trwania konserwacji. Jeśli chodzi o niezaplanowane czynności konserwacyjne, informacje o nich należy zgłosić jak najszybciej do drugiego CMR.
 - 25) W czasie konserwacji udostępnienie danych ERS może zostać wstrzymane do czasu, gdy system będzie ponownie operacyjny. Dane ERS są udostępniane natychmiast po zakończeniu konserwacji.
 - 26) Jeżeli czynności konserwacyjne trwają ponad 24 godziny, dane ERS są przekazywane innemu CMR przy pomocy jednego ze środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w pkt 17.
 - 27) Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej przekazuje informację swoim właściwym służbom kontrolnym (MCS), aby statków UE nie uznano za popełniające naruszenie polegające na nieprzekazywaniu danych ERS z powodu czynności konserwacyjnych w jednym z CMR.
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 607/2014

z dnia 19 maja 2014 r.

dotyczące podziału uprawnień do połowów na podstawie Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 lipca 2007 r. Rada rozporządzeniem (WE) 894/2007 ⁽¹⁾ zatwierdziła Umowę o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej a Wspólnotą Europejską (zwaną dalej „Umową o partnerstwie”).
- (2) Unia oraz Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej negocjowały i parafowały w dniu 19 grudnia 2013 r. nowy protokół do umowy o partnerstwie, przyznający statkom Unii uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Demokratycznej Republiki Wysp Świętego Tomasza i Książęcej w zakresie rybołówstwa.
- (3) W dniu 19 maja 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/334/UE ⁽²⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania nowego protokołu.
- (4) Należy określić metodę podziału uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie na okres stosowania nowego protokołu.
- (5) Jeśli okaże się, że upoważnienia lub uprawnienia do połowów przydzielone w ramach nowego protokołu nie są w pełni wykorzystane, Komisja informuje o tym fakcie zainteresowane państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1006/2008 ⁽³⁾. Brak odpowiedzi w terminie określonym przez Radę uznawany jest za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni przyznaných im uprawnień do połowów w danym okresie. Należy określić ten termin.
- (6) Aby zapewnić nieprzerwaną działalność połowową statków UE, w nowym protokole przewidziano możliwość jego tymczasowego stosowania przez Strony, począwszy od dnia jego podpisania. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem mieć zastosowanie od dnia podpisania nowego protokołu,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 894/2007 z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej a Wspólnotą Europejską (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 35).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/334/UE z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uprawnienia do połowów określone w Protokole ustalającym uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej (zwanym dalej „Protokołem”) zostają rozdzielone między państwa członkowskie w następujący sposób:

a) sejnery tuńczykowe:

Hiszpania	16 statków
Francja	12 statków

b) takłowce powierzchniowe:

— w pierwszych dwóch latach obowiązywania Protokołu:

Hiszpania	4 statki
Portugalia	2 statki

— w ostatnich dwóch latach obowiązywania Protokołu:

Hiszpania	5 statków
Portugalia	1 statek

2. Rozporządzenie (WE) nr 1006/2008 stosuje się bez uszczerbku dla Umowy o partnerstwie.

3. Jeżeli wnioski o wydanie upoważnień do połowów przedłożone przez państwa członkowskie określone w ust. 1 nie wyczerpują wszystkich uprawnień do połowów określonych w Protokole, Komisja uwzględni wnioski o wydanie upoważnień do połowów z pozostałych państw członkowskich, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

4. Termin, w którym państwa członkowskie zobowiązane są potwierdzić fakt niewykorzystywania w pełni uprawnień do przyznanych połowów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008, ustala się na dziesięć dni roboczych od daty przekazania im przez Komisję informacji o niepełnym wykorzystaniu uprawnień do połowów.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia podpisania Protokołu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2014 r.

W imieniu Rady

A. TSAFTARIS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE, Euratom) NR 608/2014**z dnia 26 maja 2014 r.****określające środki wykonawcze dotyczące systemu zasobów własnych Unii Europejskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 311 akapit czwarty,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając decyzję Rady 2014/335/UE, Euratom z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przejrzystość systemu zasobów własnych Unii należy zapewnić poprzez dostarczanie odpowiednich informacji władzy budżetowej. Dlatego też państwa członkowskie powinny przechowywać do dyspozycji Komisji, a w stosownym przypadku przekazywać jej, dokumenty i informacje niezbędne do umożliwienia jej wykonywania uprawnień powierzonych jej w odniesieniu do zasobów własnych Unii.
- (2) Zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie odpowiedzialne za pobieranie zasobów własnych przekazują Komisji sprawozdania, powinny umożliwiać Komisji śledzenie ich działań służących odzyskaniu zasobów własnych, szczególnie w przypadku nadużyć i nieprawidłowości.
- (3) W celu zapewnienia równowagi budżetowej wszelkie nadwyżki dochodów Unii w stosunku do łącznych faktycznych wydatków w ciągu roku budżetowego powinny być przenoszone na kolejny rok budżetowy. Dlatego należy określić saldo podlegające przeniesieniu.
- (4) Państwa członkowskie powinny przeprowadzać kontrole i postępowania wyjaśniające dotyczące ustalania i udostępniania zasobów własnych Unii. W celu ułatwienia stosowania przepisów finansowych dotyczących zasobów własnych niezbędne jest zapewnienie współpracy między państwami członkowskimi a Komisją.
- (5) W celu zapewnienia spójności i jasności należy określić przepisy dotyczące uprawnień i obowiązków przedstawicieli upoważnionych przez Komisję do przeprowadzania kontroli w zakresie zasobów własnych Unii, z uwzględnieniem szczególnego charakteru każdej kategorii zasobów własnych. Należy określić warunki, na jakich upoważnieni przedstawiciele wykonują swoje obowiązki, a w szczególności przepisy dotyczące tajemnicy służbowej i ochrony danych osobowych, których przestrzegać muszą wszyscy urzędnicy Unii, inni pracownicy oraz oddelegowani eksperci krajowi. Konieczne jest określenie statusu oddelegowanych ekspertów krajowych oraz pozwolenie danemu państwu członkowskiemu na sprzeciwienie się udziałowi w kontroli urzędników innych państw członkowskich.
- (6) W niniejszym rozporządzeniu w celu zapewnienia spójności powinny zostać zawarte niektóre przepisy rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽²⁾. Przepisy te dotyczą obliczania i zapisywania w budżecie salda, kontroli zasobów własnych oraz nadzoru nad nimi, odpowiednich wymogów sprawozdawczych, jak również Komitetu Doradczego ds. Zasobów Własnych.

⁽¹⁾ Zob. s. 105 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1).

- (7) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia Komisji należy przekazać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (8) Do przyjęcia aktów wykonawczych w celu ustanowienia szczegółowych przepisów dotyczących informowania o nadużyciach i nieprawidłowościach wpływających na należności z tytułu tradycyjnych zasobów własnych oraz sprawozdań rocznych z kontroli przedkładanych przez państwa członkowskie powinna zostać wykorzystana procedura doradcza, ze względu na techniczny charakter aktów niezbędnych do celów sprawozdawczych.
- (9) Odpowiedni nadzór parlamentu, określony w Traktatach, jest wymagany w odniesieniu do przepisów o charakterze ogólnym, które mają zastosowanie do wszystkich rodzajów zasobów własnych i obejmują kontrolę dochodów i nadzór nad nimi, w tym odpowiednie wymogi sprawozdawcze.
- (10) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1026/1999 ⁽²⁾ powinno zostać uchylone.
- (11) Przeprowadzono konsultacje z Europejskim Trybunałem Obrachunkowym i Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, które wydały opinie ⁽³⁾.
- (12) W celu zapewnienia spójności i przy uwzględnieniu art. 11 decyzji 2014/335/UE, Euratom niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie tego samego dnia co ta decyzja i powinno być stosowane od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

USTALENIE ZASOBÓW WŁASNYCH

Artykuł 1

Obliczanie i zapisywanie w budżecie salda

1. Do celów stosowania art. 7 decyzji 2014/335/UE, Euratom saldo danego roku budżetowego składa się z różnicy między wszystkimi dochodami pobranymi w odniesieniu do tego roku budżetowego oraz kwotą płatności dokonanych ze środków na ten rok budżetowy, podwyższoną o kwotę środków na ten sam rok budżetowy przeniesionych zgodnie z art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁴⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”).

Kwota różnicy zostaje podwyższona lub pomniejszona o kwotę netto środków, które zostały anulowane, przeniesionych z poprzednich lat budżetowych. W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 1 rozporządzenia finansowego różnica zostaje również podwyższona lub pomniejszona o:

- a) dokonane płatności przekraczające, w wyniku wahań kursu euro, środki niezróżnicowane przeniesione z poprzedniego roku budżetowego na mocy art. 13 ust. 1 i 4 rozporządzenia finansowego;
- b) saldo powstałe z zysków i strat kursowych w ciągu tego roku budżetowego.

2. Do końca października każdego roku budżetowego Komisja dokonuje oszacowania zasobów własnych pobranych za cały rok, na podstawie danych, jakimi w danym czasie dysponuje. Wszelkie znaczące różnice w stosunku do pierwotnych szacunków mogą spowodować przedłożenie listu w sprawie poprawek do projektu budżetu na kolejny rok budżetowy lub budżetu korygującego dotyczącego bieżącego roku budżetowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1026/1999 z dnia 10 maja 1999 r. określające prawa i obowiązki przedstawicieli upoważnionych przez Komisję do przeprowadzania kontroli i inspekcji środków własnych Wspólnoty (Dz.U. L 126 z 20.5.1999, s. 1).

⁽³⁾ Opinia nr 2/2012 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 20 marca 2012 r. (Dz.U. C 112 z 18.4.2012, s. 1) oraz opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 29 marca 2012 r. (Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 45).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY DOTYCZĄCE KONTROLI I NADZORU, W TYM ODPOWIEDNICH WYMOGÓW SPRAWOZDAWCZYCH

Artykuł 2

Środki kontroli i nadzoru

1. Zasoby własne, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji 2014/335/UE, Euratom, są poddawane kontroli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 ⁽¹⁾ i rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 ⁽²⁾.
2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki, jakie są niezbędne w celu zapewnienia, aby zasoby własne, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji 2014/335/UE, Euratom, były udostępniane Komisji.
3. W przypadku gdy środki kontroli i nadzoru dotyczą tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2014/335/UE, Euratom:
 - a) państwa członkowskie przeprowadzają kontrole i postępowania wyjaśniające dotyczące ustalania i udostępniania tych zasobów własnych;
 - b) państwa członkowskie przeprowadzają dodatkowe działania kontrolne na wniosek Komisji. W swoim wniosku Komisja podaje, z jakich powodów zwraca się o dodatkową kontrolę. Komisja może także zażądać przekazania jej pewnych dokumentów;
 - c) państwa członkowskie, na wniosek Komisji, włączają ją do przeprowadzanych przez siebie kontroli. W przypadku gdy Komisja przyłącza się do inspekcji, ma ona dostęp, w zakresie, w jakim wymaga tego stosowanie niniejszego rozporządzenia, do dokumentów potwierdzających dotyczących ustalania i udostępniania zasobów własnych, a także do wszelkich innych odpowiednich dokumentów związanych z tymi dokumentami potwierdzającymi;
 - d) Komisja może sama przeprowadzać kontrole na miejscu. Przedstawiciele Komisji upoważnieni do przeprowadzania takich kontroli mają dostęp do dokumentów zgodnie z ustaleniami dotyczącymi kontroli, o których mowa w lit. c). Państwa członkowskie ułatwiają te kontrole;
 - e) kontrole, o których mowa w lit. a)–d), pozostają bez uszczerbku dla:
 - (i) kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z ich krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi;
 - (ii) środków określonych w art. 287 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
 - (iii) zasad kontroli, przyjętych zgodnie z art. 322 ust. 1 lit. b) TFUE.
4. W przypadku gdy środki kontroli i nadzoru dotyczą zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej (VAT), o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) decyzji 2014/335/UE, Euratom, są one prowadzone zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89.
5. W przypadku gdy środki kontroli i nadzoru dotyczą zasobów własnych opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB), o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) decyzji 2014/335/UE, Euratom:
 - a) Komisja co roku dokonuje, wraz z zainteresowanym państwem członkowskim, kontroli sum przewidzianych na błędy w zestawieniu, w szczególności w przypadkach zgłoszonych przez Komitet DNB ustanowiony rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1287/2003. Podczas tej kontroli Komisja może również, w konkretnych przypadkach, badać obliczenia i podstawy statystyczne, z wyłączeniem informacji dotyczących określonych spółek lub osób, jeżeli dokonanie prawidłowej oceny w inny sposób byłoby niemożliwe;
 - b) Komisja ma dostęp do dokumentów dotyczących procedur statystycznych oraz podstawowych statystyk, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 1.

6. Do celów środków kontroli i nadzoru na mocy ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o przesłanie odpowiednich dokumentów lub sprawozdań odnoszących się do systemów stosowanych do pobierania zasobów własnych lub o udostępnienie ich Komisji.

Artykuł 3

Uprawnienia i obowiązki upoważnionych przedstawicieli Komisji

1. Komisja wyraźnie wyznacza do celów przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 2, niektórych swoich urzędników lub innych pracowników (zwanych dalej „upoważnionymi przedstawicielami”).

W przypadku każdej kontroli Komisja przekazuje upoważnionym przedstawicielom na piśmie ich zakres uprawnień, określając ich tożsamość oraz funkcję urzędową.

W kontrolach mogą uczestniczyć osoby przekazane do dyspozycji Komisji przez państwa członkowskie jako oddelegowani eksperci krajowi.

Za wyraźną i uprzednią zgodą danego państwa członkowskiego Komisja może zwrócić się o pomoc urzędników z innych państw członkowskich w charakterze obserwatorów. Komisja zapewnia przestrzeganie przez tych urzędników ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Podczas kontroli tradycyjnych zasobów własnych i zasobów własnych opartych na VAT, o których mowa, odpowiednio, w art. 2 ust. 3 i 4, upoważnieni przedstawiciele działają w sposób zgodny z przepisami mającymi zastosowanie do urzędników danego państwa członkowskiego. Są oni związani tajemnicą służbową na warunkach określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

Do celów kontroli zasobów własnych opartych na DNB, o których mowa w art. 2 ust. 5, Komisja przestrzega krajowych przepisów dotyczących poufności statystyk.

Upoważnieni przedstawiciele mogą w razie konieczności skontaktować się z dłużnikami, ale tylko w związku z kontrolami tradycyjnych zasobów własnych oraz wyłącznie poprzez właściwe organy, których procedury pobierania zasobów własnych są przedmiotem kontroli.

3. Informacje przekazane lub uzyskane na mocy niniejszego rozporządzenia, niezależnie od formy, podlegają tajemnicy służbowej i otrzymują ochronę przyznaną podobnym informacjom na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym zostały zebrane, i na mocy odpowiednich przepisów stosowanych do instytucji Unii.

Informacje te nie mogą być przekazywane innym osobom poza osobami pracującymi w instytucjach Unii lub państw członkowskich, które mają obowiązek posiadać te informacje, jak również nie mogą one być wykorzystywane do celów innych niż cele określone w niniejszym rozporządzeniu bez uprzedniej zgody państwa członkowskiego, w którym informacje te uzyskano.

Akapit pierwszy i drugi mają zastosowanie do urzędników i innych pracowników Unii oraz do oddelegowanych ekspertów krajowych.

4. Komisja zapewnia przestrzeganie przez upoważnionych przedstawicieli oraz inne osoby działające w jej imieniu dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ oraz innych unijnych i krajowych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Artykuł 4

Przygotowanie kontroli i zarządzanie nimi

1. Komisja informuje o kontroli, z właściwym wyprzedzeniem i w piśmie zawierającym odpowiednie uzasadnienie, państwo członkowskie, w którym przeprowadzana będzie kontrola. Przedstawiciele danego państwa członkowskiego mogą uczestniczyć w takiej kontroli.
2. W przypadku kontroli tradycyjnych zasobów własnych, do których przyłącza się Komisja na mocy art. 2 ust. 3, i zasobów własnych opartych na VAT — na mocy art. 2 ust. 4 organizacja prac i stosunków z departamentami zaangażowanymi w kontrolę zapewniona jest przez departament wyznaczony przez państwo członkowskie.
3. Kontrole na miejscu tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. d), przeprowadzane są przez upoważnionych przedstawicieli. Na potrzeby organizacji prac i stosunków z departamentami, a w stosownych przypadkach, z dłużnikami zaangażowanymi w kontrole, przedstawiciele ci nawiązują, przed rozpoczęciem kontroli na miejscu, niezbędne kontakty z urzędnikami wyznaczonymi przez dane państwo członkowskie. Dla tego rodzaju kontroli do zakresu uprawnień dołącza się dokument wskazujący cel i powód kontroli.
4. Kontrole dotyczące zasobów własnych opartych na DNB, o których mowa w art. 2 ust. 5, przeprowadzane są przez upoważnionych przedstawicieli. Na potrzeby organizacji pracy przedstawiciele nawiązują niezbędne kontakty z odpowiednimi strukturami administracji państw członkowskich.
5. Państwa członkowskie zapewniają udzielenie upoważnionym przedstawicielom pomocy, niezbędnej im przy wykonywaniu ich zadań, przez departamenty lub agencje odpowiedzialne za ustalenie, pobieranie i udostępnianie zasobów własnych oraz organy, którym państwa członkowskie zleciły przeprowadzenie kontroli tych departamentów i agencji.

Na potrzeby kontroli na miejscu tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. d), dane państwa członkowskie informują Komisję z odpowiednim wyprzedzeniem o tożsamości i uprawnieniach osób wyznaczonych do udziału w tych kontrolach, oraz udzielają upoważnionym przedstawicielom wszelkiej pomocy niezbędnej im przy wykonywaniu ich obowiązków.

6. Wyniki badań i kontroli, o których mowa w art. 2, oprócz kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) i b), są podawane do wiadomości danego państwa członkowskiego poprzez odpowiednie kanały informacyjne w ciągu trzech miesięcy. Państwo członkowskie przekazuje swoje uwagi w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania sprawozdania. Jednak z należycie uzasadnionych powodów Komisja może wezwać dane państwo członkowskie do przedłożenia uwag na temat konkretnych kwestii w ciągu jednego miesiąca od otrzymania sprawozdania. Dane państwo członkowskie może odmówić odpowiedzi za pomocą pisma, w którym wyjaśnione są powody uniemożliwiające mu udzielenie odpowiedzi na wezwanie Komisji.

Następnie wyniki oraz uwagi, o których mowa w akapicie pierwszym, wraz ze sprawozdaniem podsumowującym przygotowywanym w związku z kontrolami zasobów własnych opartych na VAT, są podawane do wiadomości wszystkich państw członkowskich.

Jeśli kontrole tradycyjnych zasobów własnych, które są prowadzone na miejscu lub do których przyłącza się Komisja, ujawnią potrzebę zmiany lub korekty danych w oświadczeniach lub deklaracjach przesłanych do Komisji, dotyczących zasobów własnych, a związane z tym korekty mają być dokonane poprzez bieżące oświadczenie lub bieżącą deklarację, wtedy odpowiednie zmiany należy określić w takim oświadczeniu lub takiej deklaracji, za pomocą właściwych adnotacji.

Artykuł 5

Informowanie o nadużyciach i nieprawidłowościach mających wpływ na należności dotyczące tradycyjnych zasobów własnych

1. W ciągu dwóch miesięcy po zakończeniu każdego kwartału państwa członkowskie przesyłają Komisji opis wykrytych przypadków nadużyć i nieprawidłowości, wiążących się z należnościami powyżej 10 000 EUR dotyczącymi tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2014/335/UE, Euratom.

W okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym, każde państwo członkowskie podaje szczegółowe informacje dotyczące pozycji w odniesieniu do przypadków nadużyć i nieprawidłowości uprzednio zgłoszonych Komisji, co do których nie zostały wcześniej podane informacje dotyczące odzyskania środków, ich anulowania lub nieodzyskania.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące opisów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 7 ust. 2.
3. Streszczenie przekazanych informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawarte jest w sprawozdaniu Komisji, o którym mowa w art. 325 ust. 5 TFUE.

Artykuł 6

Informowanie przez państwa członkowskie o ich kontrolach tradycyjnych zasobów własnych

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji szczegółowe sprawozdania roczne o swoich kontrolach dotyczących tradycyjnych zasobów własnych oraz wynikach tych kontroli, o ogólnych danych i wszelkich kwestiach dotyczących najważniejszych problemów wynikających ze stosowania odpowiednich rozporządzeń wykonawczych do decyzji 2014/335/UE, Euratom, a także w szczególności o sprawach spornych. Sprawozdania przesyłane są Komisji do dnia 1 marca roku następującego po danym roku budżetowym. Na podstawie tych sprawozdań Komisja przygotowuje sprawozdanie zbiorcze, które jest przekazywane do wiadomości wszystkich państw członkowskich.
2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wzór sprawozdania rocznego państw członkowskich, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 7 ust. 2.
3. Co trzy lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania zasad kontroli tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 3.

ROZDZIAŁ III

KOMITET ORAZ PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 7

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet Doradczy ds. Zasobów Własnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 8

Przepisy końcowe

Uchyła się rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1026/1999.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia oraz do przepisów rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000, uchylonych rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 ⁽¹⁾, o których mowa w tabeli korelacji zawartej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, uznaje się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie ze wspomnianą tabelą korelacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (zob. s. 39 niniejszego Dziennika Urzędowego).

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie decyzji 2014/335/UE, Euratom.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2014 r.

W imieniu Rady
Ch. VASILAKOS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1026/1999	Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000	Niniejsze rozporządzenie
	art. 1–6 ust. 4	—
	art. 6 ust. 5	art. 5 ust. 1
	art. 7–12	—
	art. 15	art. 1 ust. 1
	art. 16 ust. 1 i 2	art. 1 ust. 2
	art. 16 akapit trzeci	—
	art. 17 ust. 1–4	—
—	—	art. 2 ust. 1
—	—	art. 2 ust. 2
	art. 17 ust. 5 zdanie pierwsze, drugie i czwarte	art. 6 ust. 1
	art. 17 ust. 5 zdanie trzecie	art. 5 ust. 3
	art. 18 ust. 1	art. 2 ust. 3 lit. a)
	art. 18 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)	art. 2 ust. 3 lit. b) zdanie pierwsze i drugie
	art. 18 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)	art. 2 ust. 3 lit. c) zdanie pierwsze
	art. 18 ust. 2 akapit drugi zdanie pierwsze	art. 2 ust. 3 lit. d) zdanie trzecie
	art. 18 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie	art. 2 ust. 3 lit. c) zdanie drugie
	art. 18 ust. 2 akapit trzeci lit. a)	art. 2 ust. 3 lit. b) zdanie trzecie
	art. 18 ust. 2 akapit trzeci lit. b)	art. 4 ust. 6 akapit trzeci
	art. 18 ust. 3 zdanie pierwsze	art. 2 ust. 3 lit. d) zdanie pierwsze
	art. 18 ust. 3 zdanie drugie	art. 2 ust. 3 lit. d) zdanie drugie
	art. 18 ust. 3 zdanie trzecie i czwarte	art. 4 ust. 1
—	—	art. 2 ust. 3 lit. d) zdanie drugie

Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1026/1999	Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000	Niniejsze rozporządzenie
	art. 18 ust. 4	art. 2 ust. 3 lit. e)
	art. 18 ust. 5	art. 6 ust. 3
—	—	art. 2 ust. 4
	art. 19 zdanie pierwsze i drugie	art. 2 ust. 5 lit. a)
—	—	art. 2 ust. 5 lit. b)
—	—	art. 2 ust. 6
art. 1 akapit pierwszy		art. 3 ust. 1 akapit pierwszy
art. 1 akapit drugi		art. 3 ust. 1 akapit trzeci
art. 1 akapit trzeci		art. 3 ust. 1 akapit czwarty
art. 2 ust. 1 i 2		—
art. 2 ust. 3 zdanie pierwsze		art. 3 ust. 1 akapit drugi
art. 2 ust. 3 zdanie drugie		art. 4 ust. 3 zdanie trzecie
art. 3 ust. 1 lit. a) i b)		art. 3 ust. 2 akapit pierwszy
	art. 19 zdanie trzecie	art. 3 ust. 2 akapit drugi
art. 3 ust. 1 lit. c)		art. 3 ust. 2 akapit trzeci
art. 3 ust. 2 lit. a)		art. 4 ust. 2
art. 3 ust. 2 lit. b)		art. 4 ust. 3 zdanie pierwsze i drugie
art. 3 ust. 2 lit. c)		art. 4 ust. 4
art. 4		art. 4 ust. 5
art. 5 ust. 1 i 2		art. 3 ust. 3
art. 5 ust. 3		art. 3 ust. 4
art. 6		art. 4 ust. 6 akapit pierwszy i drugi
art. 7		—
art. 8		—
	art. 20–23	—

Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1026/1999	Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000	Niniejsze rozporządzenie
—	—	art. 5 ust. 2
—	—	art. 6 ust. 2
—	—	art. 7
—	—	art. 8
—	—	art. 9

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE, Euratom) NR 609/2014**z dnia 26 maja 2014 r.****w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych****(wersja przekształcona)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 322 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽²⁾ było kilkakrotnie istotnie zmieniane. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.
- (2) Niektóre przepisy rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 zostały włączone do rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 608/2014 ⁽³⁾ i nie powinny w związku z tym wchodzić w zakres niniejszego rozporządzenia. Przepisy te dotyczą obliczania i budżetowania salda, kontrolowania i nadzorowania zasobów własnych oraz stosownych wymogów w zakresie sprawozdawczości, a także Komitetu Doradczego ds. Zasobów Własnych.
- (3) Unia musi mieć dostęp do zasobów własnych, o których mowa w art. 2 decyzji Rady 2014/335/UE, Euratom ⁽⁴⁾, na możliwie najlepszych warunkach; w tym celu należy ustanowić dla państw członkowskich zasady przekazywania Komisji tych zasobów własnych. Niniejsze rozporządzenie przejmuje zasady udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2014/335/UE, Euratom, zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej (VAT), o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) tej decyzji („zasoby własne oparte na VAT”), oraz zasobów własnych opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB), o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) tej decyzji („zasoby własne oparte na DNB”), poprzednio uwzględnione w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1150/2000.
- (4) Pojęcie ustalenia należności powinno zostać zdefiniowane w odniesieniu do zasobów własnych, a szczegółowe zasady powinny zostać określone w celu spełniania obowiązku ustalenia tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2014/335/UE, Euratom.

⁽¹⁾ Opinia nr 2/2012 z dnia 20 marca 2012 r. (Dz.U. C 112 z 18.4.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 608/2014 z dnia 26 maja 2014 r. określające środki wykonawcze dotyczące systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (zob. s. 29 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/335/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Unii Europejskiej (zob. s. 105 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (5) W odniesieniu do zasobów własnych pochodzących z opłat wyrównawczych od cukru, które muszą być uzyskane w roku budżetowym odpowiadającym rokowi gospodarczemu, do którego odnoszą się wydatki, należy ustanowić przepisy zobowiązujące państwa członkowskie do udostępnienia takich zasobów Komisji w ciągu roku budżetowego, w którym zostały one ustalone.
- (6) Państwa członkowskie powinny przechowywać do dyspozycji Komisji i, w razie potrzeby, przysyłać jej dokumenty i informacje niezbędne Komisji do wykonywania uprawnień przyznanych jej w odniesieniu do zasobów własnych Unii.
- (7) Organy krajowe odpowiedzialne za pobór zasobów własnych powinny być w stanie przedstawić w każdej chwili Komisji dokumenty potwierdzające zgromadzone zasoby własne.
- (8) Odrębne rachunki powinny być prowadzone w odniesieniu do należności, które nie zostały uzyskane. Rachunki te, jak również składanie kwartalnego sprawozdania dotyczącego takich rachunków powinno umożliwiać Komisji ściślejsze monitorowanie działań podejmowanych przez państwa członkowskie w zakresie poboru zasobów własnych, w szczególności tych zagrożonych w wyniku nadużyć finansowych lub nieprawidłowości.
- (9) Należy określić termin przedawnienia w stosunkach między państwami członkowskimi a Komisją, ponieważ nowe należności ustalone przez państwa członkowskie w odniesieniu do lat wcześniejszych uznaje się za należności odnoszące się do roku bieżącego.
- (10) W celu zagwarantowania finansowania budżetu Unii we wszelkich okolicznościach, należy ustanowić, w odniesieniu do zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB-, utworzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 ⁽¹⁾, procedurę udostępniania przez państwa członkowskie Unii, w dwunastu równych miesięcznych częściach, zasobów własnych zapisanych w budżecie, a następnie dostosowania kwot udostępnionych zgodnie z faktyczną podstawą zasobów własnych opartych na VAT oraz odnośnymi zmianami DNB, gdy tylko będą one w całości znane.
- (11) Wpływ modyfikacji danych DNB dokonanej po zakończeniu każdego roku budżetowego na finansowanie obniżek brutto powinien zostać sprecyzowany.
- (12) Zasoby własne muszą być udostępnione poprzez zapisanie należnych kwot na rachunku otwartym w tym celu w imieniu Komisji przez administrację finansową lub organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie. W celu ograniczenia przepływu środków finansowych do takiego, który jest niezbędny do wykonania budżetu, Unia musi ograniczyć wypłaty z tych rachunków do wypłat wyłącznie na pokrycie potrzeb gotówkowych Komisji.
- (13) Komisja musi posiadać wystarczające zasoby pieniężne do spełnienia wymogów regulacyjnych dotyczących płatności skoncentrowanych w pierwszych miesiącach roku, zwłaszcza szczególnych potrzeb związanych z pokryciem wydatków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 73/2009 ⁽²⁾.
- (14) Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, należy dopilnować, aby koszt odzyskania należnych odsetek od zasobów własnych udostępnionych z opóźnieniem nie przekraczał kwoty należnych odsetek.
- (15) Należy zharmonizować zasady informowania o przypadkach odpisania ustalonych należności, których nieściągalność stwierdzono lub które uznaje się za nieściągalne.
- (16) Ścisła współpraca między państwami członkowskimi a Komisją ułatwi prawidłowe stosowanie reguł finansowych dotyczących zasobów własnych.
- (17) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (18) Procedura doradcza powinna być stosowana przy przyjmowaniu aktów wykonawczych celem ustanowienia szczegółowych zasad przedstawiania miesięcznych sprawozdań dotyczących rachunków należności z tytułu tradycyjnych zasobów własnych oraz kwartalnych sprawozdań dotyczących odrębnych rachunków, jak również przypadków kwot nieściągalnych, których wysokość przekracza 50 000 EUR, ze względu na techniczny charakter tych aktów wymaganych do celów sprawozdawczości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych (rozporządzenie DNB) (Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (19) Należy uchylić rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000.
- (20) Dla zachowania spójności i z uwzględnieniem art. 11 decyzji 2014/335/UE, Euratom niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie tego samego dnia co ta decyzja oraz powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa zasady udostępniania Komisji zasobów własnych Unii, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), b) i c) decyzji 2014/335/UE, Euratom.

Artykuł 2

Data ustalenia tradycyjnych zasobów własnych

1. Na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia, należności Unii z tytułu tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2014/335/UE, Euratom, ustala się niezwłocznie po tym, jak zostaną spełnione przewidziane w rozporządzeniach celnych warunki dotyczące zapisania należności na rachunkach i powiadomienia dłużnika.
2. Datą ustalenia, o którym mowa w ust. 1, jest data zapisu w księgach rachunkowych przewidzianych w rozporządzeniach celnych.

W odniesieniu do opłat i innych należności związanych ze wspólną organizacją rynku cukru, datą ustalenia, o którym mowa w ust. 1, jest data powiadomienia przewidziana w rozporządzeniach dotyczących cukru.

W przypadku gdy takie powiadomienie nie zostało wyraźnie przewidziane, datą tą jest data ustalenia przez państwa członkowskie kwot należnych ze strony dłużników, w stosownych przypadkach, w formie zaliczki lub zapłaty salda.

3. W sprawach spornych, do celów ustalenia, o którym mowa w ust. 1, uznaje się, że właściwe organy administracyjne są w stanie obliczyć kwotę należności, nie później niż gdy podejmowana jest pierwsza decyzja administracyjna, powiadamiająca dłużnika o długu, lub gdy wszczynane jest postępowanie sądowe, jeżeli nastąpiło to wcześniej.

Datą ustalenia, o którym mowa w ust. 1, jest data decyzji lub data obliczenia, które ma być dokonane po wszczęciu takiego postępowania sądowego.

4. Ust. 1 stosuje się w przypadku, gdy powiadomienie musi zostać poddane korekcie.

Artykuł 3

Przechowywanie dokumentów potwierdzających

Państwa członkowskie podejmują wszelkie stosowne środki, aby dokumenty potwierdzające, które dotyczą ustalenia i udostępnienia zasobów własnych, były przechowywane przez okres co najmniej trzech lat kalendarzowych, licząc od końca roku, którego te dokumenty potwierdzające dotyczą.

Dokumenty potwierdzające odnoszące się do procedur i podstawowych statystyk, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003, przechowywane są przez państwa członkowskie do dnia 30 września czwartego roku następującego po danym roku budżetowym. Dokumenty uzupełniające dotyczące zasobów własnych opartych na VAT są przechowywane przez taki sam okres.

W przypadku gdy weryfikacja zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 608/2014 lub art. 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 ⁽¹⁾ dokumentów potwierdzających, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, wykaże, że wymagana jest korekta, dokumenty te przechowuje się po upływie terminu przewidzianego w akapicie pierwszym, przez wystarczający okres umożliwiający dokonanie i monitorowanie korekty.

W przypadku gdy spór między państwem członkowskim a Komisją dotyczący obowiązku udostępnienia pewnej kwoty zasobów własnych rozstrzygany jest za obopólną zgodą lub w drodze decyzji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dane państwo członkowskie przekazuje Komisji dokumenty potwierdzające, niezbędne do prowadzenia finansowych działań następczych, w terminie dwóch miesięcy od dnia rozstrzygnięcia sporu.

Artykuł 4

Współpraca administracyjna

1. Każde państwo członkowskie podaje do wiadomości Komisji następujące informacje:
 - a) nazwy urzędów lub jednostek odpowiedzialnych za ustalanie, pobór, udostępnianie i kontrolowanie zasobów własnych, jak również podstawowe przepisy dotyczące zadań i funkcjonowania tych urzędów lub jednostek;
 - b) ogólne przepisy ustanowione przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi oraz przepisy odnoszące się do procedur księgowych dotyczących ustalania, poboru, udostępniania i kontroli zasobów własnych przez Komisję;
 - c) dokładne nazwy wszelkiej dokumentacji administracyjnej i księgowej, w której zapisywane są ustalone należności, jak określono w art. 2, w szczególności nazwy dokumentacji wykorzystywanej do sporządzania rachunków przewidzianych w art. 6.

Komisja jest niezwłocznie powiadamiana o każdej zmianie tych nazw lub przepisów.

2. Komisja, na wniosek jednego państwa członkowskiego, przekazuje wszystkim państwom członkowskim informacje, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 5

Mające zastosowanie stawki

Jednolita stawka, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) decyzji 2014/335/UE, Euratom, określana jest podczas procedury budżetowej i jest obliczana jako odsetek sumy prognozowanego dochodu narodowego brutto (DNB) państw członkowskich w taki sposób, aby w całości pokryć tę część budżetu, która nie jest finansowana z dochodów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) decyzji 2014/335/UE, Euratom, z wkładów finansowych na dodatkowe programy badań i rozwoju technologicznego ani z innych dochodów.

Stawka ta wyrażana jest w budżecie liczbą zawierającą tyle miejsc po przecinku, ile potrzeba, aby w całości podzielić między państwa członkowskie zasoby własne oparte na DNB.

ROZDZIAŁ II

RACHUNKI DOTYCZĄCE ZASOBÓW WŁASNYCH

Artykuł 6

Zapisy na rachunkach i sprawozdawczość

1. Rachunki dotyczące zasobów własnych prowadzone są przez administrację finansową każdego państwa członkowskiego lub organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie, z podziałem na rodzaje zasobów.
2. Na potrzeby rachunkowości w zakresie zasobów własnych, miesiąc upływa nie wcześniej niż o godzinie 13 ostatniego dnia roboczego miesiąca, w którym ustalenie zostało dokonane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9).

3. Z zastrzeżeniem akapitu drugiego niniejszego ustępu, należności ustalone zgodnie z art. 2 są zapisywane na rachunkach najpóźniej pierwszego dnia roboczego po dziewiętnastym dniu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym należność została ustalona.

Ustalone należności nieuwzględnione na rachunkach, o których mowa w akapicie pierwszym, ze względu na to, że nie zostały jeszcze uzyskane ani nie przekazano w stosunku do nich zabezpieczenia, wykazywane są na odrębnych rachunkach w terminie ustanowionym w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie mogą przyjąć tę procedurę, jeżeli ustalone należności, w odniesieniu do których zabezpieczenie zostało przekazane, są kwestionowane oraz mogą podlegać zmianie w wyniku rozstrzygnięcia sporu, który powstał.

Zasoby własne oparte na VAT i zasoby własne oparte na DNB, uwzględniając wpływ na te zasoby rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej oraz obniżki brutto przyznanej Danii, Niderlandom, Austrii i Szwecji, są jednak zapisywane na rachunkach, jak określono w akapicie pierwszym, w następujący sposób:

- dwunaste części, o których mowa w art. 10 ust. 3, są zapisywane pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca,
- salda, o których mowa w art. 10 ust. 4 i 6 oraz dostosowania określone w art. 10 ust. 5 i 7 zapisywane są raz do roku, z wyjątkiem szczególnych dostosowań określonych w art. 10 ust. 5 tiret pierwsze, które są zapisywane na rachunkach pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po zawarciu porozumienia między zainteresowanym państwem członkowskim a Komisją.

Ustalone należności z tytułu opłat lub innych należności związanych ze wspólną organizacją rynku cukru zapisywane są na rachunkach, o których mowa w akapicie pierwszym. Jeżeli te należności nie zostaną uzyskane w wyznaczonych terminach, państwa członkowskie mogą dokonać korekty zapisu i, w drodze wyjątku, zapisać należności na odrębnych rachunkach.

4. W terminach określonych w ust. 3 każde państwo członkowskie przesyła Komisji:

- a) miesięczne sprawozdanie dotyczące rachunków należności, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy;
- b) kwartalne sprawozdanie dotyczące odrębnych rachunków, o których mowa w ust. 3 akapit drugi.

Wraz z tymi miesięcznymi sprawozdaniami zainteresowane państwa członkowskie przekazują szczegółowe informacje lub sprawozdania dotyczące potrąceń z zasobów własnych, opartych na przepisach odnoszących się do terytoriów o szczególnym statusie.

Wraz z ostatnim sprawozdaniem kwartalnym za dany rok, państwa członkowskie przekazują szacunkowe obliczenie całkowitej kwoty należności wykazanych na odrębnym rachunku na dzień 31 grudnia danego roku, których uzyskanie stało się mało prawdopodobne.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe zasady przedstawiania miesięcznych i kwartalnych sprawozdań. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 16 akapit drugi.

Artykuł 7

Korekty księgowe

Po dniu 31 grudnia trzeciego roku następującego po danym roku nie dokonuje się dalszych korekt sumy z miesięcznych sprawozdań przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 4 akapit pierwszy za dany rok, z wyjątkiem przypadków zgłoszonych przed tym dniem przez Komisję lub zainteresowane państwo członkowskie.

Artykuł 8

Korekty ustalonych należności

Korekty dokonane na mocy art. 2 ust. 4 dodaje się lub odejmuje od ogólnej kwoty ustalonych należności. Są one zapisywane na rachunkach, o których mowa w art. 6 ust. 3 akapity pierwszy i drugi, oraz w sprawozdaniach, o których mowa w art. 6 ust. 4, zgodnie z datą tych korekt.

ROZDZIAŁ III

UDOSTĘPNIANIE ZASOBÓW WŁASNYCH

Artykuł 9

Administracja finansowa i zasady księgowania

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10, każde państwo członkowskie wpłaca zasoby własne na rachunek otwarty w imieniu Komisji przez jego administrację finansową lub organ przez siebie wyznaczony.

Taki rachunek denominowany jest w walucie krajowej i prowadzony nieodpłatnie.

2. Państwa członkowskie lub organy przez nie wyznaczone przekazują Komisji drogą elektroniczną:

- a) w dniu roboczym, w którym zasoby własne zostały wpłacone na rachunek Komisji, wyciąg z rachunku lub potwierdzenie dokonanej wpłaty, wykazujące zapis zasobów własnych;
- b) bez uszczerbku dla lit. a), najpóźniej drugiego dnia roboczego po wpłaceniu środków na rachunek, wyciąg z rachunku wykazujący zapis zasobów własnych.

3. Kwoty wpłacane na rachunek są księgowane w euro zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ („rozporządzenie finansowe”) i rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽²⁾.

Artykuł 10

Ustalanie wysokości kwot, terminy udostępnienia zasobów, dostosowania

1. Po potrąceniu kosztów poboru zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 10 ust. 3 decyzji 2014/335/UE, Euratom zapis tradycyjnych zasobów własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) tej decyzji, dokonywany jest najpóźniej w pierwszym dniu roboczym następującym po dziewiętnastym dniu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym należność została ustalona zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Jednakże w odniesieniu do należności wykazanych na odrębnych rachunkach na mocy art. 6 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, zapis musi być dokonany najpóźniej w pierwszym dniu roboczym następującym po dziewiętnastym dniu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym należności zostały uzyskane.

2. W razie potrzeby Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o przyspieszenie o jeden miesiąc zapisu zasobów innych niż zasoby własne oparte na VAT i zasoby własne oparte na DNB na podstawie informacji dostępnej dla nich piętnastego dnia tego samego miesiąca.

Każdy przyspieszony zapis jest dostosowywany w następnym miesiącu, gdy dokonywany jest zapis wymieniony w ust. 1. Dostosowanie to powoduje zapis ujemny kwoty równej kwocie podanej w przyspieszonym zapisie.

3. Zasoby własne oparte na VAT i zasoby własne oparte na DNB, uwzględniając wpływ na te zasoby rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej oraz obniżki brutto przyznanej Danii, Niderlandom, Austrii i Szwecji, są wpłacane na rachunek w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca, przy czym kwoty te wynoszą jedną dwunastą odnośnych sum w budżecie, przeliczonych na waluty krajowe według kursów wymiany obowiązujących w ostatnim dniu notowań roku kalendarzowego poprzedzającego rok budżetowy, opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C.

W odniesieniu do szczególnych potrzeb związanych z pokryciem wydatków EFRG zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 i w zależności od stanu środków finansowych Unii, Komisja może zwrócić się do państw członkowskich

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

o przyspieszenie o miesiąc lub dwa miesiące w pierwszym kwartale roku budżetowego zapisu jednej dwunastej lub części jednej dwunastej kwoty w budżecie w odniesieniu do zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB, uwzględniając wpływ na te zasoby rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej oraz obniżki brutto przyznanej Danii, Niderlandom, Austrii i Szwecji.

Po pierwszym kwartale wymagany miesięczny zapis nie może przekroczyć jednej dwunastej zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB, mieszcząc się przy tym w granicach kwot zapisanych w budżecie na ten cel.

Komisja wcześniej powiadamia o tym państwa członkowskie, nie później niż dwa tygodnie przed wymaganym zapisem.

Akapit ósmy dotyczący kwoty, która ma być zapisana w styczniu każdego roku, oraz akapit dziewiąty, mający zastosowanie w przypadku gdy budżet nie został ostatecznie przyjęty przed rozpoczęciem roku budżetowego, stosują się do tych wcześniejszych zapisów.

Wszelkie zmiany jednolitej stawki zasobów własnych opartych na VAT, stawki zasobów własnych opartych na DNB-, rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej i jego finansowania, o którym mowa w art. 4 i 5 decyzji 2014/335/UE, Euratom, oraz finansowania obniżki brutto przyznanej Danii, Niderlandom, Austrii i Szwecji wymagają ostatecznego przyjęcia budżetu korygującego i powodują konieczność dostosowań dwunastych części, które zostały zapisane od początku roku budżetowego.

Takich ponownych dostosowań dokonuje się przy pierwszym zapisie po ostatecznym przyjęciu budżetu korygującego, jeżeli został on przyjęty przed szesnastym dniem miesiąca. W przeciwnym wypadku ponowne dostosowania są dokonywane przy drugim zapisie po jego ostatecznym przyjęciu. W drodze odstępstwa od art. 11 rozporządzenia finansowego takie ponowne dostosowania są zapisywane na rachunkach w odniesieniu do roku budżetowego, którego dotyczy dany budżet korygujący.

Obliczenia dwunastej części dotyczącej stycznia każdego roku budżetowego dokonuje się w oparciu o kwoty przewidziane w projekcie budżetu, o którym mowa w art. 314 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), przeliczone na waluty krajowe według kursu wymiany obowiązującego pierwszego dnia notowań następującego po 15 grudnia roku kalendarzowego, który poprzedza dany rok budżetowy; dostosowanie dokonywane jest przy zapisie dotyczącym następnego miesiąca.

Jeżeli budżet nie został ostatecznie przyjęty co najmniej dwa tygodnie przed zapisem dotyczącym stycznia następnego roku budżetowego, pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca, w tym stycznia, państwa członkowskie dokonują zapisu jednej dwunastej kwoty zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB, uwzględniając wpływ na te zasoby rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej oraz obniżki brutto przyznanej Danii, Niderlandom, Austrii i Szwecji zgodnie z zapisami w ostatnim ostatecznie przyjętym budżecie; dostosowanie dokonywane jest w pierwszym terminie wymagalności następującym po ostatecznym przyjęciu budżetu, jeżeli budżet został przyjęty przed szesnastym dniem miesiąca. W przeciwnym wypadku dostosowania dokonuje się przy drugim terminie wymagalności następującym po ostatecznym przyjęciu budżetu.

4. Na podstawie rocznego sprawozdania dotyczącego podstawy zasobów własnych opartych na VAT, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89, każde państwo członkowskie jest obciążane kwotą obliczoną w oparciu o informacje zawarte w tym sprawozdaniu przy zastosowaniu jednolitej stawki przyjętej w odniesieniu do poprzedniego roku budżetowego i przekazaną w formie 12 płatności dokonanych w ciągu tego roku budżetowego. Niezależnie od tego podstawa zasobów własnych opartych na VAT państwa członkowskiego, do którego stosowana jest powyższa stawka, nie może przekraczać wyznaczonej w art. 2 ust. 1 lit. b) decyzji 2014/335/UE, Euratom procentowej wartości DNB tego państwa, o którym to dochodzie mowa w art. 2 ust. 7 akapit pierwszy tej decyzji. Komisja oblicza saldo i podaje je do wiadomości państw członkowskich w czasie umożliwiającym im zapisanie tego salda na rachunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku.

5. Wszelkie korekty podstawy zasobów własnych opartych na VAT na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 powodują w odniesieniu do każdego zainteresowanego państwa członkowskiego, którego podstawa, przy dopuszczeniu tych korekt, nie przekracza wartości procentowych określonych w art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 10 ust. 2 decyzji 2014/335/UE, Euratom, następujące dostosowania salda, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu:

- korekty na mocy art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 dokonane do dnia 31 lipca powodują ogólne dostosowanie zapisywane na rachunku określonym w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku. Niezależnie od tego szczególne dostosowanie może zostać zapisane przed tym dniem za porozumieniem państwa członkowskiego i Komisji,
- jeżeli środki przyjęte przez Komisję na mocy art. 9 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 w celu skorygowania podstawy doprowadzą do dostosowania wpisów na rachunku określonym w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, dostosowania takiego dokonuje się w dniu wyznaczonym przez Komisję, na podstawie tych środków.

Zmiany DNB, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, stanowią również przyczynę dostosowania sald wszystkich państw członkowskich, których podstawa, przy dopuszczeniu korekt, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie przekracza wartości procentowych określonych w art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 10 ust. 2 decyzji 2014/335/UE, Euratom.

Komisja powiadamia państwa członkowskie o tych dostosowaniach w czasie umożliwiającym im wpisanie ich na rachunku określonym w art. 9 ust. 1 w pierwszym dniu roboczym grudnia samego roku.

Niezależnie od tego szczególne dostosowanie może być w dowolnym momencie wpisane za porozumieniem państwa członkowskiego i Komisji.

6. Na podstawie danych liczbowych dotyczących całkowitego DNB w cenach rynkowych oraz jego składników za poprzedni rok, przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003, każde państwo członkowskie jest obciążane kwotą obliczoną przy zastosowaniu do DNB stawki przyjętej dla poprzedniego roku budżetowego i z uwzględnieniem płatności dokonanych w ciągu tego poprzedniego roku budżetowego. Komisja oblicza saldo i podaje je do wiadomości państw członkowskich w czasie umożliwiającym im zapisanie tego salda na rachunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku.

7. Wszelkie zmiany DNB z poprzednich lat budżetowych zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003, z zastrzeżeniem jego art. 5, są dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego podstawą dostosowania salda określonego zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu. Dostosowanie takie ustala się w sposób określony w ust. 5 akapit pierwszy niniejszego artykułu. Komisja powiadamia państwa członkowskie o tych dostosowaniach, tak aby mogły one zapisać je na rachunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku. Po dniu 30 września czwartego roku następującego po danym roku budżetowym żadne zmiany DNB nie są już uwzględniane, z wyjątkiem kwestii zgłoszonych w tym terminie przez Komisję lub państwo członkowskie.

8. Operacje, o których mowa w ust. 4–7, stanowią modyfikacje dochodów w odniesieniu do roku budżetowego, w którym są dokonywane.

Kwota dochodu określonego w budżecie na bieżący rok budżetowy może zostać zwiększona lub obniżona w drodze budżetu korygującego o kwotę uzyskaną z tych operacji zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 608/2014.

9. Nie dokonuje się żadnego dalszego przeglądu finansowania obniżek brutto przyznanych Danii, Niemczech, Austrii i Szwecji w przypadku zmian danych dotyczących DNB zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003.

Artykuł 11

Dostosowanie przy opt-out

1. Jeżeli, stosownie do postanowień TFUE i jego protokołów 21 i 22, państwo członkowskie nie uczestniczy w finansowaniu szczególnego działania lub polityki Unii, jest ono uprawnione do obliczonego zgodnie z przepisami ust. 2 niniejszego artykułu dostosowania kwoty, jaką wpłaciło na poczet zasobów własnych w odniesieniu do każdego roku, w którym nie uczestniczyło w finansowaniu.

2. Komisja oblicza dostosowanie w ciągu roku następującego po danym roku budżetowym, równocześnie z ustaleniem sald DNB przewidzianym w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Obliczenia dokonuje się na podstawie następujących danych liczbowych związanych z odnośnym rokiem budżetowym:

- a) całkowitego DNB w cenach rynkowych i jego składników,
- b) poziomu wydatków operacyjnych z budżetu odpowiadającego danym działaniom lub polityce.

Dostosowanie jest równe iloczynowi całkowitej kwoty odnośnych wydatków, z wyjątkiem wydatków finansowanych przez uczestniczące państwa trzecie, oraz wyrażonego procentowo stosunku DNB państwa członkowskiego uprawnionego do dostosowania do DNB wszystkich państw członkowskich. Dostosowanie jest finansowane przez uczestniczące państwa członkowskie według skali ustalonej na podstawie stosunku ich odpowiednich DNB do DNB wszystkich uczestniczących państw członkowskich. Do celów obliczania dostosowania kwoty przelicza się z waluty krajowej na euro według kursu wymiany obowiązującego w ostatnim dniu notowań w roku kalendarzowym poprzedzającym dany rok budżetowy.

Dostosowania za każdy dany rok dokonuje się tylko jeden raz i jest ono ostateczne w przypadku późniejszej modyfikacji wysokości DNB.

3. Komisja w odpowiednim czasie powiadamia państwa członkowskie o kwotach dostosowania, tak aby mogły one wpłacić je na rachunek, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym grudnia.

Artykuł 12

Odsetki od kwot udostępnionych z opóźnieniem

1. Wszelkie opóźnienie w dokonaniu zapisu na rachunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, prowadzi do zapłaty odsetek przez dane państwo członkowskie.

Odstępuje się jednakże od odzyskania odsetek o kwocie niższej niż 500 EUR.

2. W przypadku państw członkowskich należących do unii gospodarczej i walutowej stopa procentowa jest równa stopie procentowej publikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C, którą Europejski Bank Centralny stosował do swoich głównych operacji refinansujących, obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca wymagalności, powiększonej o dwa punkty procentowe.

Stopa ta podwyższana jest o 0,25 punktu procentowego za każdy miesiąc opóźnienia. Podwyższoną stopę stosuje się w stosunku do całego okresu opóźnienia.

3. W przypadku państw członkowskich nienależących do unii gospodarczej i walutowej, stopa procentowa jest równa stopie procentowej stosowanej przez banki centralne do swoich głównych operacji refinansujących w pierwszym dniu danego miesiąca, powiększonej o dwa punkty procentowe, lub, w przypadku państw członkowskich, dla których stopa banku centralnego nie jest dostępna, stopie najbliższej jej równowartości, stosowanej w pierwszym dniu danego miesiąca na rynku pieniężnym tego państwa członkowskiego, powiększonej o dwa punkty procentowe.

Stopa ta podwyższana jest o 0,25 punktu procentowego za każdy miesiąc opóźnienia. Podwyższoną stopę stosuje się w stosunku do całego okresu opóźnienia.

4. Artykuł 9 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do zapłaty odsetek, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 13

Należności nieściągalne

1. Państwa członkowskie podejmują wszystkie wymagane środki, aby kwota odpowiadająca należnościom ustalonym na mocy art. 2 została udostępniona Komisji zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie są zwolnione z obowiązku udostępniania Komisji kwot odpowiadających należnościom ustalonym na podstawie art. 2, które okażą się nieściągalne z któregośkolwiek z następujących względów:

- a) działania siły wyższej;
- b) innych przyczyn, powstałych nie z ich winy.

Nieściągalność kwot ustalonych należności stwierdzona zostaje decyzją właściwych organów administracyjnych, po ustaleniu przez nie, że kwot tych nie można uzyskać.

Kwoty ustalonych należności uznaje się za nieściągalne najpóźniej po upływie pięciu lat od dnia ustalenia kwoty zgodnie z art. 2 lub, w przypadku wniesienia odwołania do organu administracyjnego bądź do sądu, po tym, jak wydana, przekazana lub opublikowana zostanie ostateczna decyzja.

W przypadku uzyskania zapłaty lub zapłaty częściowej, okres pięciu lat rozpoczyna bieg najpóźniej w dniu dokonania ostatniej zapłaty, o ile nie powoduje ona wygaśnięcia wierzytelności.

Kwoty, których nieściągalność stwierdzono lub kwoty uznawane za nieściągalne, zostają ostatecznie usunięte z odrębnych rachunków, o których mowa w art. 6 ust. 3 akapit drugi. Zostają one wykazane w załączniku do kwartalnego sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 4 akapit pierwszy i, w stosownych przypadkach, w kwartalnych opisach, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 608/2014.

3. W ciągu trzech miesięcy od dnia wydania decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub przed upływem terminów, o których mowa w tym ustępie, państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie zawierające informacje o przypadkach, w których zastosowano przepisy ust. 2 niniejszego artykułu, o ile należności, których te przypadki dotyczą, przekraczają kwotę 50 000 EUR.

Sprawozdanie to zawiera wszystkie informacje niezbędne do pełnego zbadania przyczyn, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu, które nie pozwoliły zainteresowanym państwom członkowskim na udostępnienie odnośnych kwot, oraz działań, jakie państwa członkowskie podjęły w celu ich odzyskania w danym przypadku lub przypadkach.

Sprawozdanie sporządza się na formularzu sporządzonym przez Komisję. W tym celu Komisja przyjmuje akty wykonawcze. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 16 akapit drugi.

4. Komisja przekazuje w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, swoje uwagi danemu państwu członkowskiemu.

W przypadku gdy Komisja uzna za konieczne wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji, sześciomiesięczny termin rozpoczyna bieg w dniu otrzymania żądanych informacji dodatkowych.

ROZDZIAŁ IV

ZARZĄDZANIE ZASOBAMI PIENIĘŻNYMI

Artykuł 14

Wymogi w zakresie zarządzania zasobami pieniężnymi

1. Komisja wykorzystuje kwoty wpłacone na rachunki, o których mowa w art. 9 ust. 1, w zakresie niezbędnym do zaspokojenia swoich potrzeb gotówkowych wynikających z wykonania budżetu.
2. Jeżeli potrzeby gotówkowe przewyższają aktywa na rachunkach, Komisja może wykorzystać kwotę większą niż całkowita kwota tych aktywów z zastrzeżeniem dostępności środków w budżecie i w ramach limitów zasobów własnych zapisanych w budżecie. W tym wypadku Komisja powiadamia uprzednio państwa członkowskie o wszelkich możliwych do przewidzenia zwiększonych potrzebach.
3. W przypadku uchybienia w zakresie pożyczki zaciągniętej lub zagwarantowanej na podstawie decyzji i rozporządzeń Rady, w okolicznościach, w których Komisja nie może uruchomić innych środków przewidzianych w uzgodnieniach finansowych stosowanych do tych pożyczek, w terminie zapewniającym zgodność z zobowiązaniami prawnymi Unii wobec pożyczkodawców, ust. 2 i 4 mogą być tymczasowo stosowane, niezależnie od warunków określonych w ust. 2, w celu obsługi długów Unii.
4. Różnica między ogółem aktywów a potrzebami gotówkowymi jest dzielona między państwa członkowskie, w najszerszym możliwym zakresie, proporcjonalnie do szacowanych dochodów budżetu uzyskanych od każdego z państw członkowskich.

Artykuł 15

Wykonanie zleceń płatniczych

1. Państwa członkowskie lub organy przez nie wyznaczone wykonują zlecenia płatnicze Komisji zgodnie z instrukcjami Komisji i nie później niż w ciągu trzech dni roboczych od ich otrzymania. Jednakże w przypadku transakcji przepływów gotówkowych państwa członkowskie wykonują zlecenia płatnicze w terminie wymaganym przez Komisję.
2. Państwa członkowskie lub organy przez nie wyznaczone przesyłają Komisji drogą elektroniczną, najpóźniej drugiego dnia roboczego po wykonaniu każdej transakcji, wyciąg z rachunku wykazujący odnośne przepływy finansowe.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 16***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspiera Komitet Doradczy ds. Zasobów Własnych, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 608/2014. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 17***Przepisy przejściowe dotyczące stopy procentowej**

Stopa procentowa przewidziana w art. 11 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 w wersji sprzed wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2028/2004 ⁽¹⁾ obowiązuje nadal przy obliczaniu odsetek od opóźnionych płatności, gdy termin wymagalności przypada przed 1 grudnia 2004 r.

*Artykuł 18***Uchylenie**

1. Uchyla się rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000.
2. Odniesienia do przepisów uchylonego rozporządzenia są uznawane za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w dniu wejścia w życie decyzji 2014/335/UE, Euratom.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2014 r.

W imieniu Rady
Ch. VASILAKOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2028/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 352 z 27.11.2004, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I WYKAZ JEGO KOLEJNYCH ZMIAN

Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000

(Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2028/2004

(Dz.U. L 352 z 27.11.2004, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 105/2009

(Dz.U. L 36 z 5.2.2009, s. 1)

ZAŁĄCZNIK II

Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	—
—	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3 akapit pierwszy, drugi i trzeci	art. 3 akapit pierwszy, drugi i trzeci
—	art. 3 akapit czwarty
art. 4	art. 4
art. 5	art. 5
art. 6 ust. 1 i 2	art. 6 ust. 1 i 2
art. 6 ust. 3 lit. a)	art. 6 ust. 3 akapit pierwszy
art. 6 ust. 3 lit. b)	art. 6 ust. 3 akapit drugi
art. 6 ust. 3 lit. c)	art. 6 ust. 3 akapit trzeci
art. 6 ust. 3 lit. d)	art. 6 ust. 3 akapit czwarty
art. 6 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) zdanie pierwsze	art. 6 ust. 4 akapit pierwszy lit. a)
art. 6 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) zdanie drugie	art. 6 ust. 4 akapit drugi
art. 6 ust. 4 akapit pierwszy lit. b) zdanie pierwsze	art. 6 ust. 4 akapit pierwszy lit. b)
art. 6 ust. 4 akapit pierwszy lit. b) zdanie drugie	art. 6 ust. 4 akapit trzeci
art. 6 ust. 4 akapit drugi	art. 6 ust. 4 akapit czwarty
art. 6 ust. 5	—
art. 7	art. 7
art. 8 akapit pierwszy	art. 8
art. 8 akapit drugi	—
art. 9 ust. 1	art. 9 ust. 1
art. 9 ust. 1a	art. 9 ust. 2
art. 9 ust. 2	art. 9 ust. 3
art. 10 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7	art. 10 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7
art. 10 ust. 8	art. 10 ust. 8 akapit pierwszy
art. 10 ust. 9	art. 10 ust. 9
art. 10 ust. 10	—
art. 10a	art. 11
art. 11 ust. 1	art. 12 ust. 1 akapit pierwszy
—	art. 12 ust. 1 akapit drugi
art. 11 ust. 2, 3 i 4	art. 12 ust. 2, 3 i 4
art. 12 ust. 1, 2, 3 i 4	art. 14

Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000	Niniejsze rozporządzenie
art. 12 ust. 5 akapit pierwszy	art. 15 ust. 1
art. 12 ust. 5 akapit drugi	art. 15 ust. 2
art. 15	—
art. 16 akapit pierwszy i drugi	—
art. 16 akapit trzeci	art. 10 ust. 8 akapit drugi
art. 17 ust. 1 i 2	art. 13 ust. 1 i 2
art. 17 ust. 3 akapit pierwszy	art. 13 ust. 3 akapit pierwszy
art. 17 ust. 3 akapit drugi	—
art. 17 ust. 3 akapit trzeci	art. 13 ust. 3 akapit drugi
—	art. 13 ust. 3 akapit trzeci
art. 17 ust. 4	art. 13 ust. 4
art. 17 ust. 5	—
art. 18	—
art. 19	—
art. 20	—
art. 21	—
—	art. 16
art. 21a	art. 17
art. 22	—
art. 23	—
—	art. 18
—	art. 19
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 610/2014**z dnia 14 lutego 2014 r.****ustanawiające odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) w odniesieniu do wspólnego przedsiębiorstwa ECSEL****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽²⁾ ustanowiono „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) i zapewniono zaangażowanie Unii w partnerstwa publiczno-prywatne, w tym we wspólne przedsiębiorstwa, w kluczowych obszarach, w których badania naukowe i innowacja mogą przyczynić się do osiągnięcia celów Unii w zakresie konkurencyjności oraz pomóc w stawieniu czoła wyzwaniom społecznym.
- (2) Udział w działaniach pośrednich w ramach programu „Horyzont 2020” powinien być zgodny z rozporządzeniem (UE) nr 1290/2013. Aby jednak uwzględnić szczególne potrzeby operacyjne wspólnych przedsiębiorstw ustanowionych na podstawie art. 187 Traktatu w zakresie podzespołów i układów elektronicznych, na czas trwania programu „Horyzont 2020” zostały przekazane Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu umożliwienia organom finansującym w tym obszarze stosowania w odniesieniu do finansowania przez Unię różnych stawek zwrotu kosztów, w przypadkach gdy co najmniej jedno państwo członkowskie współfinansuje uczestnika lub działanie.
- (3) Wspólne przedsiębiorstwo ECSEL powołano na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 561/2014 ⁽³⁾ na okres do dnia 31 grudnia 2024 r. w celu realizacji wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie podzespołów i układów elektronicznych.
- (4) Szczególne potrzeby operacyjne zostały określone w odniesieniu do współfinansowania przez państwa członkowskie oraz stosowania krajowych zasad finansowania.
- (5) Z uwagi na te potrzeby operacyjne niezbędne jest odstępstwo od jednolitej stawki zwrotu kosztów, o której mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013, w przypadku gdy co najmniej jedno państwo członkowskie współfinansuje uczestnika lub działanie, aby umożliwić stosowanie w odniesieniu do finansowania unijnego stawki zwrotu kosztów zależnej od rodzaju uczestnika i rodzaju działania. Stawka zwrotu kosztów powinna być uzależniona od rodzaju uczestnika oraz rodzaju działania, aby ułatwić współpracę transgraniczną, w szczególności z małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz podmiotami prawnymi o charakterze niezarobkowym, przy jednoczesnym osiągnięciu optymalnego poziomu efektu dźwigni w odniesieniu do inwestycji prywatnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 wspólne przedsiębiorstwo ECSEL może stosować różne stawki zwrotu kosztów w odniesieniu do finansowania Unii w ramach działania, w zależności od rodzaju uczestnika oraz rodzaju działalności w działaniach, w których co najmniej jedno państwo członkowskie współfinansuje uczestnika lub działanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 561/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 152).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 611/2014**z dnia 11 marca 2014 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do programów wsparcia dla sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) W art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawia się przepisy dotyczące programów prac mających na celu wsparcie sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych. Przepisy te należy uzupełnić w celu zagwarantowania skutecznego i efektywnego wykorzystania pomocy Unii. Te nowe przepisy będą musiały zastąpić przepisy przewidziane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 867/2008 ⁽²⁾, które należy w związku z tym uchylić.
- (2) W celu umożliwienia skutecznej realizacji programów prac należy przewidzieć, aby finansowanie Unii było przyznawane w sposób proporcjonalny do jego trwania, dopilnowując jednocześnie, by roczne wydatki przeznaczone na realizację zatwierdzonych programów prac nie przekraczały kwoty określonej w art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (3) W celu zapewnienia ogólnej spójności działalności uznanych organizacji producentów, uznanych zrzeszeń organizacji producentów i uznanych organizacji międzybranżowych (zwanymi dalej „organizacjami otrzymującymi dofinansowanie”) należy uściślić rodzaje środków kwalifikujących do finansowania Unii oraz rodzaje działań, które się do niego nie kwalifikują. Należy również określić warunki przedstawiania programów prac i kryteria ich selekcji. Zainteresowane państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanawiania dodatkowych warunków kwalifikowalności w celu precyzyjniejszego dostosowania środków do krajowych realiów w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych.
- (4) Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia, należy ustalić progi finansowania Unii przynajmniej w odniesieniu do obszarów działań związanych ze zmniejszeniem skutków uprawy oliwek dla środowiska, poprawą konkurencyjności uprawy oliwek poprzez modernizację i identyfikowalność, certyfikacją i ochroną jakości oliwy z oliwek i oliwek stołowych za pomocą, między innymi, kontroli jakościowej oliwy z oliwek sprzedawanej konsumentowi końcowemu, tak aby w newralgicznych i priorytetowych obszarach zapewnić realizację minimum środków.
- (5) W celu zapewnienia realizacji programów prac zgodnie z art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz aby zapewnić skuteczne zarządzanie administracyjne systemem wsparcia organizacji otrzymujących dofinansowanie, należy określić procedury dotyczące składania wniosków o zatwierdzenie oraz selekcji i zatwierdzania programów prac.
- (6) W art. 231 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi się, że programy wieloletnie przyjęte przed dniem 1 stycznia 2014 r. nadal podlegają stosownym przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾, aż do wygaśnięcia tych programów. Należy zatem określić, że rozporządzenie (WE) nr 867/2008 nadal obowiązuje w odniesieniu do programów prac będących w toku w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 867/2008 z dnia 3 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do organizacji podmiotów gospodarczych w sektorze oliwek, ich programów prac oraz ich finansowania (Dz.U. L 237 z 4.9.2008, s. 5).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do środków kwalifikujących się do finansowania Unii, minimalnego przydziału przez państwa członkowskie środków finansowania Unii w odniesieniu do konkretnych obszarów działań oraz kryteriów i warunków zatwierdzania programów prac w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

Artykuł 2

Finansowanie Unii

Państwa członkowskie gwarantują, że finansowanie Unii określone w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 jest przyznawane w sposób proporcjonalny do okresu trwania programów prac przewidzianego w wymienionym artykule, dopilnowując, by roczne wydatki przeznaczone na realizację zatwierdzonych programów prac nie przekraczały kwoty określonej w ust. 2 wymienionego artykułu.

Artykuł 3

Środki kwalifikujące się do finansowania Unii

1. Środki kwalifikujące się do finansowania Unii, o którym mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, są następujące:

- a) w obszarze monitorowania i zarządzania rynkiem w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych:
 - (i) gromadzenie danych o sektorze i rynku, zgodnie ze specyfikacjami odnoszącymi się do metody, reprezentatywności geograficznej i ścisłości, ustanowionymi przez właściwy organ krajowy;
 - (ii) prowadzenie badań na tematy związane z innymi środkami określonymi w programie prac zainteresowanych organizacji otrzymujących dofinansowanie;
- b) w obszarze zmniejszenia skutków uprawy oliwek dla środowiska:
 - (i) zbiorowe działania na rzecz utrzymania gajów oliwnych o wysokiej wartości dla środowiska wobec ryzyka ich zaniechania, zgodnie z określonymi warunkami, na podstawie obiektywnych kryteriów określonych przez właściwy organ krajowy, szczególnie w odniesieniu do regionów upraw, które mogą kwalifikować się do otrzymania pomocy, oraz powierzchni i minimalnej liczby producentów oliwy z oliwek i oliwek stołowych, którzy muszą być zaangażowani, by odnośne działania stały się skuteczne;
 - (ii) opracowanie dobrych praktyk rolniczych w zakresie uprawy oliwek, opartych na kryteriach środowiskowych przystosowanych do warunków lokalnych, ich upowszechnianie między plantatorami oliwek oraz monitorowanie ich praktycznego stosowania;
 - (iii) praktyczne pokazy technik uprawy alternatywnych do stosowania produktów chemicznych wykorzystywanych w walce z muszką oliwną oraz sezonowe środki mające na celu obserwację postępów w tym zakresie;
 - (iv) praktyczne pokazy technik uprawy oliwek mających na celu ochronę środowiska i kształtowanie krajobrazu, takich jak rolnictwo ekologiczne, rolnictwo niskonakładowe, ochrona gruntów poprzez ograniczanie erozji i rolnictwo zintegrowane;
 - (v) środki ochrony odmian odpornych i zagrożonych;
- c) w obszarze poprawy konkurencyjności uprawy oliwek poprzez modernizację:
 - (i) poprawa systemów nawadniania i technik uprawy;
 - (ii) zastąpienie nieowocujących drzew oliwnych nowymi drzewami oliwnymi;

- (iii) szkolenie producentów w zakresie nowych technik uprawy;
- (iv) środki dotyczące szkolenia i komunikacji;
- d) w obszarze poprawy jakości produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych:
 - (i) poprawa warunków uprawy, zbioru, przewozu i przechowywania oliwek przed przetworzeniem, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi przewidzianymi przez właściwy organ krajowy;
 - (ii) ulepszanie odmianowe gajów oliwnych należących do gospodarstw indywidualnych, pod warunkiem że przyczyniają się one do realizacji celów programów prac;
 - (iii) poprawa warunków przechowywania oliwy z oliwek i oliwek stołowych, utylizacja wytłoczn oliwy z oliwek i produkcji oliwek stołowych oraz poprawa warunków butelkowania oliwy z oliwek;
 - (iv) pomoc techniczna w odniesieniu do produkcji, przemysłu przetwórczego oliwy z oliwek i oliwek stołowych, przedsiębiorstw produkujących oliwki stołowe, młynów i pakowania w aspektach związanych z jakością produktów;
 - (v) zakładanie i udoskonalanie laboratoriów prowadzących analizy oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia;
 - (vi) szkolenie zespołów degustatorów przeprowadzających ocenę organoleptyczną oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwek stołowych;
- e) w obszarze identyfikowalności, certyfikacji i ochrony jakości oliwy z oliwek i oliwek stołowych za pośrednictwem, w szczególności, kontroli jakościowej oliwy z oliwek sprzedawanej konsumentowi końcowemu:
 - (i) tworzenie systemów umożliwiających identyfikowanie produktu od plantatora oliwek do pakowania i etykietowania oraz zarządzanie tymi systemami, zgodnie ze specyfikacjami określonymi przez właściwy organ krajowy;
 - (ii) tworzenie systemów certyfikacji jakości opartych na systemie analizy ryzyka i kontroli punktów krytycznych odpowiadających kryteriom technicznym przyjętym przez właściwy organ krajowy oraz zarządzanie tymi systemami;
 - (iii) tworzenie systemów mających na celu monitorowanie zgodności z normami dotyczącymi autentyczności i jakości oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz obrotu tymi produktami po wprowadzeniu ich na rynek a także zarządzanie tymi systemami, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi przez właściwy organ krajowy;
- f) w obszarze rozpowszechniania informacji na temat środków realizowanych przez organizacje otrzymujące dofinansowanie w celu poprawy jakości oliwy z oliwek i oliwek stołowych:
 - (i) rozpowszechnianie informacji dotyczących środków realizowanych przez organizacje otrzymujące dofinansowanie w obszarach określonych w lit. a)–e);
 - (ii) tworzenie i utrzymywanie strony internetowej na temat środków realizowanych przez organizacje otrzymujące dofinansowanie w obszarach określonych w lit. a)–e).

2. W przypadku środków przewidzianych w ust. 1 lit. c) ppkt (ii) oraz lit. d) ppkt (ii) państwa członkowskie upewniają się, że ustanowiono odpowiednie przepisy w celu odzyskania inwestycji lub jej wartości końcowej w przypadku, gdy członek danego gospodarstwa indywidualnego wystąpi z organizacji producentów.

3. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe warunki określające środki kwalifikowalne, pod warunkiem że nie uniemożliwiają one przedstawienia lub realizacji tych środków.

4. Outsourcing działań organizacji producentów lub zrzeczenia organizacji producentów zgodnie z art. 155 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 jest dozwolony w odniesieniu do środków, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) i d), na następujących warunkach:

- a) zawarcie pisemnej umowy między organizacją producentów lub zrzeczeniem organizacji producentów a innym podmiotem na realizację odnośnego środka. Organizacja producentów lub zrzeczenie organizacji producentów pozostają jednak odpowiedzialne za realizację tego środka oraz za ogólną kontrolę w zakresie zarządzania i ogólny nadzór nad wzmiankowaną umową pisemną;

- b) w celu umożliwienia kontroli w zakresie zarządzania i ogólnego nadzoru umowa, o której mowa w lit. a):
- (i) umożliwiała organizacji producentów lub zrzeszeniu organizacji producentów wydawanie wiążących instrukcji i zawiera przepisy umożliwiające organizacji lub stowarzyszeniu rozwiązanie umowy, jeżeli usługodawca nie przestrzega warunków wymienionej umowy;
 - (ii) określa warunki szczególne, w tym obowiązki sprawozdawcze i terminy, umożliwiające organizacji producentów lub zrzeszeniu organizacji producentów ocenę działań będących przedmiotem outsourcingu i sprawowanie nad nimi rzeczywistej kontroli.

Artykuł 4

Działania i koszty niekwalifikujące się do finansowania Unii

1. Następujące rodzaje działalności nie kwalifikują się do finansowania Unii na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:
 - a) działalność objęta finansowaniem Unii innym niż to, które określono w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
 - b) działalność mająca na celu bezpośredni wzrost produkcji, zwiększenie zdolności przechowywania lub potencjału przetwórczego;
 - c) działalność związana z zakupem lub przechowywaniem oliwy z oliwek lub oliwek stołowych bądź mająca wpływ na ich ceny;
 - d) działalność związana z promocją handlową oliwy z oliwek lub oliwek stołowych;
 - e) działalność związana z badaniami naukowymi, z wyjątkiem rozpowszechniania wyników badań wśród przedsiębiorstw sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
 - f) działalność mogąca powodować zakłócenia konkurencji w innych dziedzinach działalności gospodarczej organizacji otrzymujących dofinansowanie;
 - g) działalność związana z walką z muszką oliwną, z wyjątkiem środków określonych w art. 3 ust. 1 lit. b) ppkt (iii).
2. W celu zapewnienia przestrzegania przepisu ustanowionego w ust. 1 lit. a) organizacje otrzymujące dofinansowanie zobowiązują się pisemnie w imieniu własnym i swoich członków do rezygnacji z jakiegokolwiek finansowania pochodzącego z innego systemu wsparcia Unii w odniesieniu do środków w rzeczywistości finansowanych na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
3. W przypadku realizacji środków określonych w art. 3 do finansowania Unii nie kwalifikują się koszty spowodowane przez:
 - a) zwrot, zwłaszcza w formie rocznych rat, pożyczek zaciągniętych na środki zrealizowane w całości lub w części przed rozpoczęciem programu pracy;
 - b) wypłaty na rzecz organizacji otrzymujących dofinansowanie uczestniczących w spotkaniach i programach szkoleniowych w celu zrekompensowania straty dochodu;
 - c) wydatki dotyczące kosztów administracyjnych i kosztów zatrudnienia, ponoszone przez państwa członkowskie i organizacje otrzymujące wsparcie z EFRG na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾;
 - d) zakup gruntu niezabudowanego;
 - e) zakup używanego sprzętu;
 - f) wydatki związane z umowami leasingowymi, w tym podatki, odsetki i koszty ubezpieczenia;
 - g) wynajem, jeżeli jest on preferowany od zakupu, i koszty eksploatacyjne wynajętych obiektów.
4. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe warunki określające działania i koszty niekwalifikujące się, o których mowa w ust. 1 i 3.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

Artykuł 5

Przydział finansowania Unii

1. W każdym państwie członkowskim co najmniej 20 % kwoty finansowania Unii dostępnego na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przeznaczona jest na obszar, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b), co najmniej 15 % wspomnianej kwoty finansowania Unii przeznaczona jest na obszar, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), i co najmniej 10 % wspomnianej kwoty finansowania Unii przeznaczona jest na obszar, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. e).
2. Jeżeli minimalna wartość procentowa określona w ust. 1 nie zostanie całkowicie wykorzystana w obszarach działań wymienionych w ust. 1, niewykorzystane kwoty nie mogą zostać przeznaczone na inne obszary działań, ale powracają do budżetu Unii.

Artykuł 6

Kryteria selekcji i kwalifikowalność programów prac

1. Państwo członkowskie dokonuje selekcji programów prac, o których mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, na podstawie następujących kryteriów:
 - a) ogólna jakość programu i jego spójność z punktu widzenia zasad przewodnich i priorytetów sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych ustanowionych przez dane państwo członkowskie na obszarze regionalnym;
 - b) wiarygodność finansowa i adekwatność zasobów finansowych organizacji otrzymujących dofinansowanie w odniesieniu do realizacji proponowanych środków;
 - c) zakres obszaru regionalnego objętego programem prac;
 - d) różnorodność sytuacji gospodarczych na danym obszarze regionalnym uwzględniona w programie prac;
 - e) istnienie wielu obszarów działań i znaczenie wkładu finansowego organizacji otrzymujących dofinansowanie;
 - f) ustanowione przez państwo członkowskie ilościowe i jakościowe wskaźniki skuteczności pozwalające na ocenę programu podczas jego realizacji oraz ocenę *ex post*;
 - g) ocena programów, które mogły zostać wcześniej zrealizowane przez organizacje otrzymujące dofinansowanie w ramach rozporządzenia Komisji (WE) nr 1334/2002 ⁽¹⁾, rozporządzenia Komisji (WE) nr 2080/2005 ⁽²⁾ lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 867/2008.

Państwo członkowskie bierze pod uwagę równomierne rozłożenie wniosków między różne rodzaje organizacji otrzymujących dofinansowanie na każdym obszarze regionalnym.

2. Państwo członkowskie odrzuca niepełne lub zawierające niedokładne informacje programy prac lub programy zawierające jedną z działalności nie kwalifikujących się, o których mowa w art. 4.

Artykuł 7

Rozpoczęcie programów prac i ich zatwierdzanie

1. Pierwszy trzyletni okres programów prac, o którym mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 rozpoczyna się dnia 1 kwietnia 2015 r. Kolejne okresy rozpoczynają się co trzy lata dnia 1 kwietnia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1334/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1638/98 w zakresie programów działania podmiotów gospodarczych w sektorze oliwek na lata gospodarcze 2002/03 i 2003/04 (Dz.U. L 195 z 24.7.2002, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2080/2005 z dnia 19 grudnia 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 865/2004 w odniesieniu do organizacji podmiotów gospodarczych w sektorze oliwek, ich programów pracy oraz ich finansowania (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, s. 8).

2. Każda organizacja otrzymująca dofinansowanie zatwierdzona na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 może złożyć wniosek o zatwierdzenie pojedynczego programu prac w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, lecz nie później niż do dnia 15 lutego każdego roku.

3. Wniosek o zatwierdzenie zawiera następujące elementy:

- a) szczegóły dotyczące danej organizacji otrzymującej dofinansowanie;
- b) informacje dotyczące kryteriów selekcji określonych w art. 6 ust. 1;
- c) opis, uzasadnienie i harmonogram wykonania każdego proponowanego środka;
- d) plan wydatków z rozbiem na środki i obszary działań określone w art. 3 ust. 1 oraz poszczególne okresy 12-miesięczne, licząc od daty zatwierdzenia programu prac, z rozróżnieniem kosztów ogólnych, które nie mogą przekroczyć 5 % kosztów całkowitych, i innych podstawowych rodzajów kosztów;
- e) plan finansowania przypadającego na poszczególne obszary działań określone w art. 3 ust. 1, z wyszczególnieniem — w odniesieniu do każdego maksymalnie 12-miesięcznego okresu, licząc od daty zatwierdzenia programu prac — zwłaszcza wnioskowanych kwot finansowania Unii i, w odpowiednim przypadku, wkładów finansowych organizacji otrzymujących dofinansowanie oraz wkładu państwa członkowskiego;
- f) opis ilościowych i jakościowych wskaźników skuteczności pozwalający na ocenę programu podczas jego wykonywania oraz ocenę *ex post* na podstawie ogólnych zasad ustanowionych przez państwo członkowskie;
- g) dowód, że ustanowiono zabezpieczenie zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 282/2012 ⁽¹⁾;
- h) wniosek o zaliczkę;
- i) deklarację, o której mowa w art. 4 ust. 2;
- j) w odniesieniu do organizacji otrzymujących dofinansowanie — szczegóły dotyczące organizacji otrzymujących dofinansowanie odpowiedzialnych za rzeczywistą realizację działań zleconych w ramach ich programów;
- k) deklarację, że środki przewidziane w ramach programów organizacji otrzymujących dofinansowanie nie są przedmiotem innego wniosku o finansowanie Unii na podstawie niniejszego rozporządzenia.

4. Ostateczne zatwierdzenie programu prac może podlegać zastrzeżeniu wniesienia zmian, które państwo członkowskie uzna za niezbędne. W takim przypadku dana organizacja otrzymująca dofinansowanie wyraża zgodę w terminie 15 dni od daty powiadomienia o zmianach.

Państwa członkowskie dopilnowują, by kwota finansowania Unii była przyznawana w obrębie każdej kategorii organizacji otrzymujących dofinansowanie, biorąc pod uwagę wartość oliwy z oliwek wyprodukowanej lub wprowadzonej do obrotu przez członków organizacji otrzymujących dofinansowanie.

Najpóźniej do dnia 15 marca każdego roku państwo członkowskie informuje organizacje otrzymujące dofinansowanie o zatwierdzonych programach prac i, w odpowiednim przypadku, o programach prac, którym zostało przyznane odpowiednie finansowanie krajowe.

Jeżeli proponowany program prac nie zostanie wybrany, państwo członkowskie niezwłocznie zwraca zabezpieczenie określone w ust. 3 lit. g).

Artykuł 8

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 867/2008 traci moc. Wymienione rozporządzenie jest jednak stosowane w odniesieniu do programów prac będących w toku w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 282/2012 z dnia 28 marca 2012 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. L 92 z 30.3.2012, s. 4).

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 612/2014

z dnia 11 marca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 poprzez zmianę rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 w odniesieniu do nowych środków w ramach krajowych programów wsparcia w sektorze wina

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 lit. b), c), e), f) i h),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾ i w sekcji 4 rozdziału II części II tytułu I zawiera przepisy dotyczące krajowych programów wsparcia w sektorze wina. Podczas gdy większość przepisów określonych w tej sekcji zapewnia kontynuację przepisów mających zastosowanie do krajowych programów wsparcia w sektorze wina na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustanowiono również niektóre nowe przepisy. Nowe przepisy wprowadzają trzy nowe elementy, mianowicie promocję wina w państwach członkowskich jako podśrodek równoległy do istniejącej promocji wina na rynkach państw trzecich, jako środek na rzecz innowacji w sektorze wina, jak również jako przedłużenie środka na rzecz restrukturyzacji i przekształcania winnic w celu ponownego obsadzania winnic w następstwie obowiązkowego karczowania ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych. Należy ustanowić przepisy dotyczące treści tych nowych elementów.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 ⁽³⁾ ustanawia zasady dotyczące krajowych programów wsparcia w sektorze wina, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007. W celu uzupełnienia nowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 należy wprowadzić odpowiednie przepisy do rozporządzenia (WE) nr 555/2008.
- (3) W art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje się stosowanie wsparcia specjalnego na promocję wina w państwach członkowskich. Konieczne jest ustanowienie kryteriów kwalifikowalności w ramach tego nowego podśrodka, tak aby mógł on zostać włączony do krajowych programów wsparcia. Kryteria takie powinny być zgodne z podobnymi środkami w ramach innych programów, w szczególności środkami informacyjnymi dotyczącymi produktów rolnych na rynku wewnętrznym przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3/2008 ⁽⁴⁾.
- (4) W celu zapewnienia zaangażowania sektora wina, który posiada niezbędne struktury i doświadczenie, należy sprecyzować, że organy publiczne nie mogą być jedynym beneficjentem podśrodka na rzecz promocji wina w państwach członkowskich.
- (5) Promocja wina w państwach członkowskich musi być zgodna z regułami konkurencji Unii. W związku z tym należy podkreślić, że informacje przekazywane za pośrednictwem podśrodka na rzecz promocji wina nie mogą być ukierunkowane na konkretną markę, ani zachęcać do spożywania jakiegoś określonego wina.
- (6) W celu informowania i ochrony konsumentów należy przewidzieć, by każda informacja przeznaczona dla konsumentów, dotycząca wpływu na zdrowie promowanego w państwach członkowskich produktu, musi mieć uzasadnienie naukowe i być zatwierdzona przez właściwe organy krajowe odpowiedzialne za zdrowie publiczne w państwie członkowskim, w którym prowadzone są operacje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina (Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1).

- (7) Należy również ustanowić czas trwania operacji prowadzonych w państwach członkowskich i powinien on być zgodny z okresem obowiązywania programów informacyjnych i promocyjnych finansowanych w ramach rozporządzenia (WE) nr 3/2008.
- (8) Biorąc pod uwagę szczególny charakter środka na rzecz promocji wina w państwach członkowskich oraz w świetle doświadczeń zebranych podczas promowania wina w państwach trzecich w ramach krajowych programów wsparcia i programu informacyjnego i promocyjnego dotyczącego produktów rolnych na rynku wewnętrznym, powinny zostać ustanowione zasady kwalifikowalności kosztów personelu i kosztów ogólnych poniesionych przez beneficjenta w związku z realizacją takich środków.
- (9) W celu ułatwienia realizacji działań wspieranych w ramach podśrodku na promocję wina w państwach członkowskich oraz biorąc pod uwagę czas trwania czynności przetwórczych, należy umożliwić dokonywanie płatności z góry w odniesieniu do realizacji całej operacji lub jej części, pod warunkiem że wniesiono zabezpieczenie w celu zagwarantowania, że operacja zostanie wykonana.
- (10) W celu uniknięcia podwójnego finansowania operacji kwalifikujących się do wsparcia na podstawie art. 45 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, art. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 3/2008 oraz działań w ramach środków finansowanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 państwa członkowskie powinny wprowadzić w krajowych programach wsparcia jasne kryteria rozgraniczające⁽¹⁾.
- (11) W art. 46 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje się przedłużenie środka wsparcia dotyczącego restrukturyzacji i przekształcania winnic obejmujących ponowne obsadzanie winnic w przypadku, gdy jest to konieczne po obowiązkowym ich karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych. Konieczne jest zatem określenie przepisów umożliwiających włączenie takiej działalności do krajowych programów wsparcia oraz ustalenie pułapu wydatków. W celu zapewnienia spójności z unijnymi przepisami fitosanitarnymi wsparcie takie powinno być możliwe tylko wówczas, jeżeli takie środki są zgodne z dyrektywą Rady 2000/29/WE⁽²⁾. Ponadto wydatki na ponowne obsadzanie winnic powinny być ograniczone do 15 % łącznych rocznych wydatków w każdym państwie członkowskim, aby zagwarantować, że większość środków wydatkowanych na działanie dotyczące restrukturyzacji i przekształcania jest wykorzystywana na zwiększenie konkurencyjności producentów wina.
- (12) W celu uniknięcia podwójnego finansowania operacji ponownego obsadzania winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych, kwalifikujących się do pomocy zgodnie z art. 46 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w odniesieniu do tego działania, objętego pomocą zgodnie z art. 22, 23 i 24 dyrektywy 2000/29/WE i zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, państwa członkowskie powinny wprowadzić w krajowych programach wsparcia jasne kryteria rozgraniczające.
- (13) W art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje się szczególne środki wspierania innowacji w sektorze wina w celu wspierania rozwoju nowych produktów, procesów i technologii związanych z produktami, o których mowa w części II załącznika VII do tego rozporządzenia oraz w celu zwiększenia zbywalności i konkurencyjności unijnych produktów winiarskich. Konieczne jest ustanowienie kryteriów kwalifikowalności w ramach tego nowego środka, tak aby mógł on zostać włączony do krajowych programów wsparcia.
- (14) W celu zapewnienia jakości przedstawionych projektów i transferu wiedzy z działalności naukowej do sektora wina, ośrodki badań i rozwoju powinny uczestniczyć w projektach współfinansowanych przez beneficjentów środka na rzecz innowacji.
- (15) Należy również określić rodzaje inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą w ramach środka na rzecz innowacji. Należy w szczególności wskazać, że proste inwestycje odtworzeniowe nie stanowią wydatków kwalifikowalnych, aby zagwarantować, że cel tego środka tzn. rozwój nowych produktów, procesów i technologii, zostanie osiągnięty dzięki udzielonemu wsparciu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenieniem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

- (16) W celu uniknięcia podwójnego finansowania operacji kwalifikujących się do wsparcia na podstawie art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, art. 36, 61, 62 i 63 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽¹⁾ państwa członkowskie powinny wprowadzić w krajowych programach wsparcia jasne kryteria rozgraniczające.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 555/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 555/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale II tytuł II wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł sekcji otrzymuje brzmienie:

„Sekcja 1

Promocja”;

(ii) przed art. 4 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„Podsekcja 1

Promocja w państwach trzecich”;

(iii) skreśla się art. 5a;

(iv) dodaje się podsekcje 2 i 3 w brzmieniu:

„Podsekcja 2

Promocja w państwach członkowskich

Artykuł 5b

Operacje kwalifikowalne

1. Podśrodek na rzecz promocji win Unii, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, polega na informowaniu konsumentów w zakresie:

a) odpowiedzialnej konsumpcji wina oraz ryzyka związanego ze spożyciem alkoholu;

b) unijnego systemu chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, w szczególności warunków i skutków, w związku z określoną jakością, renomą lub innymi cechami wina związanymi z jego szczególnym środowiskiem geograficznym lub pochodzeniem.

2. Działania informacyjne określone w ust. 1 mogą być prowadzone za pośrednictwem kampanii informacyjnych oraz uczestnictwa w pokazach, targach i wystawach o znaczeniu krajowym lub unijnym.

3. Operacje będą kwalifikowalne w ramach środka promocyjnego, pod warunkiem że:

a) są jasno zdefiniowane, towarzyszy im opis działań informacyjnych i szacowany koszt;

b) są one zgodne z prawodawstwem obowiązującym w państwie członkowskim, w którym są prowadzone;

c) beneficjenci posiadają zasoby gwarantujące, że środek jest skutecznie wdrażany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

4. Beneficjenci muszą być organizacjami zawodowymi, organizacjami producentów, zrzeszeniami organizacji producentów, organizacjami międzybranżowymi lub organami publicznymi. Jednakże organ publiczny nie może być jedynym beneficjentem działania promocyjnego.

Artykuł 5c

Charakterystyka informacji

1. Informacje, o których mowa w art. 5b ust. 1, opierają się na istotnych cechach wina i jego właściwościach i nie mogą być ukierunkowane na konkretną markę ani zachęcać do konsumpcji wina ze względu na jego określone pochodzenie. Jednakże w przypadku gdy informacje są rozpowszechniane do celów art. 5b ust. 1 lit. b), pochodzenie wina może być wskazane jako część działania informacyjnego.

2. Wszystkie informacje dotyczące skutków, jakie spożywanie wina ma dla zdrowia i zachowania, muszą być oparte na ogólnie przyjętych danych naukowych i muszą być zatwierdzone przez właściwy organ krajowy ds. zdrowia publicznego w państwie członkowskim, w którym prowadzone są operacje.

Artykuł 5d

Czas trwania pomocy

Pomoc na działania promocyjne powinna trwać nie dłużej niż trzy lata.

Artykuł 5e

Zaliczki

Państwa członkowskie mogą przewidzieć przyznanie pomocy przed wdrożeniem działania, pod warunkiem że beneficjent wniósł zabezpieczenie.

Artykuł 5f

Rozgraniczenie rozwoju obszarów wiejskich i promocji produktów rolnych

Państwa członkowskie wprowadzają w krajowych programach wsparcia wyraźne kryteria rozgraniczające w celu zagwarantowania, że nie zostanie przyznana pomoc na podstawie art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 na działania otrzymujące wsparcie w ramach innych unijnych instrumentów.

Podsekcja 3

Wspólne przepisy

Artykuł 5g

Koszty kwalifikowalne

1. Koszty personelu poniesione przez beneficjenta, o których mowa w art. 4 i 5b, uznaje się za kwalifikowalne, jeśli są one ponoszone w związku z przygotowaniem, wdrażaniem i monitorowaniem konkretnego, objętego wsparciem projektu promocyjnego, w tym oceny. Obejmuje to koszty personelu poniesione przez beneficjenta w szczególności przy okazji projektu promocyjnego oraz koszty odpowiadające udziałowi godzin pracy włożonych w projekt promocyjny przez personel zatrudniony na stałe przez beneficjenta.

Państwa członkowskie zatwierdzają koszty personelu jako kwalifikowalne, wyłącznie jeżeli beneficjenci przedstawiają stosowne dokumenty określające w sposób szczegółowy działania faktycznie zrealizowane, związane z konkretnym, objętym wsparciem projektem promocyjnym.

2. Koszty ogólne poniesione przez beneficjenta są uznawane za kwalifikowalne, gdy:

- a) są związane z przygotowaniem, wdrażaniem i monitorowaniem projektu; oraz
- b) nie przekraczają 4 % faktycznych kosztów realizacji projektu.

Państwa członkowskie mogą zdecydować, czy te koszty ogólne są kwalifikowalne na podstawie stawki ryczałkowej lub na podstawie okazania dokumentów potwierdzających. W tym ostatnim przypadku obliczanie przedmiotowych kosztów odbywa się na podstawie zasad, przepisów i metod księgowych stosowanych w kraju beneficjenta, w którym beneficjent ma siedzibę”;

b) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Ponowne obsadzanie ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych

1. Ponowne obsadzanie winnicy w następstwie obowiązkowego karczowania ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych na polecenie właściwego organu państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 46 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, jest kwalifikowalne, pod warunkiem że państwo członkowskie:

- a) przewiduje taką możliwość w ramach krajowego programu wsparcia;
- b) przekazuje Komisji, w ramach przedłożenia krajowego programu wsparcia lub jego zmiany, wykaz organizmów szkodliwych objętych tym środkiem, jak również streszczenie powiązanego planu strategicznego ustanowionego przez właściwy organ danego państwa członkowskiego.
- c) przestrzega dyrektywy Rady 2000/29/WE (*).

2. Wydatki na ponowne obsadzenie ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych nie przekraczają 15 % łącznej kwoty rocznych wydatków na restrukturyzację i przekształcanie winnic w danym państwie członkowskim.

3. Państwa członkowskie wprowadzają w krajowych programach wsparcia wyraźne kryteria rozgraniczające w celu zagwarantowania, że nie zostanie przyznana pomoc na podstawie art. 46 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 na działania otrzymujące wsparcie w ramach innych unijnych instrumentów.

(*) Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).”;

c) dodaje się sekcję 6a w brzmieniu:

„Sekcja 6a

Innowacje

Artykuł 20a

Operacje kwalifikowalne

1. Innowacje w sektorze wina, o których mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, obejmują rozwój:

- a) nowych produktów związanych z sektorem wina lub produktów ubocznych powstających przy wytwarzaniu wina,
- b) nowych procesów i technologii niezbędnych do rozwoju produktów sektora uprawy winorośli.

2. Koszty kwalifikowalne dotyczą inwestycji materialnych i niematerialnych, działań przygotowujących transfer wiedzy i badań pilotażowych.

3. Beneficjenci wsparcia na rzecz innowacji są producentami produktów, o których mowa w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz organizacjami producentów wina.

Ośrodki badawczo-rozwojowe biorą udział w projektach finansowanych przez beneficjentów. Organizacje międzybranżowe mogą być związane z projektem.

4. Beneficjenci wsparcia na rzecz innowacji mogą zwrócić się o wypłatę zaliczki przez właściwe agencje płatnicze, jeśli taką możliwość przewiduje krajowy program wsparcia. Wypłaty zaliczki podlegają wymogowi wniesienia zabezpieczenia.
5. Proste inwestycje odtworzeniowe nie są kwalifikującymi się wydatkami.

Artykuł 20b

Rozgraniczenie rozwoju obszarów wiejskich i innych systemów prawnych i instrumentów finansowych

Państwa członkowskie wprowadzają w krajowych programach wsparcia wyraźne kryteria rozgraniczające w celu zagwarantowania, że nie zostanie przyznana pomoc na podstawie art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 na działania otrzymujące wsparcie w ramach innych unijnych instrumentów.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 613/2014**z dnia 3 czerwca 2014 r.****zatwierdzające nieznaczną zmianę specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Pagnotta del Dittaino (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Pagnotta del Dittaino” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 516/2009 ⁽²⁾.
- (2) Wniosek ma na celu zmianę specyfikacji, poprzez sprecyzowanie metody otrzymywania, oraz uaktualnienie odniesień do aktów prawnych.
- (3) Komisja przeanalizowała przedmiotową zmianę i stwierdziła, że jest ona uzasadniona. W związku z tym, że jest to zmiana nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja może ją zatwierdzić bez odwoływania się do procedury określonej w art. 50–52 wymienionego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Pagnotta del Dittaino” wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Skonsolidowany jednolity dokument zawierający główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 3*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 7.

ZAŁĄCZNIK I

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Pagnotta del Dittaino” zatwierdza się następującą zmianę:

1.1. Metoda produkcji

- Odmiany Bronte, Iride i Sant'Agata należą do grupy odmian stanowiących 70 % używanej semoliny. Wprowadzona zmiana wynika z nieuchronnego procesu wymiany odmian umożliwiającego rolnikom i sektorowi stosowanie przede wszystkim odmian, które są certyfikowane przez właściwe organy, otrzymanych na Sycylii i poza Sycylią, dostosowanych do specyfiki tego regionu oraz szczególnie odpowiednich do wypieku i odpowiadających środowisku upraw. Zmiana ta zachęca zatem rolników do wybierania certyfikowanego materiału siewnego spośród odmian najbardziej popularnych na przedmiotowym obszarze.
- Przewidziane jest dodawanie — w granicach maksymalnie 30 % całkowitej ilości semoliny — wszystkich odmian pszenicy durum wpisanych do rejestru krajowego. Zmiana wynika z wyrażonej przez producentów chęci używania, podczas wytwarzania „Pagnotta del Dittaino”, innych odmian otrzymanych w wyniku badań naukowych i dostosowanych do wypieku chleba. Ponadto poszerzenie gamy odmian jest konieczne również ze względu na trudności związane ze używaniem niektórych odmian, które trudno jest znaleźć, gdyż są sporadycznie stosowane.
- Jeśli chodzi o właściwości pszenicy durum i semolin, wprowadzono zmiany w oznakowaniu ich parametrów chemicznych, które w zależności od przypadku zmieniły się na \geq zamiast $>$ i \leq zamiast $<$. Zmiana ta uwzględnia wyniki analiz surowców wykorzystywanych w produkcji chleba „pagnotta” i nie przesądza o cechach charakterystycznych produktu „Pagnotta del Dittaino”, gdyż składnikami są ziarna i semolina posiadające właściwości zbliżone do wartości granicznych przewidzianych obecnie.
- Zmiana w wartości wskaźnika barwy żółtej: z $> 17b$ minolta na $\geq 14 b$ minolta. Badania przeprowadzone w ramach „Sperimentazione nazionale” (badań na poziomie krajowym) w odniesieniu do odmian pszenicy durum wykazały, że na Sycylii średnie wartości wskaźnika barwy żółtej wynoszą 16 (wartość określona dla mąki pełnoziarnistej), czyli dużo poniżej wartości początkowo rozważanych. Wartość 14 jest wartością graniczną dla wszystkich odmian, z których wytwarzana jest „Pagnotta del Dittaino”.
- Należy usunąć niektóre parametry chemiczne dotyczące semoliny, która może być używana w procesie produkcji „Pagnotta del Dittaino”, aby ułatwić działania producentów i ograniczyć koszty analiz chemicznych. W szczególności usunięto parametry dotyczące glutenu, wskaźnika barwy żółtej, wchłaniania, czasu wyrośnięcia, stabilności i stopnia zmiękczenia. W przypadku niektórych z tych parametrów (wchłanianie, czas wyrośnięcia, stabilność i stopień zmiękczenia) potrzebny jest specjalny sprzęt pomiarowy, co oznaczałoby dodatkowe koszty i konieczność dostępu do laboratoriów dysponujących wykwalifikowanym personelem technicznym; natomiast jeśli chodzi o parametry związane z glutenem i wskaźnikiem barwy żółtej, są one ściśle zależne od zawartości białka, zatem ich oznaczanie jest niepotrzebne.
- W odniesieniu do liczby opadania (F.N.) aktualna specyfikacja przewiduje wartość nieprzekraczającą 480 sekund. Zmiana wprowadza przedział wartości od 480 do 800 sekund, aby umożliwić zrównoważoną aktywność amylazy, lub w każdym razie jest to wartość przekraczająca 480 sekund. Zmiana wyklucza również użycie mąki o wartościach poniżej określonych limitów, która — jak wykazały badania specjalistyczne — charakteryzuje się wadami mięszu (przylepność) i porowatości (nieregularność).
- Jeśli chodzi o zawartość soli, przewidziano również przedział dozwolonych wartości. Zawartość soli jest w rzeczywistości różna, w zależności od ilości wody w cieście i właściwości użytej soli.
- Zmieniono czas wyrastania ciasta i pieczenia w celu optymalizacji procesu produkcji w zależności od wielkości bochenka.
- Podchodzi się również z większą elastycznością do czasu trwania każdego etapu wytwarzania, aby ułatwić proces produkcji.

1.2. Inne: Dostosowanie przepisów

Zmieniono również odniesienia do aktów prawnych.

ZAŁĄCZNIK II

SKONSOLIDOWANY JEDNOLITY DOKUMENT

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (*)

„PAGNOTTA DEL DITTAINO”

Nr WE: IT-PDO-0105-01186 — 11.12.2013

ChOG () ChNP (X)

1. Nazwa

„Pagnotta del Dittaino”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**3.1. Rodzaj produktu**

Klasa 2.4. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze i inne wyroby piekarnicze

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

W momencie wprowadzenia na rynek „Pagnotta del Dittaino” ma tradycyjny okrągły kształt i waży od 500 do 1 100 g lub ma formę połowy bochenka pokrojonego na kawałki. Skórka, o grubości od 3 do 4 mm, jest średniej twardości. Mięksiz jest koloru lekko żółtego, wypełniony niewielkimi pęcherzykami powietrza, spójny i jednorodny i charakteryzuje się dużą elastycznością. Wilgotność produktu nie przekracza 38 %, a jego właściwości organoleptyczne, takie jak zapach, smak i świeżość, utrzymują się przez 5 dni od daty produkcji.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

ChNP „Pagnotta del Dittaino” oznacza chleb otrzymany w procesie przetwórczym, który przewiduje zastosowanie naturalnych drożdży i semoliny z pszenicy durum uprawianej na obszarze określonym w pkt 4 i należącej do odmian Simeto, Duilio, Arcangelo, Mongibello, Ciccio, Colosseo, Bronte, Iride, San’Agata, stanowiących co najmniej 70 % użytej do produkcji mąki. Niemniej pozostałe 30 % powinno zawsze składać się z mąki z pszenicy durum należącej do odmian Amedeo, Appulo, Cannizzo, Cappelli, Creso, Latino, Norba, Pietrafitta, Quadrato, Radioso, Rusticano, Tresor, Vendetta i innych odmian pszenicy durum wpisanych do rejestru krajowego i uprawianych na określonym obszarze produkcji.

Pszenica durum, stosowana do produkcji semoliny, powinna pochodzić z siewów certyfikowanych i spełniać następujące wymagania jakościowe: gęstość zsykowa ≥ 78 kg/hl; białko (N og. $\times 5,70$) ≥ 12 % w suchej masie; wilgotność $\leq 12,5$ %; gluten ≥ 8 % w suchej masie; wskaźnik barwy żółtej ≥ 14 b minolta.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

—

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Czynności związane z uprawą i zbiorem ziarna oraz produkcją ChNP „Pagnotta del Dittaino” powinny odbywać się na obszarze produkcji, o którym mowa w pkt 4 poniżej.

(*) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12, zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.

W celu zachowania i utrzymania cech jakościowych „Pagnotta del Dittaino” powinna być pakowana niezwłocznie po wytworzeniu, w granicach określonego obszaru geograficznego, w folię z tworzywa z mikrootworami lub w atmosferze zmodyfikowanej, by zapewnić warunki higieniczno-sanitarne umożliwiające jednocześnie odprowadzanie wilgoci z zapakowanego produktu.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Na etykiecie należy umieścić logo nazwy „Pagnotta del Dittaino” oraz symbol Unii.

Zabronione jest dodawanie jakichkolwiek określeń, które nie zostały wyraźnie przewidziane. Niemniej dopuszczalne jest umieszczenie informacji odnoszących się do prywatnych znaków towarowych, pod warunkiem że nie mają one charakteru zachęcającego i nie wprowadzają konsumenta w błąd. Logo nazwy ma kształt prostokąta i składa się z usytuowanych na dole po lewej stronie dwóch kłosów pszenicy durum, które — rozłożone prostopadłe — wyznaczają przestrzeń, w której znajdują się dwa bochenki „pagnotta”: jeden z nich jest cały, a na nim leży połowa drugiego. Na górze w środku prostokąta widnieje umieszczony na jednej linii poziomy napis „PAGNOTTA DEL DITTAINO DOP”.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszar produkcji ChNP „Pagnotta del Dittaino” obejmuje teren gmin Agira, Aidone, Assoro, Calascibetta, Enna, Gagliano Castelferrato, Leonforte, Nicosia, Nissoria, Piazza Armerina, Regalbuto, Sperlinga, Valguarnera Caropepe, Villarosa w prowincji Enna oraz gmin Castel di Iudica, Raddusa i Ramacca w prowincji Catania.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Obszar upraw pszenicy niezbędnej do produkcji „Pagnotta del Dittaino” charakteryzuje się typowym klimatem śródziemnomorskim, odznaczającym się bardzo nieregularnie rozłożonymi w ciągu roku opadami deszczu, szczególnie obfitymi w okresie jesienno-zimowym, o średniej rocznej wielkości ok. 500 mm; najwyższe średnie miesięczne temperatury odnotowywane są w lipcu i sierpniu, najniższe natomiast w styczniu i lutym, osiągając wartość, która tylko w wyjątkowych przypadkach spada do takiego poziomu (0 °C), który mógłby zaszkodzić uprawom. Tereny, na których uprawia się pszenicę durum, pokryte są średnio gliniastą mieszanką gleb.

5.2. Specyfika produktu

ChNP „Pagnotta del Dittaino” odróżnia się od innych produktów należących do tej kategorii towarowej, w szczególności konsystencją skórki oraz mięksizmem o lekko żółtym kolorze, wypełnionym niewielkimi pęcherzykami powietrza, spójnym i jednorodnym. Inną szczególną cechą ChNP „Pagnotta del Dittaino” jest zdolność zachowania przez 5 dni niezmiennych właściwości organoleptycznych, takich jak zapach, smak i świeżość.

W dawnych czasach zbierane ziarno przechowywane było w odpowiednich jamach lub magazynach, gdzie w sposób naturalny osłonięte było od wody. Nie dokonywało się obróbki mającej na celu ochronę ziarna przed atakiem pleśni lub pasożytów. W miarę potrzeb ziarno przewożone było do pobliskich młynów w celu zmielenia.

Podobnie pszenica durum, zbierana na wyznaczonym obszarze, poddawana jest wyłącznie wstępnemu czyszczeniu w celu usunięcia źdźbeł słomy, zanieczyszczeń i ciał obcych, a następnie magazynowana w silosach i przechowywana bez użycia pestycydów czy syntetycznych produktów chemicznych. W młynach można wykonywać jedynie obróbki o charakterze fizycznym. Dozwolone jest chłodzenie masy zimnym powietrzem i mieszanie.

Taka obróbka pozwala na uniknięcie przegrzania się masy, co jest zjawiskiem tworzącym środowisko odpowiednie dla rozwoju pleśni, powstawania mikotoksyn i otwierania się jaj insektów pasożytniczych i które może wręcz doprowadzić do kiełkowania ziarniaków.

Naturalne drożdże pochodzą z odpowiednio odnawianego „zaczynu drożdżowego”. Odnawianie polega na pobraniu jednej części „zaczynu drożdżowego”, którą miesza się z dwoma częściami semoliny i jedną częścią wody, a po wymieszaniu otrzymuje się masę, z której tworzy się cztery masy rosnące. Jedna z nich użyta jest jako „zaczyn”, a więc ponownie odnawiana, a 3 pozostałe dodawane są do mieszanek jako „drożdże naturalne” po co najmniej 5 godzinach dojrzewania.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

Szczególny charakter „Pagnotta del Dittaino” opisany w pkt 5.2 jest ściśle uzależniony od cech morfologicznych i glebowo-klimatycznych obszaru produkcji, o którym mowa w pkt 4. Te szczególne cechy produktu niewątpliwie wynikają, a więc są ściśle związane z właściwościami pszenicy durum, która stanowi główny i przeważający surowiec w procesie produkcji i która dzięki cechom glebowo-klimatycznym przedmiotowego obszaru zyskuje wysoką jakość i niezwykle cechy sanitarne (brak mikotoksyn), dzięki czemu wytworzona z niej ChNP „Pagnotta del Dittaino” nabiera wyjątkowych właściwości organoleptycznych.

Jak świadczą o tym źródła historyczne, pszenica durum od zawsze była wykorzystywana do produkcji pieczywa (w przeciwieństwie do innych rejonów we Włoszech, gdzie była i jest nadal stosowana mąka z pszenicy zwyczajnej). Ta szczególna cecha pozwala otrzymać produkty zachowujące przez tydzień swoje najważniejsze właściwości organoleptyczne.

Zachowanie tych właściwości wynika nie tylko z zastosowania semoliny z pszenicy durum, ale także z użycia tzw. „criscenti” (naturalnych drożdży). Fermentacja masy kwaśnej odbywa się dzięki dynamicznej równowadze między bakteriami kwasu mlekowego a drożdżami. Najczęściej spotykane szczepy bakterii to: *Lactobacillus sanfranciscensis* (*Lactobacillus brevis* ssp. *lindneri*), *Candida milleri* i *Saccharomyces exiguus*.

Tematem wielu spośród licznych źródeł historycznych jest uprawa pszenicy durum; teksty te z czasem stały się zbiorami dziedzictwa wiedzy i obyczajów związanych właśnie z uprawą zbóż i wytwarzaniem chleba.

Uprawa pszenicy durum na środkowym obszarze Sycylii, obejmującym gminy prowincji Enna i Catania, zajmuje ważne miejsce nie tylko ze względu na zajmowaną przez uprawy powierzchnię, ale także dlatego, że związana jest z terenami tradycyjnych upraw pszenicy durum w warunkach suchych. To właśnie w tych gminach, zarówno ze względu na warunki glebowe jak i klimatyczne, jedyną możliwą uprawą, jaka przez lata mogła zagwarantować ludności wiejskiej pracę i dochody, była uprawa pszenicy durum.

Pliniusz Stary w swoim dziele „De Naturalis Historia” dał świadectwo ważnej roli, jaką pszenica durum odgrywała w zwyczajach żywieniowych Sycylijczyków. Podczas gdy w innych regionach Półwyspu Apenińskiego otrzymywano mąkę z żołądź, kasztanów lub innych zbóż, takich jak jęczmień lub żyto, na Sycylii chłopcy uczyli się wytwarzać chleb z mąki pszennej. To dzięki tej nauce, jak relacjonuje Sonnino, sycylijskim chłopom udawało się, mimo ogromnej biedy, przeżyć, ponieważ odżywiali się chlebem wytworzonym z mąki pszennej.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

[art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006]

Skonsolidowany tekst specyfikacji jest dostępny na stronie internetowej: <http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

lub

bezpośrednio na stronie głównej Ministerstwa Polityki Rolnej, Żywnościowej i Leśnej (Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali) (www.politicheagricole.it) po wybraniu zakładki „Qualità e sicurezza” (z prawej strony na górze ekranu), a następnie zakładki „Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 614/2014**z dnia 6 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 555/2008 w odniesieniu do stosowania niektórych środków wsparcia w sektorze wina**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 oraz (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 54 lit. a), b), c), e) oraz f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾ i w sekcji 4 rozdział II tytuł I część II zawiera przepisy dotyczące krajowych programów wsparcia w sektorze wina. Chociaż większość przepisów określonych w tej sekcji zapewnia kontynuację przepisów mających zastosowanie do krajowych programów wsparcia w sektorze wina na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustanowiono również niektóre nowe przepisy. Przepisy te wprowadzają nowe elementy, mianowicie podśrodek w ramach środka promocyjnego dotyczącego promowania wina w państwach członkowskich oraz środek na rzecz innowacji w sektorze wina, jak również przedłużenie środka na rzecz restrukturyzacji i przekształcania winnic w celu ponownego sadzenia winnic w następstwie obowiązkowego karczowania ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych. Należy ustanowić przepisy dotyczące wdrożenia tych nowych elementów.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 ⁽³⁾ ustanawia przepisy dotyczące krajowych programów wsparcia w sektorze wina, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007. W celu wdrożenia nowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 należy wprowadzić odpowiednie przepisy do rozporządzenia (WE) nr 555/2008.
- (3) Art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 555/2008 powinien umożliwić państwom członkowskim wprowadzanie zmian do swoich programów operacyjnych oraz ujednoczenie ich z nowymi elementami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013. W tym celu państwa członkowskie powinny mieć możliwość zmiany swoich programów operacyjnych w dodatkowym czasie po dniu 30 czerwca 2014 r., biorąc pod uwagę termin przyjęcia rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 612/2014 ⁽⁴⁾ oraz niniejszego rozporządzenia.
- (4) Należy ustanowić przepisy dotyczące selekcji projektów informacyjnych i pierwszeństwa udzielanego przy wyborze projektów na rynku wewnętrznym. Procedury selekcji w odniesieniu do promocji wina w państwach członkowskich powinny być spójne z procedurą służącą promocji win na rynkach państw trzecich, jak ustanowiono w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 555/2008, lecz należy również uwzględnić szczególne cele i geograficzny zakres stosowania tego podśrodka.
- (5) W art. 19 rozporządzenia (WE) nr 555/2008 przewiduje się zarządzanie finansami na cele inwestycyjne. Przepisy te powinny także mieć zastosowanie do środka innowacji w sektorze wina. W szczególności, aby umożliwić lepsze wykorzystanie funduszy, należy przewidzieć możliwość wypłaty wsparcia po wykonaniu tylko niektórych działań przewidzianych w odnośnym wniosku, przy jednoczesnym upewnieniu się, że wszystkie pozostałe działania zostaną zakończone. Ponadto należy ustalić górny pułap dla płatności zaliczkowych podobny do pułapu ustalonego dla inwestycji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina (Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 612/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 poprzez zmianę rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 w odniesieniu do nowych środków w ramach krajowych programów wsparcia w sektorze wina (zob. s. 62 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (6) Art. 37b rozporządzenia (WE) nr 555/2008 zawiera wymóg, by beneficjenci dostarczali informacje dotyczące zaliczek przyznanych zgodnie z niektórymi przepisami tego rozporządzenia. Obowiązek ten powinien mieć także zastosowanie do środka innowacji wprowadzonego rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013.
- (7) W załącznikach I–VIII, VIIIa i VIIIc do rozporządzenia (WE) nr 555/2008 znajdują się formularze do wypełnienia przez państwa członkowskie dotyczące krajowych programów wsparcia, w szczególności do celów przedstawiania programów wsparcia, ich zmiany i powiązanych planów finansowania, jak również do celów składania sprawozdań i ocen. Załączniki te należy zmienić w celu uwzględnienia wprowadzenia, w sekcji 4 rozdział II tytuł I część II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nowych przepisów dotyczących treści, oceny kosztów i kontroli.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 555/2008.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 555/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 555/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z wyjątkiem przypadków środków nadzwyczajnych wynikających z klęsk żywiołowych, zmiany programów wsparcia składa się najwyżej dwa razy w ciągu roku budżetowego, do dnia 1 marca i 30 czerwca.

Zmienione programy składa się do Komisji, dołączając, gdzie stosowne:

- a) zaktualizowane wersje programu wsparcia w formie określonej w załączniku I oraz zestawienie finansowe w formie określonej w załączniku IV;
- b) uzasadnienie proponowanych zmian.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, terminy określone w tym akapicie nie mają zastosowania w 2014 r., jeżeli zmiany programu są zgodne z nowymi przepisami wprowadzonymi rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 (*).

(* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).”;

2) w podsekcji 2 sekcja 1 rozdział II tytuł II dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5fa

Procedura selekcji

1. Państwa członkowskie określają procedurę składania wniosków obejmującą w szczególności zasady:
 - a) weryfikacji zgodności z wymogami i kryteriami określonymi w art. 5b i 5c;
 - b) terminów przedstawiania wniosków i badania odpowiedniości każdego z proponowanych działań;

- c) regulujące zawieranie umów, w tym ewentualne standardowe formularze, zapewnienie zabezpieczeń oraz ustalenia dotyczących płatności zaliczek;
 - d) oceny każdego danego działania objętego wsparciem, w tym odpowiednich wskaźników.
2. Państwa członkowskie dokonują selekcji wniosków w szczególności w oparciu o następujące kryteria:
- a) zgodność pomiędzy proponowanymi strategiami a wytyczonymi celami;
 - b) jakość proponowanych środków;
 - c) ich prawdopodobne skutki oraz skuteczność w zwiększaniu świadomości konsumentów na temat unijnego systemu chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych lub w zakresie odpowiedzialnej konsumpcji wina oraz ryzyka związanego ze spożywaniem alkoholu;
 - d) zapewnienie, by zaangażowane podmioty gospodarcze były skuteczne i miały dostęp do wymaganego potencjału technicznego oraz by koszty działania planowanego do samodzielnego przeprowadzenia nie przekraczały zwykłych stawek rynkowych.
3. Po zbadaniu wniosków państwa członkowskie dokonują selekcji tych, które są najbardziej korzystne ekonomicznie.

Pierwszeństwo mają działania:

- a) dotyczące kilku państw członkowskich;
 - b) dotyczące kilku regionów administracyjnych lub regionów produkcji wina;
 - c) dotyczące kilku chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych.
4. Dwa państwa członkowskie lub ich większa grupa mogą podjąć decyzję o wyborze wspólnego działania promocyjnego. Zobowiązują się one do udziału w finansowaniu i uzgadniają administracyjne procedury współpracy dla ułatwienia monitoringu, wdrażania i kontroli wspólnego działania promocyjnego.
5. Jeśli państwa członkowskie udzielają krajowej pomocy na cele promocji, informują o niej w odpowiednich częściach załączników I, V, VII, VIII i VIIIc do niniejszego rozporządzenia.”;

- 3) w sekcji 6a dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 20c

Zarządzanie finansowe

1. Wsparcie jest wypłacane po ustaleniu, że pojedyncze działanie lub wszystkie działania objęte wnioskiem o wsparcie, zależnie od wyboru dokonanego przez państwo członkowskie na potrzeby zarządzania danym środkiem, zostały wykonane i poddane kontroli na miejscu.

W przypadkach gdy wsparcie jest z zasady wypłacane dopiero po wykonaniu wszystkich działań, w drodze odstąpienia od akapitu pierwszego, wsparcie wypłaca się dla pojedynczych wykonanych działań, jeżeli pozostałe działania nie mogły zostać przeprowadzone ze względu na działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 (*).

Jeżeli kontrole wykazują, że całe działanie objęte wsparciem nie zostało w pełni wykonane z przyczyn innych niż działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a wsparcie zostało wypłacone po pojedynczych działaniach stanowiących część szerszego działania objętego wnioskiem o wsparcie, państwa członkowskie podejmują decyzję o odzyskaniu wypłaconej pomocy.

2. Beneficjenci wsparcia na innowację mogą zwrócić się o wypłatę zaliczki przez właściwe agencje płatnicze, jeśli taką możliwość przewiduje krajowy program wsparcia.

Kwota zaliczek nie może przekraczać 20 % pomocy publicznej dotyczącej inwestycji w innowacje, a płatność tej kwoty jest uzależniona od ustanowienia gwarancji bankowej lub analogicznej gwarancji odpowiadającej 110 % kwoty zaliczki. Jednak w przypadku inwestycji, dla której pomoc przyznano na podstawie indywidualnej decyzji podjętej w roku budżetowym 2014 lub 2015, kwota zaliczek może zostać podniesiona do 50 % pomocy publicznej związanej z tą inwestycją. Do celów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 282/2012 (**) łączną kwotę zaliczki należy przeznaczyć na realizację danego działania w ciągu dwóch lat od dnia jej wypłaty.

Gwarancja jest zwalniana, gdy właściwa agencja płatnicza stwierdzi, że kwota rzeczywistych wydatków odpowiadających pomocy publicznej na cele innowacji przekracza kwotę zaliczki.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej (rozporządzenie horyzontalne) (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

(**) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 282/2012 z dnia 28 marca 2012 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. L 92 z 30.3.2012, s. 4).";

4) w art. 37b wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy zaliczki przyznaje się zgodnie z art. 5 ust. 7, art. 5e, art. 9 ust. 2, art. 19 ust. 2, art. 20a ust. 4 i art. 24 ust. 3, beneficjenci powinni przedstawić corocznie agencjom płatniczym, w odniesieniu do każdego projektu, następujące informacje:

a) zestawienia kosztów uzasadniające, z podziałem na każde działanie, stosowanie zaliczek do dnia 15 października; oraz

b) potwierdzenie, z podziałem na każde działanie, salda niewykorzystanych zaliczek pozostających na dzień 15 października.

Państwa członkowskie określają w swoich przepisach krajowych datę przekazania tych informacji, aby mogły być one uwzględnione w bieżących rocznych sprawozdaniach finansowych agencji płatniczych, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 885/2006, w terminie określonym w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia.”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do celów art. 18 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2012 dowód ostatecznego nabycia praw, który należy przedstawić, powinno stanowić ostatnie roczne zestawienie kosztów oraz potwierdzenie salda rocznego, o którym mowa w ust. 1.

W odniesieniu do zaliczek udzielonych na podstawie art. 9 ust. 2, art. 19 ust. 2 i art. 20a ust. 4 niniejszego rozporządzenia, ostatnie zestawienie kosztów i potwierdzenie salda rocznego, o których mowa w ust. 1 i 2, są przedstawiane do końca drugiego roku budżetowego po ich płatności.”;

5) art. 77 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Art. 24 ust. 1, 2, 3 i 6 oraz art. 26 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 65/2011 (*) stosuje się odpowiednio do środków przewidzianych w art. 50 i 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

(*) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 25 z 28.1.2011, s. 8).";

6) w załącznikach I–VIIIa i VIIIc wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1) w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 555/2008 część B otrzymuje brzmienie:

„B. LATA BUDŻETOWE 2014–2018

Państwo członkowskie (*):

Okres (**) **Data złożenia:** **Numer weryfikacji:**

Jeśli modyfikacja wymagana przez Komisję/modyfikacja wymagana przez państwo członkowskie (***)

A. Opis proponowanych środków oraz ich wymiernych celów

a) *Wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 103o rozporządzenia (WE) nr 1234/2007*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie:

b) (i) *Promocja na rynku państwa trzeciego zgodnie z art. 103p rozporządzenia (WE) nr 1234/2007*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

Pomoc państwa:

(ii) *Promocja w państwach członkowskich zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

Pomoc państwa:

c) (i) *Restrukturyzacja i przekształcanie winnic zgodnie z art. 103q rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

(ii) *Ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych zgodnie z art. 46 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

d) *Zielone zbiory zgodnie z art. 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

e) *Fundusze wspólnego inwestowania zgodnie z art. 103s rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

f) *Ubezpieczanie zbiorów zgodnie z art. 103t rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

Pomoc państwa:

g) *Inwestycje w przedsiębiorstwie zgodnie z art. 103u rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

Pomoc państwa:

h) *Innowacje w sektorze wina zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanych środków:

Wymierne cele:

i) *Destylacja produktów ubocznych zgodnie z art. 103v rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanego działania (w tym poziom pomocy):

Wymierne cele:

B. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

C. Ocena wskazująca przewidywane skutki techniczne, gospodarcze, środowiskowe i społeczne (**)**

D. Harmonogram wdrażania działań

E. Ogólne zestawienie finansowe sporządzone w formacie określonym w załączniku II (podać numer weryfikacji)

F. Kryteria i wskaźniki ilościowe stosowane w celu monitorowania i oceny

Kroki podjęte w celu zapewnienia właściwego i skutecznego wdrażania programów

G. Wskazanie właściwych organów i władz odpowiedzialnych za wdrażanie programu

(*) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.

(**) Lata winiarskie.

(***) Niepotrzebne skreślić.

(****) Państwa członkowskie, o których mowa w art. 103o ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, nie mają obowiązku wypełniania pkt C i F.”;

2) w załączniku II część B otrzymuje brzmienie:

„B. LATA BUDŻETOWE 2014-2018 (*)

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie (**):

Data przekazania informacji:

Środki	Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007	Rok budżetowy					Ogółem
		2014	2015	2016	2017	2018	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1- System płatności jednolitych	Artykuł 103o						

(w tys. EUR)

3- Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł 103q						
4- Zielone zbiory	Artykuł 103r						
5- Fundusze wspólnego inwestowania	Artykuł 103s						
6- Ubezpieczenie zbiorów	Artykuł 103t						
7- Inwestycje w przedsiębiorstwie	Artykuł 103u						
9- Destylacja produktów ubocznych	Artykuł 103v						
Razem							

Środek i podśrodki	Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013						
2- Promocja	Artykuł 45						
3a- Ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych	Artykuł 46 ust. 3 lit. c)						
8- Innowacja	Artykuł 51						
	Razem						

	Ogółem						
--	--------	--	--	--	--	--	--

- (*) Kwoty uwzględniają także wydatki związane z działaniami uruchomionymi w ramach pierwszego programu pięcioletniego na lata 2009-2013 oraz w odniesieniu do których płatności zostaną dokonane w ramach drugiego programu pięcioletniego na lata 2014-2018.
- (**) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.”;

3) w załączniku III część B otrzymuje brzmienie:

„B. LATA BUDŻETOWE 2014-2018 (*)

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie (**):

Region:

Dzień przekazania informacji:

Środki	Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007	Rok budżetowy					Ogółem
		2014	2015	2016	2017	2018	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1- System płatności jednolitych	Artykuł 103o						
3- Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł 103q						

(w tys. EUR)

4- Zielone zbiory	Artykuł 103r						
5- Fundusze wspólnego inwestowania	Artykuł 103s						
6- Ubezpieczenie zbiorów	Artykuł 103t						
7- Inwestycje w przedsiębiorstwie	Artykuł 103u						
9- Destylacja produktów ubocznych	Artykuł 103v						
Razem							

Środek i podśrodki	Rozporządzenie(UE) nr 1308/2013						
2- Promocja	Artykuł 45						
3a- Ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych	Artykuł 46 ust. 3 lit. c)						
8- Innowacja	Artykuł 51						
Razem							

Ogółem							
--------	--	--	--	--	--	--	--

(*) Kwoty uwzględniają także wydatki związane z działaniami uruchomionymi w ramach pierwszego programu pięcioletniego na lata 2009-2013 oraz w odniesieniu do których płatności zostaną dokonane w ramach drugiego programu pięcioletniego na lata 2014-2018.

(**) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.”;

4) w załączniku IV część B otrzymuje brzmienie:

„B. LATA BUDŻETOWE 2014–2018

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie (*):

Data przekazania informacji (**):

Data poprzedniego przekazania informacji:

Numer niniejszej zmienionej tabeli:

Przyczyna: modyfikacja wymagana przez Komisję/modyfikacja wymagana przez państwo członkowskie (***)

		Rok budżetowy						
Środki	Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007		2014	2015	2016	2017	2018	Ogółem
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1- System płatności jednolitych	Artykuł 103o							

(w tys. EUR)

3- Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł 103q	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
4- Zielone zbory	Artykuł 103r	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
5- Fundusze wspólnego inwestowania	Artykuł 103s	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
6- Ubezpieczenie zbiorów	Artykuł 103t	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
7- Inwestycje w przedsiębiorstwie	Artykuł 103u	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
9- Destylacja produktów ubocznych	Artykuł 103v	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
Razem		Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
Środek i podśrodki	Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013							
2- Promocja	Artykuł 45	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
3a- Ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych	Artykuł 46 ust. 3 lit. c)	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						

(w tys. EUR)

8- Innowacja	Artykuł 51	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
	Razem	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
	Ogółem	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						

- (*) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.
 (**) Termin przekazania informacji: 1 marca i 30 czerwca.
 (***) Niepotrzebne skreślić."

5) w załączniku V część B otrzymuje brzmienie:

„B. LATA BUDŻETOWE 2014–2018

Państwo członkowskie (*): Okres: Data złożenia:

Numer weryfikacji:

A. Ocena ogólna:

B. **Warunki i efekty wdrożenia proponowanych środków (**)**

a) *Wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 103o*

b) 1. *Promocja na rynku państwa trzeciego zgodnie z art. 103p rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:*

Warunki wdrażania:

Efekty (***)

Pomoc państwa:

2. *Promocja w państwach członkowskich zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:*

Warunki wdrażania:

Efekty (***)

Pomoc państwa:

(c) 1. *Restrukturyzacja i przekształcanie winnic zgodnie z art. 103q rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;*

Warunki wdrażania:

Efekty:

2. *Ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych zgodnie z art. 46 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:*

Warunki wdrażania:

Efekty:

d) *Zielone zbiory zgodnie z art. 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:*

Warunki wdrażania:

Efekty:

e) Fundusze wspólnego inwestowania zgodnie z art. 103s rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

Warunki wdrażania:

Efekty:

f) Ubezpieczanie zbiorów zgodnie z art. 103t rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

Warunki wdrażania:

Efekty:

Pomoc państwa:

g) Inwestycje w przedsiębiorstwie zgodnie z art. 103u rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

Warunki wdrażania:

Efekty:

Pomoc państwa:

h) Innowacja zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

Warunki wdrażania:

Efekty:

i) Destylacja produktów ubocznych zgodnie z art. 103v rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

Warunki wdrażania (w tym poziom pomocy):

Efekty:

C. Wnioski (oraz, w razie potrzeby, przewidywane zmiany)

(*) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.

(**) Należy wypełnić tylko akapity dotyczące działań, które zostały wprowadzone w programie wsparcia.

(***) Ocena skutków technicznych, gospodarczych, środowiskowych i społecznych oparta na kryteriach i wskaźnikach ilościowych zdefiniowanych do celów monitoringu i oceny przedłożonego programu.”;

6) w załączniku VI część B otrzymuje brzmienie:

„B. LATA BUDŻETOWE 2014–2018

Państwo członkowskie (*):							
Data przekazania informacji (**):							
Tabela skorygowana: Tak/Nie (***)		Jeśli tak, numer:					
		Rok budżetowy					
Środki	Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007	2014	2015	2016	2017	2018	Ogółem
		Prognoza/ Wykonanie ⁽³⁾	Prognoza/ Wykonanie ⁽³⁾	Prognoza/ Wykonanie ⁽³⁾	Prognoza/ Wykonanie ⁽³⁾	Prognoza/ Wykonanie ⁽³⁾	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1- System płatności jednolitych	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
3- Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł-103q						
4- Zielone zbiorcy	Artykuł-103r						

(suma w tys. EUR)

2 — Promocja na rynkach państw trzecich	Artykuł-103p	Liczba projektów										(Skumulowane)
		Średnie wsparcie Wspólnoty (***)										
		Pomoc państwa										(Skumulowane)
3 — Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł-103q	Objęty obszar (ha)										(Skumulowane)
		Średnia kwota (EUR/ha) (****)										
4 — Zielone zbiorzy	Artykuł-103r	Objęty obszar (ha)										
		Średnia kwota (EUR/ha) (****)										
5 — Fundusze wspólnego inwestowania	Artykuł-103s	Liczba nowych funduszy										(Skumulowane)
		Średnie wsparcie Wspólnoty (*****)										
6 — Ubezpieczenie zbiorów	Artykuł-103t	Liczba producentów										(Skumulowane)
		Średnie wsparcie Wspólnoty (*****)										
		Pomoc państwa										(Skumulowane)

(suma w tys. EUR)

3a — Ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych	Artykuł-46 ust. 3 lit. c)	Objęty obszar (ha)																	(Skumulowane)
		Średnia kwota (EUR/ha) (****)																	
8 — Innowacja	Artykuł-51	Liczba beneficjentów																	(Skumulowane)
		Średnie wsparcie Wspólnoty (*****)																	

(*) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.

(**) Termin przekazania informacji: dla prognoz: do dnia 1 marca i 30 czerwca każdego roku; dla realizacji: do dnia 1 marca każdego roku (2015 r. po raz pierwszy).

(***) Obliczona jako iloraz kwot(y) zadeklarowanych(ej) oraz liczby projektów wskazanej w niniejszym załączniku.

(****) Obliczona jako iloraz kwot(-y) zadeklarowanych(-ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz obszaru rozpatrywanego w niniejszym załączniku.

(*****) Obliczona jako iloraz kwot(-y) zadeklarowanych(-ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby funduszy rozpatrywanych w niniejszym załączniku.

(*****) Obliczona jako iloraz kwot(-y) zadeklarowanych(-ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby producentów rozpatrywanych w niniejszym załączniku.

(*****) Obliczona jako iloraz kwot(-y) zadeklarowanych(-ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby beneficjentów rozpatrywanych w niniejszym załączniku.

(*****) Szczegóły należy podać w załącznikach I i V.

(*****) Obliczona jako iloraz kwot(-y) zadeklarowanych(-ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby hektolitrów rozpatrywanych w niniejszym załączniku.”;

8) w załączniku VIII część B otrzymuje brzmienie:

„B. LATA BUDŻETOWE 2014–2018

1. Promocja w państwach członkowskich

Państwo członkowskie:

Prognoza/wykonanie (*)

Data przekazania informacji (**):

Data poprzedniego przekazania informacji:

Numer niniejszej zmienionej tabeli:

Beneficjenci	Kwalifikujący się środek (art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)	Opis (***)	Rynek docelowy	Okres	Kwalifikujące się wydatki (EUR)	w tym wkład Wspólnoty (EUR)	w tym inne wsparcie ze środków publicznych, o ile dotyczy (EUR)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
...							

2. Promocja w państwach trzecich

Państwo członkowskie:

Prognoza/wykonanie (*)

Data przekazania informacji (**):

Data poprzedniego przekazania informacji:

Numer niniejszej zmienionej tabeli:

Beneficjenci	Kwalifikujący się środek (art. 45 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)	Opis (***)	Objęty obszar	Okres	Kwalifikujące się wydatki (EUR)	w tym wkład Wspólnoty (EUR)	w tym inne wsparcie ze środków publicznych, o ile dotyczy (EUR)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
...							

(*) Niepotrzebne skreślić.

(**) Termin przekazania informacji: dla prognoz: do dnia 1 marca i 30 czerwca każdego roku; dla realizacji: do dnia 1 marca każdego roku (2015 r. po raz pierwszy).

(***) Włączyć, jeśli działanie promocyjne jest organizowane we współpracy z jednym lub większą liczbą państw członkowskich.”;

9) w załączniku VIIIa część B otrzymuje brzmienie:

„B. LATA BUDŻETOWE 2014–2018

1. Restrukturyzacja i przekształcanie winnic zgodnie z art. 103q rozporządzenia (WE) nr 1234/2007

Państwo członkowskie (*):

Rok budżetowy:

Data przekazania informacji (**):

Region:	Globalnie zatwierdzone działania restrukturyzacyjne i przekształcenia		Działania restrukturyzacyjne, których dotyczyło poprzednie karczowanie (**)		Kontrola przed karczowaniem (****)				Kontrola po restrukturyzacji/przekształceniu		Powierzchnia ostatecznie przyjęta po kontroli (ha)	Powierzchnia nie przyjęta po kontroli (ha)	Odrzucone wnioski o premie (EUR)	Sankcje (****)
	Liczba wniosków	Obszar (ha)	Liczba	Obszar, którego dotyczyło poprzednie karczowanie (ha)	administracyjna		na miejscu		Liczba skontrolowanych producentów	Skontrolowany obszar (ha)				
					Liczba skontrolowanych producentów	Skontrolowany obszar (ha)	Liczba skontrolowanych producentów	Skontrolowany obszar (ha)						
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
1														
2														
...														
Razem dla państwa członkowskiego														

2. **Ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych zgodnie z art. 46 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013**

Lata budżetowe 2014-2018:

Państwo członkowskie (*):

Rok budżetowy:

Data przekazania informacji (**):

Region:	Globalnie zatwierdzone operacje ponownego sadzenia		Kontrola administracyjna przed ponownym sadzeniem		Kontrola administracyjna po ponownym obsadzeniu		Powierzchnia ostatecznie przyjęta po kontroli (ha)	Powierzchnia nie przyjęta po kontroli (ha)	Odrzucone wnioski o premie (EUR)	Kary (****)
	Liczba wniosków	Obszar (ha)	Liczba skontrolowanych producentów	Skontrolowany obszar (ha)	Liczba skontrolowanych producentów	Skontrolowany obszar (ha)				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1										
2										
...										
Razem dla państwa członkowskiego										

(*) Należy zastosować akronimy wg wskazówek OPOCE.

(**) Termin przekazania informacji: 1 grudnia każdego roku, a po raz pierwszy 1 grudnia 2014 r.

(***) Częściowo ujęte w kolumnach 2 i 3.

(****) W stosownych przypadkach.”;

10) w załączniku VIIIc tabele 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Tabela 2

Arkusz informacji ogólnych (*)

Państwo członkowskie (**) Odnosny(-e) region(-y) (jeśli dotyczy):

1. Identyfikacja pomocy

1.1. Nazwa pomocy (lub nazwa przedsiębiorstwa będącego beneficjentem pomocy w przypadku pomocy indywidualnej):
.....

1.2. Krótki opis celu pomocy:
.....

Podstawowy cel (proszę zaznaczyć tylko jeden):

- Promocja w państwach trzecich (art. 130p rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)
- Promocja w państwach członkowskich (art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)
- Ubezpieczenie zbiorów (art. 130t rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)
- Inwestycje (art. 130u rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)

1.3. Program pomocy - pomoc indywidualna

Informacja dotyczy:

- programu pomocy
- pomocy indywidualnej

2. Krajowa podstawa prawna:

Tytuł krajowej postawy prawnej, w tym przepisów wykonawczych:
.....
.....
.....

3. Beneficjenci

3.1. Siedziba beneficjenta(ów)

- w regionie(-nach) nieobjętym (-ych) pomocą
- w regionie(-nach) kwalifikowalnym(-nych) do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE (określić na szczeblu NUTS-3 lub niższym)
- w regionie(-nach) kwalifikowalnym(-nych) do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE (określić na szczeblu NUTS-2 lub niższym)
- mieszana: (określić)

3.2. W przypadku pomocy indywidualnej:

Nazwa beneficjenta:

Rodzaj beneficjenta:

- MŚP

Liczba pracowników:

Obrót w skali rocznej:

Bilans roczny:

Niezależność:

- duże przedsiębiorstwo

3.3. W przypadku programu pomocy:

Rodzaj beneficjentów:

- wszystkie firmy (duże firmy oraz przedsiębiorstwa małe i średnie)
- tylko duże przedsiębiorstwa
- małe i średnie przedsiębiorstwa
- średnie- przedsiębiorstwa
- małe przedsiębiorstwa
- mikroprzedsiębiorstwa
- następujący beneficjenci:

Szacunkowa liczba beneficjentów:

- poniżej 10
- od 11 do 50
- od 51 do 100
- od 101 do 500
- od 501 do 1000
- ponad 1000

4. **Forma pomocy i sposoby jej finansowania**

Forma pomocy udostępnionej beneficjentowi (określić; w stosownych przypadkach *osobno dla każdego środka*) (np. dotacja bezpośrednia, pożyczka o obniżonym oprocentowaniu...):

.....

(*) Informacje przekazywane zgodnie z art. 37a ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia

(**) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.

Tabela 3

1. Uzupełniający arkusz informacyjny dotyczący pomocy na promocję na rynkach państw trzecich (art. 130p rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*)

Państwo członkowskie (**) Odnośny(-e) region(-y) (jeśli dotyczy):

Niniejszym potwierdza się, że:

- pomoc na kampanię reklamową nie jest przyznana konkretnym przedsiębiorstwom;
- kampania reklamowa nie zagraża sprzedaży produktów lub nie dyskredytuje produktów z innych państw członkowskich;
- kampania reklamowa jest zgodna z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008 (***), w tym z wymogiem, że kampania reklamowa nie jest przeznaczona dla znaków firmowych. (W celu udokumentowania tego oświadczenia należy przedstawić informacje na temat zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008).

2. Uzupełniający arkusz informacyjny dotyczący pomocy na promocję w państwach członkowskich (art. 45 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013) (**)**

Państwo członkowskie (****) Odnośny(-e) region(-y) (jeśli dotyczy):

Niniejszym potwierdza się, że:

- pomoc na kampanię reklamową nie jest przyznana konkretnym przedsiębiorstwom;
- kampania reklamowa nie zagraża sprzedaży produktów lub nie dyskredytuje produktów z innych państw członkowskich;
- kampania reklamowa jest zgodna z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008 (*****), w tym z wymogiem, że kampania reklamowa nie jest przeznaczona dla znaków firmowych. (W celu udokumentowania tego oświadczenia należy przedstawić informacje na temat zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008).

(*) Informacje przekazywane zgodnie z art. 37a ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

(**) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.

(***) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.).

(****) Informacje przekazywane zgodnie z art. 37a ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

(*****) Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.

(*****) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.)”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 615/2014**z dnia 6 czerwca 2014 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do programów prac w celu wsparcia sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 2, art. 58 ust. 4, art. 62 ust. 2, art. 63 ust. 5, art. 64 ust. 7 i art. 66 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 31,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 ustanawia się przepisy dotyczące programów wsparcia dla sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych. Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie i jednolite stosowanie nowych ram prawnych ustanowionych we wzmiankowanym rozporządzeniu, Komisji przyznano uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych ustalających środki konieczne do jego stosowania w odniesieniu do wymienionych programów prac. Środki te powinny zastąpić przepisy określone w rozporządzeniu (WE) nr 867/2008 uchylonym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 611/2014 ⁽³⁾.
- (2) Aby umożliwić państwom członkowskim będącym producentami oliwek wdrożenie systemu wsparcia dla sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych, należy ustanowić procedury dotyczące programów prac i ich zmian, wypłaty finansowania Unii, w tym zaliczek, kwot zabezpieczeń, które należy składać, kontroli, sprawozdań z kontroli, korekt i kar w przypadku nieprawidłowości i zaniedbań w stosowaniu programów prac.
- (3) Aby umożliwić właściwe wykorzystanie przez państwo członkowskie dostępnego finansowania, należy przewidzieć procedurę corocznej zmiany programów prac zatwierdzonych w odniesieniu do roku następnego, tak aby uwzględnić ewentualne należycie uzasadnione zmiany w stosunku do warunków początkowych. Niezbędne jest również, by państwa członkowskie mogły określić warunki wymagane do wprowadzania zmian do treści programów prac oraz budżetu programów prac w taki sposób, aby nie następowało przekroczenie rocznych kwot finansowania przyznanych na dany rok państwom członkowskim będącym producentami oliwek w zastosowaniu art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Aby umożliwić elastyczność we wdrażaniu programów prac, należy ustalić termin składania wniosków o wprowadzanie zmian do programów prac.
- (4) Aby organizacje sektora oliwek otrzymujące finansowanie mogły rozpocząć wdrażanie programów prac w odpowiednim czasie, należy przewidzieć, by mogły one otrzymywać, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, maksymalną zaliczkę w wysokości 90 % wkładu Unii przewidzianego na każdy rok objęty zatwierdzonym programem prac. Należy ustalić szczegółowe zasady wypłacania tej zaliczki.
- (5) Należy ustanowić, że wnioski o finansowanie mają być składane przez uznane organizacje producentów, uznane stowarzyszenia organizacji producentów i uznane organizacje międzybranżowe (zwane dalej „organizacjami otrzymującymi finansowanie”) do agencji płatniczej państwa członkowskiego zgodnie z konkretnym harmonogramem. Należy także przewidzieć, że wnioski te powinny być sporządzane zgodnie ze wzorem dostarczonym przez właściwy organ i że powinny im towarzyszyć dokumenty potwierdzające realizację programów prac oraz dokonane wydatki. Należy ustalić, że agencja płatnicza państwa członkowskiego wypłaca finansowanie i zwalnia zabezpieczenie po zakończeniu całego programu prac, zweryfikowaniu dokumentów potwierdzających i przeprowadzeniu kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 611/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do programów wsparcia sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych (zob. s. 55 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (6) Do celów właściwego zarządzania programami prac państwa członkowskie powinny ustanowić plan kontroli na miejscu obejmujący próbę organizacji otrzymujących finansowanie na podstawie analizy ryzyka i sprawdzić, czy warunki dotyczące przyznania finansowania Unii są spełnione. Należy przewidzieć, że każda kontrola na miejscu powinna być przedmiotem szczegółowego sprawozdania z kontroli. W odniesieniu do popełnionych nieprawidłowości państwa członkowskie powinny ustanowić odpowiedni system korekt i kar obejmujący każdą nienależnie wypłaconą kwotę, powiększoną w razie potrzeby o odsetki.
- (7) Aby zapewnić monitorowanie wdrażania programów prac i ich ocenę podczas całego okresu ich realizacji, organizacje otrzymujące finansowanie powinny sporządzić sprawozdanie ze swojej działalności i przekazać je krajowym organom zainteresowanych państw członkowskich. Należy również przewidzieć przekazywanie tych sprawozdań Komisji.
- (8) Aby zwiększyć ogólny wpływ programów prac realizowanych w dziedzinie monitorowania rynku i zarządzania nim w sektorach oliwy z oliwek i oliwek stołowych, należy ustanowić przepisy nakładające na organizacje otrzymujące finansowanie i państwa członkowskie obowiązek zamieszczania na swoich stronach internetowych wyników zastosowanych środków.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wykonawcze do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wdrożenia programów prac w sektorach oliwy z oliwek i oliwek stołowych, ich zmian, wypłaty pomocy, w tym zaliczek, obowiązujących procedur i kwoty zabezpieczenia, które należy złożyć w chwili składania wniosku o zatwierdzenie programu prac i przy wypłacie zaliczki pomocy.

Artykuł 2

Zmiany programów prac

1. Organizacja otrzymująca finansowanie może, stosując procedurę określoną przez państwo członkowskie, zwrócić się o wprowadzenie zmian do treści i budżetu swojego już zatwierdzonego programu prac, o ile nie powodują one przekroczenia kwoty, o której mowa w art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w odniesieniu do przedmiotowego państwa członkowskiego.
2. Do wniosku o wprowadzenie zmian w programie prac, w tym o połączenie odrębnych programów prac, dołącza się dokumenty towarzyszące określające powody, charakter i następstwa proponowanych zmian. Organizacja otrzymująca finansowanie powinna złożyć wniosek do właściwego organu państwa członkowskiego najpóźniej do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji programu prac.
3. Jeżeli organizacje otrzymujące finansowanie, które połączyły się, realizowały uprzednio odrębne programy prac, kontynuują one ich realizację równolegle i w odrębny sposób do dnia 1 stycznia roku następującego po połączeniu.

W drodze odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą zezwolić tym organizacjom otrzymującym finansowanie, które połączyły się i które odpowiednio uzasadnią swój wniosek, na odrębną realizację ich odpowiednich programów prac bez ich łączenia.

4. Zmiany programu prac zaczynają obowiązywać dwa miesiące po otrzymaniu przez właściwy organ wniosku o wprowadzenie zmian, z wyjątkiem sytuacji, gdy właściwy organ uzna, że przedstawione zmiany nie są zgodne z mającymi zastosowanie warunkami. W takim przypadku właściwy organ powiadamia o tym organizację otrzymującą finansowanie, która przedkłada, w razie potrzeby, poprawioną wersję swojego programu prac.
5. W przypadku gdy finansowanie Unii uzyskane przez organizację otrzymującą finansowanie jest niższe niż kwota przewidziana w zatwierdzonym programie prac, beneficjent może dostosować swój program do otrzymanego finansowania. Beneficjent zwraca się z wnioskiem do właściwego organu o zatwierdzenie tej zmiany programu prac.
6. W drodze odstępstwa od ust. 2 i 4 właściwy organ może, podczas wdrażania programu prac, zatwierdzić zmianę środka programu prac, pod warunkiem że:
- zmiana środka zostaje zgłoszona właściwemu organowi przez organizację otrzymującą finansowanie dwa miesiące przed rozpoczęciem wdrażania przedmiotowego środka;
 - zgłoszeniu towarzyszą dokumenty uzupełniające określające przyczynę, charakter i następstwa proponowanej zmiany oraz wykazano w nim, że odnośna zmiana nie zmienia początkowego celu programu prac;
 - budżet przyznany na tematykę, której dotyczy przedmiotowy środek, pozostaje stały;
 - podział dostępnego finansowania na inne na inne elementy zakresie tematyki obejmującej przedmiotowy środek nie przekracza 40 000 EUR.
7. Jeżeli właściwy organ nie zgłosi uzasadnionych zastrzeżeń dotyczących nieprzestrzegania warunków, o których mowa w ust. 6, w terminie miesiąca od daty zgłoszenia zmiany środka, zmianę uznaje się za zatwierdzoną.

Artykuł 3

Zaliczki

- Organizacja otrzymująca finansowanie, która złożyła wniosek o zaliczkę określony w art. 7 ust. 3 lit. h) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014, otrzymuje, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu, całkowitą zaliczkę w wysokości maksymalnie 90 % wkładu Unii przewidzianego na każdy odnośny rok w zatwierdzonym programie prac.
- Przed upływem miesiąca następującego po miesiącu rozpoczęcia realizacji zatwierzonego programu prac na dany rok państwo członkowskie wypłaca danej organizacji otrzymującej finansowanie pierwszą transzę w wysokości połowy kwoty zaliczki określonej w ust. 1. Druga transza zaliczki w wysokości pozostałej połowy wymienionej kwoty wypłacana jest po weryfikacji, o której mowa w ust. 3.
- Przed wypłaceniem drugiej transzy państwo członkowskie sprawdza, czy pierwsza transza zaliczki została faktycznie wydana, a związane z nią środki zrealizowane. Weryfikacji tej dokonuje państwo członkowskie na podstawie sprawozdania rocznego określonego w art. 9 lub na podstawie sprawozdania z kontroli określonego w art. 7.

Artykuł 4

Zabezpieczenie, które należy złożyć

- Zaliczki określone w art. 3 są uzależnione od złożenia przez daną organizację otrzymującą finansowanie zabezpieczenia, zgodnie z art. 66 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w kwocie równej 110 % kwoty zaliczki będącej przedmiotem wniosku.
- Przed datą określoną przez państwo członkowskie i najpóźniej dnia 31 marca zainteresowane organizacje otrzymujące finansowanie mogą złożyć w odnośnym państwie członkowskim wniosek o zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, w kwocie równej łącznym faktycznie poniesionym i zweryfikowanym przez państwo członkowskie wydatkom, odpowiadającym wysokości pierwszej transzy zaliczki. To ostatnie określa dokumenty uzupełniające, które należy dołączyć do takiego wniosku, sprawdza je i zwalnia zabezpieczenie odpowiadające poniesionym wydatkom, najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku.

Artykuł 5

Wyplata finansowania Unii

1. Do celów wypłaty finansowania Unii na podstawie art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 organizacja otrzymująca finansowanie składa wnioski o finansowanie do agencji płatniczej państwa członkowskiego przed datą określoną przez państwo członkowskie i najpóźniej 30 czerwca roku następującego po każdym roku realizacji programu pracy.

Państwo członkowskie może wypłacić organizacjom otrzymującym finansowanie pozostałą część finansowania Unii przypadającą na każdy rok realizacji programu prac po upewnieniu się na podstawie sprawozdania rocznego określonego w art. 9 lub na podstawie sprawozdania z kontroli określonego w art. 7, że obie transze zaliczki określone w art. 3 ust. 3 zostały faktycznie zrealizowane.

Każdy wniosek o finansowanie Unii złożony po dniu 30 czerwca jest niedopuszczalny, a kwoty ewentualnie wypłacone z tytułu zaliczki na poczet finansowania programu prac są zwracane zgodnie z procedurą określoną w art. 8.

2. Wniosek o finansowanie Unii sporządzany jest zgodnie z modelem określonym przez właściwy organ państwa członkowskiego. Aby wniosek został uwzględniony, muszą mu towarzyszyć:

a) sprawozdanie składające się z następujących elementów:

- (i) szczegółowego opisu zrealizowanych etapów programu prac, w podziale na obszary i środki, o których mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014;
- (ii) w odpowiednim przypadku, uzasadnienia i konsekwencji finansowych rozbieżności pomiędzy etapami programu prac zatwierdzonego przez państwo członkowskie a etapami programu, które zostały faktycznie zrealizowane;
- (iii) oceny programu prac na podstawie kryteriów określonych w art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014;

b) faktury i dokumenty bankowe poświadczające realizację wydatków poniesionych w okresie realizacji programu prac;

c) w odpowiednim przypadku, dokumenty poświadczające rzeczywistą wypłatę wkładów finansowych organizacji otrzymujących finansowanie oraz danego państwa członkowskiego.

3. Wszelkie wnioski o finansowanie niespełniające warunków ustanowionych w ust. 1 i 2 zostają uznane za niedopuszczalne i odrzucone. Zainteresowana organizacja otrzymująca finansowanie może złożyć nowy wniosek o finansowanie wraz z uzasadnieniem i brakującymi elementami w terminie określonym przez państwo członkowskie.

4. Wszelkie wnioski dotyczące wydatków na zrealizowane środki poniesionych później niż dwa miesiące po zakończeniu okresu realizacji programu prac są odrzucane.

5. Najpóźniej trzy miesiące od daty złożenia wniosku o finansowanie i dokumentów uzupełniających określonych w ust. 2 oraz po zbadaniu dokumentów uzupełniających i przeprowadzeniu kontroli określonych w art. 6, państwo członkowskie wypłaca należne finansowanie Unii i, w odpowiednim przypadku, zwalnia zabezpieczenie określone w art. 4. Zabezpieczenie określone w art. 7 ust. 3 lit. g) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014 zostaje zwolnione po realizacji całego programu prac, zbadaniu dokumentów uzupełniających oraz przeprowadzeniu kontroli określonych w art. 6.

Artykuł 6

Kontrole na miejscu

1. Państwa członkowskie sprawdzają, czy spełnione są warunki przyznawania finansowania Unii, szczególnie w odniesieniu do następujących aspektów:

a) zgodności z warunkami uznawania beneficjentów, o których mowa w art. 152, 154, 156, 157 i 158 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

- b) realizacji zatwierdzonych programów prac, w szczególności środków dotyczących inwestycji i usług;
- c) wydatków faktycznie poniesionych w stosunku do wnioskowanego finansowania oraz udziału finansowego danych podmiotów gospodarczych z sektora oliwek.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego wdrażają plan kontroli programów prac obejmujący próbę organizacji otrzymujących finansowanie dobraną na podstawie analizy ryzyka i obejmującą rocznie co najmniej 30 % organizacji otrzymujących finansowanie Unii na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Dobór dokonywany jest tak, aby:

- a) wszystkie organizacje producentów i ich stowarzyszenia zostały poddane kontroli na miejscu co najmniej raz podczas realizacji zatwierzonego programu prac po wypłacie zaliczki i przed ostateczną wypłatą finansowania Unii;
- b) wszystkie organizacje międzybranżowe zostały poddane kontroli w każdym roku realizacji zatwierzonego programu prac. Jeżeli w ciągu roku otrzymały one zaliczkę, kontrola następuje po dacie wypłaty tej zaliczki.

W przypadku gdy kontrole wykryją nieprawidłowości, właściwy organ przeprowadza w danym roku kontrole dodatkowe i zwiększa liczbę organizacji otrzymujących finansowanie, które mają zostać poddane kontroli w roku następnym.

3. Właściwy organ określa organizacje otrzymujące finansowanie, które mają zostać poddane kontroli, na podstawie analizy ryzyka opartej o następujące kryteria:

- a) kwota finansowania odnosząca się do zatwierzonego programu prac;
- b) charakter środków finansowanych w ramach programu prac;
- c) stopień zaawansowania realizacji programów prac;
- d) wnioski z wcześniejszych kontroli na miejscu lub weryfikacji przeprowadzonych w trakcie procedury uznawania, o której mowa w art. 154 ust. 4 i art. 158 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- e) inne kryteria ryzyka określone przez państwa członkowskie.

4. Kontrole na miejscu są niezapowiedziane. Jednakże aby ułatwić praktyczną realizację kontroli, dopuszczalne jest powiadomienie kontrolowanej organizacji otrzymującej finansowanie z wyprzedzeniem nieprzekraczającym 48 godzin.

5. Czas trwania każdej kontroli na miejscu odpowiada zaawansowaniu realizacji zatwierzonego programu prac oraz wydatkom poniesionym na inwestycje i usługi.

Artykuł 7

Sprawozdania z kontroli

Każda kontrola na miejscu, o której mowa w art. 6, jest przedmiotem szczegółowego sprawozdania z kontroli, wskazującego w szczególności:

- a) datę i czas trwania kontroli;
- b) wykaz obecnych osób;
- c) wykaz skontrolowanych faktur;
- d) numery referencyjne wybranych faktur w rejestrze zakupów lub sprzedaży i rejestr VAT, w którym zaksięgowano wybrane faktury;
- e) dokumenty bankowe potwierdzające zapłatę wybranych kwot;
- f) wykaz środków już zrealizowanych, które szczegółowo przeanalizowano w trakcie kontroli na miejscu;
- g) wynik kontroli.

Artykuł 8

Płatności nienależne i kary

1. W przypadku gdy cofnięcie uznania, o którym mowa w art. 154 i 158 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wynika z faktu, że organizacja otrzymująca finansowanie celowo lub w wyniku poważnego zaniedbania nie dopełniła swoich obowiązków, organizacja otrzymująca finansowanie zostaje pozbawiona możliwości korzystania z finansowania Unii w odniesieniu do całości programu prac.
2. Jeżeli dany środek nie zostanie wdrożony zgodnie z programem prac, organizacja otrzymująca finansowanie zostaje pozbawiona możliwości korzystania z finansowania w odniesieniu do danego środka.
3. W przypadku środka, co do którego w późniejszym terminie okazało się, że nie kwalifikuje się do objęcia finansowaniem, a który został wdrożony zgodnie z zatwierdzonym programem prac, państwo członkowskie może zdecydować o wypłacie należnego finansowania lub o nieprzystępowaniu do egzekwowania kwot już wypłaconych, jeżeli taka decyzja jest dopuszczalna w porównywalnych przypadkach finansowanych z budżetu krajowego oraz jeżeli dana organizacja otrzymująca finansowanie nie działała przez zaniedbanie lub umyślnie.
4. W przypadku poważnego zaniedbania lub nieprawdziwych oświadczeń organizacja otrzymująca finansowanie zostaje pozbawiona możliwości korzystania z:
 - a) finansowania publicznego w odniesieniu do całości programu prac; oraz
 - b) finansowania Unii na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 na cały trzyletni okres następujący po okresie, w którym nieprawidłowość została stwierdzona.
5. Jeżeli finansowanie jest wykluczone na podstawie ust. 1, 2 i 4, właściwy organ odzyskuje kwotę pomocy publicznej już wypłaconej organizacji otrzymującej finansowanie.
6. Odzyskane na podstawie ust. 5 kwoty wkładu UE zostają powiększone, w odpowiednich przypadkach, o odsetki naliczone na podstawie:
 - a) okresu, który upłynął między płatnością a zwrotem kwoty przez beneficjenta;
 - b) stawek stosowanych przez Europejski Bank Centralny przy głównych operacjach refinansowania publikowanych w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* i obowiązujących w dniu, w którym dokonano nienależnej wypłaty, powiększonych o trzy punkty procentowe.
7. Kwoty finansowania Unii odzyskane na podstawie niniejszego artykułu zostają wypłacone agencji płatniczej i odjęte od wydatków finansowanych w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji.

Artykuł 9

Sprawozdanie organizacji otrzymujących finansowanie

1. Przed dniem 1 maja każdego roku organizacje otrzymujące finansowanie przedstawiają właściwym organom krajowym roczne sprawozdanie z wdrożenia programu prac podczas poprzedniego roku realizacji. Sprawozdanie to obejmuje następujące elementy:
 - a) etapy programu prac zrealizowane lub będące w trakcie realizacji;
 - b) podstawowe zmiany wprowadzone do programu prac;
 - c) ocenę wyników już uzyskanych na podstawie wskaźników określonych w art. 7 ust. 3 lit. f) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014.W przypadku ostatniego roku realizacji programu prac sprawozdanie końcowe zastępuje sprawozdanie określone w akapicie pierwszym.
2. Sprawozdanie końcowe stanowi ocenę programu prac i zawiera co najmniej następujące elementy:
 - a) wyjaśnienie, na podstawie wskaźników określonych w art. 7 ust. 3 lit. f) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014 oraz wszelkich innych mających znaczenie kryteriów, pozwalające wykazać, w jakim stopniu cele programu zostały osiągnięte;
 - b) wyjaśnienie zmian wprowadzonych do programu prac;
 - c) w odpowiednich przypadkach, wykaz elementów, które należy uwzględnić podczas opracowywania kolejnego programu prac.

3. Zgromadzone dane oraz opracowania sporządzone w trakcie realizacji środków na podstawie art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014 są publikowane, po zakończeniu realizacji odnośnego środka, na stronie internetowej organizacji otrzymującej finansowanie.

Artykuł 10

Informacje przekazywane przez państwa członkowskie

1. Przed rozpoczęciem nowego trzyletniego programu prac i najpóźniej do dnia 31 stycznia roku następującego po zakończeniu poprzedniego programu właściwe organy powiadamiają Komisję o środkach krajowych dotyczących wdrożenia niniejszego rozporządzenia, a w szczególności o:

- a) warunkach uznawania organizacji otrzymujących finansowanie, o których mowa w art. 152, 156 i 157 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) dodatkowych warunkach określających kwalifikujące się środki przyjęte w zastosowaniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014;
- c) celach i priorytetach sektora oliwek określonych w art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014 i ilościowych i jakościowych wskaźnikach skuteczności określonych w art. 7 ust. 1 lit. f) wzmiankowanego rozporządzenia delegowanego;
- d) terminie określonym w art. 2 ust. 3;
- e) uzgodnieniach dotyczących systemu zaliczek, o którym mowa w art. 3, oraz, w odpowiednich przypadkach, systemie płatności finansowania krajowego;
- f) zastosowaniu kontroli określonych w art. 6 oraz kar i korekt określonych w art. 8.

2. Nie później niż do dnia 1 maja każdego roku realizacji zatwierdzonego programu prac właściwe organy przekazują Komisji dane dotyczące:

- a) programów prac i ich charakterystyki, z rozbiciem na typy organizacji otrzymujących finansowanie, dziedziny i środki oraz obszary regionalne;
- b) kwoty finansowania przyznanej na każdy program prac;
- c) harmonogramu finansowania Unii określonego na poszczególne lata budżetowe w całym okresie realizacji programów prac.

3. Nie później niż do dnia 20 października każdego roku realizacji zatwierdzonych programów prac właściwe organy przekazują Komisji sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia zawierające co najmniej następujące elementy:

- a) liczbę finansowanych programów prac, beneficjentów, powierzchnie upraw oliwek, liczbę pras, rozmiary infrastruktury przetwórczej oraz przedmiotowe ilości oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
- b) charakterystykę środków realizowanych w każdym obszarze;
- c) rozbieżności między środkami planowanymi a środkami faktycznie zrealizowanymi i ich następstwa w odniesieniu do wydatków;
- d) ewaluację i ocenę programów prac, z uwzględnieniem, między innymi, oceny, o której mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) ppkt (iii);
- e) statystyki przeprowadzonych kontroli oraz sprawozdania z kontroli opracowane zgodnie z art. 6 i 7 oraz kary lub korekty zastosowane zgodnie z art. 8;
- f) wydatki w rozbiciu na programy prac oraz dziedziny i środki oraz wkład finansowy Unii, wkład krajowy i wkład organizacji otrzymujących finansowanie.

4. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, dokonywane są zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

5. Właściwe organy państw członkowskich publikują na swoich stronach internetowych wszystkie zgromadzone dane oraz, po ich zakończeniu, opracowania sporządzone w ramach realizacji środków na podstawie art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 611/2014.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 616/2014**z dnia 6 czerwca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	46,1
	MK	38,5
	TR	74,3
	ZZ	53,0
0707 00 05	MK	30,7
	TR	106,0
	ZZ	68,4
0709 93 10	MA	68,1
	TR	114,2
	ZZ	91,2
0805 50 10	AR	120,1
	TR	118,2
	ZA	130,7
	ZZ	123,0
0808 10 80	AR	106,1
	BR	84,0
	CL	107,1
	CN	98,5
	NZ	142,1
	US	169,1
	UY	164,7
	ZA	96,8
	ZZ	121,1
	0809 10 00	TR
ZZ		248,1
0809 29 00	TR	372,3
	ZZ	372,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 26 maja 2014 r.

w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej

(2014/335/UE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 311 akapit trzeci,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System zasobów własnych Unii musi zapewniać odpowiednie zasoby na kształtowanie poszczególnych polityk Unii w sposób uporządkowany, przy uwzględnieniu potrzeby ścisłej dyscypliny budżetowej. Rozwój systemu zasobów własnych może i powinien włączać się również w szersze wysiłki na rzecz konsolidacji budżetowej podejmowane w państwach członkowskich i mieć — w najszerszym możliwym zakresie — swój udział w kształtowaniu polityk Unii.
- (2) Niniejsza decyzja powinna wejść w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi i tym samym w pełnym poszanowaniu suwerenności państw.
- (3) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła m.in., że ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości. Ustalenia te powinny zatem zapewniać, zgodnie z odpowiednimi konkluzjami Rady Europejskiej z Fontainebleau w 1984 r., że żadne państwo członkowskie nie ponosi obciążenia budżetowego, które byłoby nadmierne w stosunku do jego względnej zamożności. Właściwe jest zatem wprowadzenie przepisów obejmujących określone państwa członkowskie.
- (4) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że Niemcy, Niderlandy i Szwecja mają korzystać ze zmniejszonych stawek poboru w odniesieniu do zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej (VAT) wyłącznie w okresie 2014–2020. Stwierdziła również, że Dania, Niderlandy i Szwecja mają korzystać z obniżek brutto ich rocznych wkładów opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB) wyłącznie w okresie 2014–2020 oraz że Austria ma korzystać z obniżek brutto jej rocznych wkładów opartych na DNB wyłącznie w okresie 2014–2016. W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że obecny mechanizm korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa ma mieć nadal zastosowanie.
- (5) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że system poboru tradycyjnych zasobów własnych ma pozostać niezmienny. Jednak od dnia 1 stycznia 2014 r. państwa członkowskie mają zatrzymywać, na poczet kosztów poboru, 20 % pobranych przez siebie kwot.

- (6) W celu zapewnienia ścisłej dyscypliny budżetowej, przy uwzględnieniu komunikatu Komisji z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania pułapu zasobów własnych i pułapu środków na zobowiązania zgodnie z decyzją o stosowaniu FISIM do celów zasobów własnych, pułap zasobów własnych powinien być równy 1,23 % sumy DNB państw członkowskich według cen rynkowych w przypadku środków na płatności, a w przypadku środków na zobowiązania należy określić pułap równy 1,29 % sumy DNB państw członkowskich. Pułapy te oparte są na ESA 95, w tym usługach pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM), jako że dane oparte na zmienionym europejskim systemie rachunków ustanowionym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 ⁽¹⁾ („ESA 2010”) nie były dostępne w momencie przyjmowania niniejszej decyzji. W celu utrzymania niezmiennych kwot zasobów finansowych przekazywanych do dyspozycji Unii należy dostosować te pułapy, wyrażone jako odsetek DNB. Pułapy te powinny zostać dostosowane, gdy tylko wszystkie państwa członkowskie przekażą swoje dane na podstawie ESA 2010. W przypadku, gdyby do ESA 2010 zostały wprowadzone jakiegokolwiek zmiany, które wiążą się z istotną zmianą poziomu DNB, pułapy zasoby własnych i środków na zobowiązania należy ponownie dostosować.
- (7) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska zaapelowała do Rady o kontynuowanie prac nad wnioskiem Komisji w sprawie nowego rodzaju zasobów własnych opartych na VAT, aby uczynić go jak najprostszym i jak najbardziej przejrzystym, aby wzmocnić związek z unijną polityką VAT i faktycznymi wpływami z VAT oraz aby zapewnić równe traktowanie podatników we wszystkich państwach członkowskich. Rada Europejska stwierdziła, że nowy rodzaj zasobów własnych opartych na VAT mógłby zastąpić obecny rodzaj zasobów własnych opartych na VAT. Rada Europejska odnotowała również, że w dniu 22 stycznia 2013 r. Rada przyjęła decyzję Rady upoważniającą do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych ⁽²⁾. Zwróciła się do uczestniczących państw członkowskich o zbadanie, czy podatek ten mógłby stać się podstawą nowego rodzaju zasobów własnych w budżecie UE. Stwierdziła, że przepis ten nie miałby wpływu na nieuczestniczące państwa członkowskie ani na obliczanie korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa.
- (8) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że opracowane zostanie rozporządzenie Rady ustanawiające środki wykonawcze w odniesieniu do systemu zasobów własnych Unii, zgodnie z art. 311 akapit czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Dlatego też przepisy o charakterze ogólnym, które mają zastosowanie do wszystkich rodzajów zasobów własnych i w przypadku których, zgodnie z Traktatami, wymagany jest odpowiedni nadzór parlamentu, powinny być ujęte w tym rozporządzeniu, zwłaszcza takie jak procedura obliczania i ujmowania w budżecie rocznego salda budżetowego oraz aspekty kontroli dochodów i nadzoru nad nimi.
- (9) Dla zachowania spójności, ciągłości i pewności prawa powinny zostać ustanowione przepisy obejmujące przejście z systemu wprowadzonego decyzją Rady 2007/436/WE, Euratom ⁽³⁾ do systemu wynikającego z niniejszej decyzji.
- (10) Należy uchylić decyzję 2007/436/WE, Euratom.
- (11) Do celów niniejszej decyzji wszystkie kwoty pieniężne należy wyrazić w euro.
- (12) Przeprowadzono konsultacje z Europejskim Trybunałem Obrachunkowym i Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, które przyjęły swoje opinie ⁽⁴⁾.
- (13) Aby zapewnić przejście do zmienionego systemu zasobów własnych i zbieżność w czasie z rokiem budżetowym, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanawia się zasady przydziału zasobów własnych Unii w celu zapewnienia, na mocy art. 311 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), finansowania rocznego budżetu Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 25.1.2013, s. 11.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17).

⁽⁴⁾ Opinia nr 2/2012 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 20 marca 2012 r. (Dz.U. C 112 z 18.4.2012, s. 1) oraz opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 29 marca 2012 r. (Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 45).

Artykuł 2

Kategorie zasobów własnych i specjalne metody ich obliczania

1. Na zasoby własne zapisane w budżecie Unii składają się dochody pochodzące z następujących źródeł:
 - a) tradycyjne zasoby własne składające się z opłat, składek, kwot dodatkowych lub wyrównawczych, kwot lub czynników dodatkowych, ceł pobieranych na podstawie Wspólnej Taryfy Celnej i innych ceł, które zostały lub zostaną ustanowione przez instytucje Unii w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi, ceł na produkty objęte nieobowiązującym już Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, a także wkładów i innych opłat przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynków cukru;
 - b) bez uszczerbku dla ust. 4 akapit drugi, zastosowanie stawki jednolitej obowiązującej wszystkie państwa członkowskie w odniesieniu do zharmonizowanych podstaw VAT określonych zgodnie z przepisami unijnymi. Podstawa brana pod uwagę w tym celu nie może przekraczać 50 % dochodu narodowego brutto (DNB) dla każdego państwa członkowskiego, jak określono w ust. 7;
 - c) bez uszczerbku dla ust. 5 akapit drugi, zastosowanie stawki jednolitej — która zostanie określona zgodnie z procedurą budżetową z uwzględnieniem łącznej kwoty wszystkich innych dochodów — do sumy DNB wszystkich państw członkowskich.
2. Dochody pochodzące z wszelkich nowych opłat wprowadzonych w ramach wspólnej polityki — zgodnie z TFUE — pod warunkiem zastosowania procedury określonej w art. 311 TFUE, także stanowią zasoby własne zapisane w budżecie Unii.
3. Państwa członkowskie zatrzymują — na poczet kosztów poboru — 20 % kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a).
4. Stawkę jednolitą, o której mowa w ust. 1 lit. b), ustala się na 0,30 %.

Wyłącznie w okresie 2014–2020 stawka poboru zasobów własnych opartych na VAT dla Niemiec, Niderlandów i Szwecji jest ustalona na poziomie 0,15 %.

5. Stawkę jednolitą, o której mowa w ust. 1 lit. c), stosuje się do DNB każdego państwa członkowskiego.

Wyłącznie w okresie 2014–2020 Dania, Niderlandy i Szwecja korzystają z obniżek brutto swoich rocznych wkładów opartych na DNB w wysokości, odpowiednio, 130 mln EUR, 695 mln EUR i 185 mln EUR. Austria korzysta z obniżek brutto swoich rocznych wkładów opartych na DNB w wysokości 30 mln EUR w 2014 r., 20 mln EUR w 2015 r. i 10 mln EUR w 2016 r. Kwoty te mierzone są w cenach z 2011 r. i są dostosowywane do cen bieżących poprzez zastosowanie najnowszego deflatora PKB dla UE wyrażonego w euro i podanego przez Komisję, który dostępny jest po sporządzeniu projektu budżetu. Te obniżki brutto przyznawane są po obliczeniu korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa oraz jej finansowania, o którym mowa w art. 4 i 5 niniejszej decyzji, i nie mają żadnego wpływu na tę korektę. Te obniżki brutto finansowane są przez wszystkie państwa członkowskie.

6. Jeżeli na początku roku budżetowego budżet nie został jeszcze przyjęty, do czasu wejścia w życie nowych stawek nadal stosuje się obowiązujące stawki poboru zasobów opartych na VAT i DNB.
7. DNB, o którym mowa w ust. 1 lit. c), oznacza roczny DNB w cenach rynkowych, podany przez Komisję w ramach stosowania rozporządzenia (UE) nr 549/2013 („ESA 2010”).

Gdyby zmiany wprowadzone do ESA 2010 miały spowodować istotne zmiany w DNB, o którym mowa w ust. 1 lit. c), Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, decyduje o tym, czy zmiany te mają mieć zastosowanie do celów niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Pułap zasobów własnych

1. Łączna kwota zasobów własnych przydzielonych Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie przekracza 1,23 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

2. Łączna kwota rocznych środków na zobowiązania zapisana w budżecie Unii nie przekracza 1,29 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

Zachowuje się odpowiedni stosunek środków na zobowiązania do środków na płatności dla zagwarantowania ich kompatybilności i umożliwienia przestrzegania w kolejnych latach pułapu zgodnie z ust. 1.

3. Do celów niniejszej decyzji, gdy tylko wszystkie państwa członkowskie prześlą swoje dane na podstawie ESA 2010, Komisja przeliczy pułapy określone w ust. 1 i 2 według następującego wzoru:

$$1,23\%(1,29\%) \times \frac{\text{GNIt} - 2 + \text{GNIt} - 1 + \text{GNItESA95}}{\text{GNIt} - 2 + \text{GNIt} - 1 + \text{GNItESA2010}}$$

We wzorze tym „t” oznacza ostatni pełny rok, dla którego dostępne są dane dotyczące wyliczenia DNB.

4. W przypadku gdy zmiany wprowadzone do ESA 2010 spowodują istotne zmiany poziomu DNB, Komisja przeliczy pułapy określone w ust. 1 i 2, przeliczone zgodnie z ust. 3, według następującego wzoru:

$$x\%(y\%) \times \frac{\text{GNIt} - 2 + \text{GNIt} - 1 + \text{GNItESAobecny}}{\text{GNIt} - 2 + \text{GNIt} - 1 + \text{GNItESAzmieniony}}$$

We wzorze tym „t” oznacza ostatni pełny rok, dla którego dostępne są dane dotyczące wyliczenia DNB.

We wzorze tym „x” i „y” oznaczają, odpowiednio, pułapy przeliczone zgodnie z ust. 3.

Artykuł 4

Mechanizm korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczonemu Królestwu przyznana zostaje korekta w odniesieniu do zakłóceń równowagi budżetowej.

Korektę tę ustala się przez:

- a) obliczenie różnicy, w poprzednim roku budżetowym, między:
 - procentowym udziałem Zjednoczonego Królestwa w sumie nieograniczonych podstaw VAT, a
 - procentowym udziałem Zjednoczonego Królestwa w sumie wydatków na rzecz państw członkowskich;
- b) pomnożenie tak obliczonej różnicy przez sumę wydatków na rzecz państw członkowskich;
- c) pomnożenie wyniku z lit. b) przez 0,66;
- d) odjęcie od wyniku z lit. c) skutków wynikających dla Zjednoczonego Królestwa z przejścia na ograniczoną podstawę VAT oraz płatności, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), a mianowicie różnicy między:
 - tym, co Zjednoczone Królestwo musiałoby wpłacić na kwoty finansowane z zasobów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), gdyby stawka jednolita została zastosowana do nieograniczonych podstaw VAT, a
 - płatnościami Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) i c);
- e) odjęcie od wyniku z lit. d) zysków netto Zjednoczonego Królestwa wynikających ze wzrostu udziału procentowego zasobów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), zatrzymywanych przez państwa członkowskie na pokrycie kosztów poboru i kosztów pokrewnych;
- f) dostosowanie obliczenia przez zmniejszenie sumy wydatków na rzecz państw członkowskich o sumę wydatków na rzecz państw członkowskich w odniesieniu do tych z nich, które przystąpiły do Unii po dniu 30 kwietnia 2004 r., z wyjątkiem płatności bezpośrednich w rolnictwie oraz wydatków związanych z rynkiem, jak również tej części wydatków na rozwój obszarów wiejskich, która pochodzi z EFOGR, Sekcja Gwarancji.

Artykuł 5

Finansowanie mechanizmu korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa

1. Koszt korekty ustalonej w art. 4 ponoszą państwa członkowskie inne niż Zjednoczone Królestwo zgodnie z następującymi ustaleniami:
 - a) rozkład kosztów oblicza się najpierw przez odniesienie do udziału każdego państwa członkowskiego w płatnościach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), z wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa i bez uwzględnienia przyznanych Danii, Niderlandom, Austrii i Szwecji obniżek brutto wkładów opartych na DNB, o których mowa w art. 2 ust. 5;
 - b) następnie rozkład kosztów dostosowuje się w taki sposób, aby ograniczyć udział Niemiec, Niderlandów, Austrii i Szwecji w finansowaniu tej korekty do jednej czwartej ich normalnego udziału wynikającego z tego obliczenia.
2. Korekta zostaje przyznana Zjednoczonemu Królestwu przez obniżenie jego płatności wynikających z zastosowania art. 2 ust. 1 lit. c). Koszty ponoszone przez pozostałe państwa członkowskie dodaje się do ich płatności wynikających z zastosowania art. 2 ust. 1 lit. c) w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego.
3. Komisja przeprowadza obliczenia wymagane w celu stosowania art. 2 ust. 5, art. 4 oraz niniejszego artykułu.
4. Jeżeli na początku roku budżetowego budżet nie został jeszcze przyjęty, zastosowanie ma nadal korekta przyznana Zjednoczonemu Królestwu oraz koszty poniesione przez pozostałe państwa członkowskie zgodnie z zapisami w ostatnim ostatecznie przyjętym budżecie.

Artykuł 6

Zasada uniwersalności

Dochody, o których mowa w art. 2, wykorzystywane są, bez rozróżniania, na finansowanie wszystkich wydatków zapisanych w rocznym budżecie Unii.

Artykuł 7

Przenoszenie nadwyżek

Wszelkie nadwyżki dochodów Unii w stosunku do całkowitych rzeczywistych wydatków podczas roku budżetowego przenosi się na następny rok budżetowy.

Artykuł 8

Pobór zasobów własnych i udostępnianie ich Komisji

1. Zasoby własne Unii, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), pobierane są przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi, które w stosownych przypadkach zostają dostosowane tak, aby spełniały wymagania określone w przepisach unijnych.

Komisja analizuje odpowiednie przepisy krajowe przekazywane jej przez państwa członkowskie, przekazuje państwom członkowskim dostosowania, które uważa za niezbędne w celu zapewnienia zgodności tych przepisów z przepisami unijnymi, oraz — w razie potrzeby — składa sprawozdania władzy budżetowej.

2. Państwa członkowskie udostępniają Komisji zasoby przewidziane w art. 2 ust. 1 lit. a), b) i c), zgodnie z rozporządzeniami przyjętymi na mocy art. 322 ust. 2 TFUE.

Artykuł 9

Środki wykonawcze

Rada, zgodnie z procedurą określoną w art. 311 akapit czwarty TFUE, ustanawia środki wykonawcze w odniesieniu do następujących elementów systemu zasobów własnych:

- a) procedury obliczania i zapisywania w budżecie rocznego salda budżetowego zgodnie z art. 7;
- b) przepisów i ustaleń koniecznych do kontrolowania i nadzorowania dochodów, o których mowa w art. 2, w tym wszelkich odpowiednich wymogów sprawozdawczych.

Artykuł 10

Przepisy końcowe i przejściowe

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, uchyla się decyzję 2007/436/WE, Euratom. Wszelkie odniesienia do: decyzji Rady 70/243/EWWiS, EWG, Euratom ⁽¹⁾, decyzji Rady 85/257/EWG, Euratom ⁽²⁾, decyzji Rady 88/376/EWG, Euratom ⁽³⁾, decyzji Rady 94/728/WE, Euratom ⁽⁴⁾, decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom ⁽⁵⁾ lub decyzji 2007/436/WE, Euratom uznaje się za odniesienia do niniejszej decyzji i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Artykuły 2, 4 i 5 decyzji 94/728/WE, Euratom, 2000/597/WE, Euratom i 2007/436/WE, Euratom stosuje się nadal do obliczania i dostosowywania dochodów pochodzących ze stosowania stawki poboru do podstawy VAT określonej w sposób jednolity i mieszczącej się w przedziale od 50 % do 55 % PNB lub DNB każdego państwa członkowskiego, zależnie od danego roku, oraz do obliczania rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu zakłóceń równowagi budżetowej na lata od 1995 do 2013 r.

3. Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 10 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i które powinny być zostać udostępnione przez państwa członkowskie przed dniem 28 lutego 2001 r., zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.

Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 25 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i które powinny być zostać udostępnione przez państwa członkowskie między dniem 1 marca 2001 r. a dniem 28 lutego 2014 r., zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.

4. Na potrzeby niniejszej decyzji wszystkie kwoty pieniężne muszą być wyrażone w euro.

Artykuł 11

Wejście w życie

Sekretarz Generalny Rady powiadamia o niniejszej decyzji państwa członkowskie.

Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Sekretarza Generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z przyjęciem niniejszej decyzji zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego z powiadomień, o których mowa w akapicie drugim.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 70/243/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych państw członkowskich środkami własnymi Wspólnot (Dz.U. L 94 z 28.4.1970, s. 19).

⁽²⁾ Decyzja Rady 85/257/EWG, Euratom z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 128 z 14.5.1985, s. 15).

⁽³⁾ Decyzja Rady 88/376/EWG, Euratom z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 185 z 15.7.1988, s. 24).

⁽⁴⁾ Decyzji Rady 94/728/WE, Euratom z dnia 31 października 1994 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 293 z 12.11.1994, s. 9).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42).

Artykuł 12

Publikacja

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2014 r.

W imieniu Rady
Ch. VASILAKOS
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Decyzja 2007/436/WE, Euratom	Niniejsza decyzja
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
—	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 3 ust. 4
Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 4 akapit pierwszy
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi lit. a)–e)	Artykuł 4 akapit drugi lit. a)–e)
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi lit. f)	—
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi lit. g)	Artykuł 4 akapit drugi lit. f)
Artykuł 4 ust. 2	—
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 8 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2	—
—	Artykuł 9
Artykuł 9	—
Artykuł 10	—
—	Artykuł 10
Artykuł 11	—
—	Artykuł 11
Artykuł 12	Artykuł 12

DECYZJA KOMISJI**z dnia 5 czerwca 2014 r.****zmieniająca decyzje 2006/799/WE, 2007/64/WE, 2009/300/WE, 2009/894/WE, 2011/330/UE, 2011/331/UE i 2011/337/UE w celu przedłużenia okresu ważności kryteriów ekologicznych stosowanych przy przyznawaniu oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3674)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/336/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3 lit. c),

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/799/WE ⁽²⁾ traci moc dnia 31 grudnia 2014 r.
- (2) Decyzja Komisji 2007/64/WE ⁽³⁾ traci moc dnia 31 grudnia 2014 r.
- (3) Decyzja Komisji 2009/300/WE ⁽⁴⁾ traci moc dnia 31 października 2014 r.
- (4) Decyzja Komisji 2009/894/WE ⁽⁵⁾ traci moc dnia 31 grudnia 2014 r.
- (5) Decyzja Komisji 2011/330/UE ⁽⁶⁾ traci moc dnia 6 czerwca 2014 r.
- (6) Decyzja Komisji 2011/331/UE ⁽⁷⁾ traci moc dnia 31 grudnia 2014 r.
- (7) Decyzja Komisji 2011/337/UE ⁽⁸⁾ traci moc dnia 9 czerwca 2014 r.
- (8) Przeprowadzono ocenę w celu oceny znaczenia i odpowiedniości obecnych kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ustanowionych w decyzjach 2006/799/WE, 2007/64/WE, 2009/300/WE, 2009/894/WE, 2011/330/UE, 2011/331/UE i 2011/337/UE. Ponieważ obecne kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w tych decyzjach są nadal poddawane przeglądowi, należy przedłużyć okres ważności tych kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji do dnia 31 grudnia 2015 r.
- (9) Decyzje 2006/799/WE, 2007/64/WE, 2009/300/WE, 2009/894/WE, 2011/330/UE, 2011/331/UE i 2011/337/UE powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2006/799/WE z dnia 3 listopada 2006 r. ustanawiająca zmienione kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji w odniesieniu do przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego polepszaczom gleby (Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 28).⁽³⁾ Decyzja Komisji 2007/64/WE z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiająca zmienione kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji w odniesieniu do przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego podłożom uprawowym (Dz.U. L 32 z 6.2.2007, s. 137).⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2009/300/WE z dnia 12 marca 2009 r. ustalająca zrewidowane ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego odbiornikom telewizyjnym (Dz.U. L 82 z 28.3.2009, s. 3).⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2009/894/WE z dnia 30 listopada 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego meblom drewnianym (Dz.U. L 320 z 5.12.2009, s. 23).⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2011/330/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE notebookom (Dz.U. L 148 z 7.6.2011, s. 5).⁽⁷⁾ Decyzja Komisji 2011/331/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE źródłom światła (Dz.U. L 148 z 7.6.2011, s. 13).⁽⁸⁾ Decyzja Komisji 2011/337/UE z dnia 9 czerwca 2011 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE komputerom osobistym (Dz.U. L 151 z 10.6.2011, s. 5).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 6 decyzji 2006/799/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »polepszacze gleby« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 2

Artykuł 5 decyzji 2007/64/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »podłoga uprawowe« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 3

Artykuł 3 decyzji 2009/300/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »odbiorniki telewizyjne« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 4

Artykuł 3 decyzji 2009/894/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »meble drewniane« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 5

Artykuł 3 decyzji 2011/330/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »notebooki« oraz związane z nimi wymogi oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 6

Artykuł 3 decyzji 2011/331/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »źródła światła« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 7

Artykuł 4 decyzji 2011/337/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Kryteria dla grupy produktów »komputery osobiste« oraz związane z nimi wymogi oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO
z dnia 5 czerwca 2014 r.
w sprawie oprocentowania depozytów, sald oraz nadwyżek rezerw
(EBC/2014/23)
(2014/337/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze i czwarte,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1 tiret pierwsze i czwarte oraz art. 17, art. 18 i art. 22,

uwzględniając wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾,

uwzględniając wytyczne EBC/2012/27 z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) ⁽²⁾,

uwzględniając wytyczne EBC/2014/9 z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Prezesów może okresowo podejmować decyzje o obniżeniu stopy depozytu w banku centralnym do poziomu poniżej zera procent.
- (2) Na wypadek obniżenia stopy depozytu w banku centralnym należy wprowadzić stosowne zmiany do zasad dotyczących oprocentowania depozytów, sald oraz nadwyżek rezerw zawartych w wytycznych EBC/2011/14, EBC/2012/27 oraz EBC/2014/9,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Oprocentowanie depozytów

W rozumieniu przepisów załącznika I do wytycznych EBC 2011/14 „oprocentowanie” stosowane do przyjmowania depozytów terminowych i depozytów w banku centralnym może być ustalone w oparciu o: a) dodatnią stopę procentową; b) stopę procentową wynoszącą zero procent; c) ujemną stopę procentową. Ujemna stopa procentowa oznacza obowiązek dokonania przez deponenta zapłaty na rzecz właściwego banku centralnego Eurosystemu, włączając prawo tego banku centralnego Eurosystemu do dokonania stosownego obciążenia rachunku danego kontrahenta.

Artykuł 2

Oprocentowanie nadwyżek rezerw

Środki rezerw przekraczające wymaganą wielkość rezerw obowiązkowych podlegają oprocentowaniu w wysokości niższej z następujących wartości: zera procent lub stopy depozytu w banku centralnym.

Artykuł 3

Oprocentowanie sald w TARGET2

Rachunki w PM oraz subkonta takich rachunków podlegają oprocentowaniu w wysokości niższej z następujących wartości: zera procent lub stopy depozytu w banku centralnym, z wyjątkiem sytuacji, w których takie rachunki są wykorzystywane do utrzymywania rezerw obowiązkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 30.1.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 56.

Artykuł 4

Oprocentowanie depozytów sektora publicznego

1. W dowolnym dniu kalendarzowym całkowita wartość depozytów overnight i depozytów terminowych wszystkich jednostek sektora publicznego w danym KBC, która przekracza wartość: a) 200 milionów euro; albo b) 0,04 % produktu krajowego brutto państwa członkowskiego siedziby KBC, podlega oprocentowaniu zgodnie ze stopą procentową wynoszącą zero procent. Jeżeli stopa depozytu w banku centralnym ma w tym dniu wartość ujemną, zastosowanie znajduje stopa procentowa nie wyższa niż stopa depozytu w banku centralnym. Ujemna stopa procentowa oznacza obowiązek dokonania przez deponenta zapłaty na rzecz właściwego KBC, włączając prawo tego KBC do dokonania stosownego obciążenia rachunku danego depozytu sektora publicznego.
2. Ustęp 1: a) znajduje zastosowanie wyłącznie w przypadku podjęcia przez Radę Prezesów decyzji o obniżeniu stopy depozytu w banku centralnym do poziomu poniżej zera; oraz b) należy interpretować w powiązaniu z art. 5 ust. 3 oraz art. 11 wytycznych EBC/2014/9, z takim zastrzeżeniem, że art. 11 wytycznych EBC/2014/9 znajduje zastosowanie wyłącznie do salda oraz pozostałego okresu wymagalności depozytów terminowych utrzymywanych w KBC w dniu kalendarzowym poprzedzającym dzień, w którym Rada Prezesów zdecydowała o obniżeniu stopy depozytu w banku centralnym do poziomu poniżej zera.
3. Depozyty sektora publicznego dotyczące programu wsparcia finansowego Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego oraz innych porównywalnych programów, które utrzymywane są na rachunkach prowadzonych przez KBC, podlegają oprocentowaniu w wysokości wyższej z następujących wartości: stóp wskazanych w art. 5 ust. 1 wytycznych EBC/2014/9 lub zera procent, nie są jednak uwzględniane w kwotach progowych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 5

Oprocentowanie niektórych depozytów utrzymywanych w EBC

W stosunku do środków utrzymywanych w EBC zgodnie z decyzją EBC/2003/14 ⁽¹⁾, decyzją EBC/2010/31 ⁽²⁾ oraz decyzją EBC/2010/17 ⁽³⁾ stosuje się nadal oprocentowanie w wysokości stopy depozytu w banku centralnym. Niezależnie od powyższego, w przypadku wymogu utrzymywania depozytów na tych rachunkach przed dniem, w którym konieczne jest dokonanie płatności na podstawie przepisów prawa lub ustaleń umownych mających zastosowanie do danego depozytu, podczas tego okresu poprzedzającego płatność depozyty takie podlegają oprocentowaniu w wysokości wyższej z następujących wartości: stopy depozytu w banku centralnym lub zera procent.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 5 czerwca 2014 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2003/14 z dnia 7 listopada 2003 r. dotycząca zarządzania operacjami kredytowymi prowadzonymi przez Wspólnotę Europejską w ramach średniookresowych środków wsparcia finansowego (Dz.U. L 297 z 15.11.2003, s. 35),
⁽²⁾ Decyzja EBC/2010/31 z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie otwierania rachunków na potrzeby przetwarzania płatności związanych z pożyczkami udzielanymi przez EFSF państwu członkowskiemu, których walutą jest euro (Dz.U. L 10 z 14.1.2011, s. 7).
⁽³⁾ Decyzja EBC/2010/17 z dnia 14 października 2010 r. w sprawie zarządzania operacjami zaciągania i udzielania pożyczek wykonywanymi przez Unię w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej (Dz.U. L 275 z 20.10.2010, s. 10).

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 5 czerwca 2014 r.****zmieniająca decyzję EBC/2010/23 w sprawie podziału dochodów pieniężnych krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro****(EBC/2014/24)**

(2014/338/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja EBC/2010/23 ⁽¹⁾ ustanawia mechanizm sumowania i podziału dochodów pieniężnych uzyskiwanych z operacji polityki pieniężnej.
- (2) Zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji EBC/2010/23 kwotę dochodu pieniężnego KBC pomniejsza się o kwotę równą odsetkom naliczonym lub zapłaconym od zobowiązań należących do podstawy zobowiązań, zgodnie z decyzją Rady Prezesów przyjętą zgodnie z drugim akapitem art. 32 ust. 4 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego. Należy wyjaśnić, że wszelkie przychody uzyskane od zobowiązań należących do podstawy zobowiązań należy dodać do dochodów pieniężnych KBC, które mają być sumowane.
- (3) Należy odpowiednio zmienić decyzję EBC/2010/23,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany

Art. 5 ust. 2 decyzji EBC/2010/23 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwotę dochodu pieniężnego KBC pomniejsza się o kwotę równą odsetkom naliczonym, zapłaconym lub otrzymanym od zobowiązań należących do podstawy zobowiązań, zgodnie z decyzją Rady Prezesów przyjętą zgodnie z art. 32 ust. 4 akapit drugi Statutu ESBC.”.

Artykuł 2

Wejście w życieNiniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 5 czerwca 2014 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2010/23 z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie podziału dochodów pieniężnych krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro (Dz.U. L 35 z 9.2.2011, s. 17).

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 5 czerwca 2014 r.

zmieniające wytyczne EBC/2014/9 w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne

(EBC/2014/22)

(2014/339/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Prezesów może okresowo podejmować decyzje o obniżeniu stopy depozytu w banku centralnym do poziomu poniżej zera procent.
- (2) Na wypadek obniżenia wysokości stopy depozytu w banku centralnym należy wprowadzić stosowne zmiany do zasad dotyczących oprocentowania depozytów sektora publicznego, zawartych w wytycznych EBC/2014/9 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany

1. Art. 5 ust. 2 wytycznych EBC/2014/9 otrzymuje brzmienie:

„2. W dowolnym dniu kalendarzowym całkowita wartość depozytów overnight i depozytów terminowych wszystkich jednostek sektora publicznego w danym KBC, która przekracza wartość: a) 200 milionów euro; albo b) 0,04 % produktu krajowego brutto państwa członkowskiego siedziby KBC, podlega oprocentowaniu zgodnie ze stopą procentową wynoszącą zero procent. Jeżeli stopa depozytu w banku centralnym ma w tym dniu wartość ujemną, zastosowanie znajduje stopa procentowa nie wyższa niż stopa depozytu w banku centralnym. Niniejszy przepis stosuje się z zastrzeżeniem art. 11, który znajduje zastosowanie wyłącznie do salda oraz pozostałego okresu wymagalności depozytów terminowych utrzymywanych w KBC w dniu kalendarzowym poprzedzającym dzień, w którym Rada Prezesów zdecydowała o obniżeniu stopy depozytu w banku centralnym do poziomu poniżej zera procent. Ujemna stopa procentowa oznacza obowiązek dokonania przez deponenta zapłaty na rzecz właściwego KBC, włączając prawo tego KBC do dokonania stosownego obciążenia rachunku danego depozytu sektora publicznego.”

2. Art. 5 ust. 3 wytycznych EBC/2014/9 otrzymuje brzmienie:

„3. Depozyty sektora publicznego dotyczące programu wsparcia finansowego Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego oraz innych porównywalnych programów, które utrzymywane są na rachunkach prowadzonych przez KBC, podlegają oprocentowaniu według niższej z następujących wartości: jednej ze stóp procentowych, o których mowa w ust. 1, lub stopie wynoszącej zero procent, nie są jednak uwzględniane w kwotach progowych, o których mowa w ust. 2.”

⁽¹⁾ Wytyczne EBC/2014/9 z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne (Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 56)

*Artykuł 2***Skuteczność i implementacja**

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. KBC przyjmują akty konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszymi wytycznymi i stosują je od dnia 1 grudnia 2014 r. Najpóźniej do dnia 31 października 2014 r. KBC powiadamiają EBC o treści i formie tych aktów.

*Artykuł 3***Adresaci**

Niniejsze wytyczne są skierowane do krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 5 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 5 czerwca 2014 r.****zmieniające wytyczne EBC/2012/27 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2)****(EBC/2014/25)****(2014/340/UE)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności pierwsze i czwarte tiret art. 127 ust. 2,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 oraz art. 17, 18 i 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Prezesów może okresowo podejmować decyzje o obniżeniu stopy depozytu w banku centralnym do poziomu poniżej zera procent.
- (2) Rada Prezesów podjęła decyzję o wprowadzeniu górnych limitów oprocentowania depozytów sektora publicznego; ograniczenia te zostały określone w wytycznych EBC/2014/9 ⁽¹⁾.
- (3) Należy wprowadzić ograniczenia oprocentowania depozytów sektora publicznego utrzymywanych w KBC jako agentach skarbowych na podstawie art. 21 ust. 2 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego w celu osiągnięcia jednolitej polityki pieniężnej, w szczególności celem wprowadzenia zachęt do utrzymywania depozytów sektora publicznego na rynku, co wspiera zarządzanie płynnością Eurosystemu oraz realizację polityki pieniężnej. Dodatkowo wprowadzenie górnego limitu oprocentowania depozytów sektora publicznego w oparciu o stawki rynkowe usuwa ewentualne nieścisłości dotyczące kryteriów monitorowania stosowania się przez KBC do zakazu finansowania ze środków banku centralnego, które EBC prowadzi stosownie do art. 271 lit. d) Traktatu oraz ułatwia takie monitorowanie.
- (4) Wytyczne EBC/2012/27 ⁽²⁾ określają oprocentowanie rachunków w module płatniczym (PM) oraz subkont takich rachunków, które może naruszać zatwierdzone przez Radę Prezesów ogólne zasady oprocentowania depozytów sektora publicznego oraz decyzję Rady Prezesów o obniżeniu stopy depozytu w banku centralnym do poziomu poniżej zera procent, o czym mowa w motywie 1.
- (5) Wytyczne EBC/2012/27 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (6) Na potrzeby ograniczenia oprocentowania depozytów sektora publicznego wytyczne EBC/2012/27 powinny być traktowane jako przepisy szczególne w stosunku do wytycznych EBC/2014/9. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności z zatwierdzonymi przez Radę Prezesów ogólnymi zasadami oprocentowania depozytów sektora publicznego decydujące znaczenie mają wytyczne EBC/2012/27. W związku z powyższym rachunki w PM oraz subkonta takich rachunków podlegają oprocentowaniu w wysokości niższej z dwóch następujących wartości: zera procent lub stopy depozytu w banku centralnym, przy czym w tym zakresie pomija się jakiegokolwiek wyższe oprocentowanie, które byłoby ewentualnie dostępne dla sektora publicznego na podstawie wytycznych EBC/2014/9,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1**Zmiany**

W wytycznych EBC/2012/27 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się definicje w brzmieniu:

- „(54) »depozyt w banku centralnym« — jedną z operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu, w ramach której kontrahenci mogą składać w KBC depozyty overnight oprocentowane według wcześniej ustalonej stopy;
- (55) »stopa depozytu w banku centralnym« — stopę procentową mającą zastosowanie do depozytu w banku centralnym.”;

⁽¹⁾ Wytyczne EBC/2014/9 z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne (Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 56).

⁽²⁾ Wytyczne EBC/2012/27 z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie transeuropejskiego automatycznego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) (Dz.U. L 30 z 30.1.2013, s. 1).

2) w załączniku II dodaje się definicje w brzmieniu:

- „— »depozyt w banku centralnym« — jedną z operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu, w ramach której kontrahenci mogą składać w KBC depozyty overnight oprocentowane według wcześniej ustalonej stopy;
- »stopa depozytu w banku centralnym« — stopę procentową mającą zastosowanie do depozytu w banku centralnym;”;

3) w załączniku II art. 12 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rachunki w PM oraz subkonta takich rachunków podlegają oprocentowaniu w wysokości niższej z następujących wartości: zera procent lub stopy depozytu w banku centralnym, z wyjątkiem sytuacji, w której rachunki takie są wykorzystywane w celu przechowywania rezerw obowiązkowych. W takim przypadku obliczanie i wypłata oprocentowania kwot przechowywanych rezerw obowiązkowych podlega rozporządzeniu Rady (WE) nr 2531/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącemu stosowania stóp rezerw obowiązkowych przez Europejski Bank Centralny (*) oraz rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczącemu stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) (**).

(*) Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 1.

(**) Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.”.

Artykuł 2

Skuteczność i implementacja

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. KBC, których walutą jest euro, podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszych wytycznych oraz stosują te postanowienia od dnia przypadającego sześć tygodni po dniu, w którym niniejsze wytyczne staną się skuteczne. Najpóźniej do dnia przypadającego cztery tygodnie po dniu, w którym niniejsze wytyczne staną się skuteczne, KBC powiadamiają EBC o treści aktów prawnych i innych czynnościach związanych z tymi środkami.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne skierowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 5 czerwca 2014 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 12/2014 z dnia 8 stycznia 2014 r. rejestrującego w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Salinātā rudzu rupjmaize (GTS)]

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 4 z dnia 9 stycznia 2014 r.)

Strona 41, załącznik:

zamiast: **„Klasa 2.4. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze i inne wyroby piekarnicze”,**

powinno być: **„Klasa 2.3. Wyroby cukiernicze, chleb, ciasta, ciastka, herbatniki lub inne wyroby piekarnicze”.**

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL